

setmanari popular d'informació i de cultura religioses

Catalunya Cristiana

Dijous, 19 de desembre de 1991

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Any XIII - Núm. 639 150 pts.

fotografia de mn. Vicenç Rocosa

HA CAIGUT LA VERGONYA D'AQUELL MUR
I SALTEN A BOCINS LES FILFERRADES.
D'UNA ESPERANÇA, A TOTS L'ESGUARD ENS LLUU;
QUE FORGIN FALÇ DE LES SAGNANTES LLANCES.

ENDERROCA'NS ELS MURS MÉS ARRELATS,
—ELS QUE BASTIM AL COR—, FES QUE PASTURIN
LLEÓ I VEDELL PLEGATS. I, DELS GERMANS,
FES-NE LLIURES HERALDS DEL BON AUGURI.

I, ENCARA ENGUANY, VÉNS TU, PELL DE SETÍ,
LLAVOR DE PAU AL COR DE L'HIVERNADA.
I ABATS TRISTES FRONTERES AMB UN BRI
DEL SOMRIURE INNOCENT, QUE TOT HO SALVA.

mn. joan oriol

VIATGES I PELEGRINATGES DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE **CATALUNYA CRISTIANA**

AVANÇ DE LA PROGRAMACIÓ

ITINERARIS 1992

VIATJAR / PELEGRINAR AMB ELS AMICS DE
"CATALUNYA CRISTIANA" VOL DIR:

ITINERARIS PENSATS AMB TOTA CURA

- per tal d'aprofitar el temps al màxim, sense presses
- per conèixer bé els països i els llocs visitats
- per gaudir de les belleses naturals
- per assaborir l'arqueologia, l'art, la cultura
- per visitar i saludar les Esglésies locals

GRUPS DE VIATGE MOLT AGRADABLES

- formats per amics actuals o, ben segur, futurs
- fent reunió abans i després de cada viatge
- amb uns interessos bàsicament comuns

UNA BONA DIRECCIÓ, RESPONSABLE I EFICAÇ

- tant des del punt de vista tècnic de la nostra agència
- com per l'experiència del cap de grup (tour leader) dels AMICS DE CC que acompanya sempre cada viatge/pelegrinatge

ASSISTÈNCIA CULTURAL I ESPIRITUAL

- garantida, quan cal, per guies locals escollits
- complementada pel mossèn que acompanya sempre cada grup-amb la celebració de l'Eucaristia i amb pregària diària

TERRA SANTA

Viatge al país on va néixer Jesús; on va viure i acomplir la redempció, i on va fundar la seva Església. Tot un recorregut per Judea i Galilea, amb estada a Jerusalem i Natzaret.

Visites: Betlem, Betània, Ain Karem, mar Morta, Jericó, Jordà, Generaret, Cafarnaüm, Canà, Tabor, Akko, Carmel, Cesarea marítima, etc.

Del 17 al 24 de maig.

Del 9 al 16 d'octubre.

Del 27 de desembre al 5 de gener (cap d'any).

Altres expedicions emparaulades:

Del 15 al 24 de març.

Del 21 al 30 d'abril.

Del 9 al 18 de juliol.

Del 17 al 26 d'agost.

Del 27 de desembre al 3 de gener.

EGIPTE *Del 17 al 28 de febrer.*
Del passat faraònic al cristianisme primitiu. Viatge amb creuer pel Nil.

RUTA DE SANT PAU *(Grècia i Turquia) Del 24 d'abril al 10 de maig.*
Seguiment dels indrets evangelitzats per Pau i esglésies de l'Apocalipsi.

IRLANDA I PAIS DE GAL·LES *Del 3 al 14 de juny.*
Viatge als extrems de la cristianització durant l'alta edat mitjana.

PAISOS ESCANDINAVS *Del 16 al 28 d'agost.*
L'oportunitat estiuenca d'anar a conèixer l'altra cara dels països freds.

BRASIL/ARGENTINA *Del 14 al 30 de setembre.*
La redescoberta d'un tros del Nou Continent en el retrobament commemoratiu de la seva evangelització.

INDIA *Del 3 al 24 de novembre.*
El gran mosaic de pobles, de llengües, de cultures, de creences...

FE, CULTURA i ESPLAI
Així són els viatges de **"CATALUNYA CRISTIANA"**

PER A INFORMACIÓ:

Amb l'assistència tècnica de

 ULTRAMAR EXPRESS

**ASSOCIACIÓ
D'AMICS DE CATALUNYA
CRISTIANA**

Pelegrinatges i Viatges:
Plaça Urquinaona, 11 3er. A.
08010 Barcelona
Telèfon: **301 37 18**

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Llum, pau i amor

El Nadal ens porta un triple missatge. En primer lloc un missatge de llum: "Existia la llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes". Es tracta d'una claror interior que ajuda a veure totes les persones i totes les coses a la llum de Déu.

Un missatge de pau: EL Fill de Déu que neix a Bet-Lehem és el missatge que anuncia la pau. La pau en els cors, la pau que és el do de Déu. Cap persona no en queda exclosa. N'hi ha prou amb un bocí de bona voluntat, d'honradesa, de sinceritat, de senzillesa, d'humilitat de cor.

Un missatge d'amor: Amor immens de Déu que es manifesta en la petitesa de l'infant que neix. El veiem molt a prop nostre, com un de nosaltres. Aquest amor d'infant t'és un gran atractiu: neix per salvar-nos.

A tots els lectors i amics de CATALUNYA CRISTIANA us desitjo un Nadal ben feliç, amb la felicitat d'un cor ple de llum, de pau i d'amor

Amb tot l'afecte i amistat.

Ramon Torrella i Cascante
Arquebisbe de Tarragona i Primat

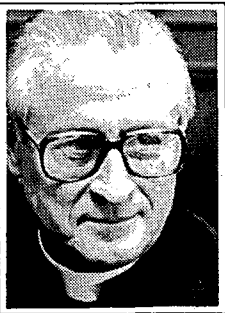

Davant la celebració de la "Bona Nova" anunciada pels àngels: "no tingueu por!

Ha nascut el Salvador, que és el Crist", us invito a adorar-lo tot meditant aquelles profundes paraules de sant Joan Damascè: "Essent l'home la síntesi microscòpica de les realitats visibles i invisibles, va plaure a Déu d'unificar en el Fill únic la divinitat i la humanitat —que inclou totes les coses creades— per tal que Déu fos tot en tots" (Hom. en la Transfig. del Senyor, 18).

"No tingueu por ! Ha nascut el Salvador"

Amb Sant Joan de la Creu — del qual fa pocs dies hem clausurat a Montserrat el centenari—, contemplem, en el silenci d'aquest Infant, la "Paraula definitiva" de Déu Pare al món, i el signe del seu gran amor envers tots nosaltres.

Amb Sant Ignasi de Loiola — del qual també hem commemorat el centenari i el seu pas per Catalunya—, mireu d'aprendre a servir el Crist també avui, "estimant" i servint en tots els seus germans més pobres, marginats o

oblidats per la nostra societat.

Desitjo unes santes i felices festes de Nadal als lectors de "Catalunya Cristiana", amics del setmanari i a totes les "bones noves" de la vida de les diòcesis catalanes siguin difoses setmana rera setmana. Que ho continueu fent durant tot l'any 1992 tan ple d'esdeveniments importants, i durant molts anys. Amb el meu encoratjament i la meva benedicció.

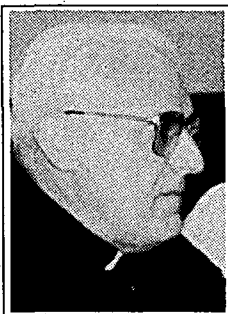
Ricard M. Carles
Arquebisbe de Barcelona

"El verb etern del Pare ve al món fet tendre infant"

La felicitació nadalena, adreçada als meus diocesans de Vic, la faig extensa als lectors de CATALUNYA CRISTIANA.

Avui, en un estable, damunt un jaç de palla, el Verb etern del Pare ve al món fet tendre infant. Maria, Verge i Mare, l'alleta i l'emboïcalla. Josep vetlla sol·lícit. És nit. La terra calla i el cel esfulla un cant.

El Fill s'ajup benèvol per viure el nostre drama, per fer-nos fills del Pare i empenye'ns a obrar el bé.

Per tal que aquesta cendra que som s'abrandi en flama, bleixant, des de la cova, "Ja veus què faig", ens clama; "i tu, què penses fer?"

Jo vull mon cor de terra mudar en manyac pessebre i amb brins d'amor, fets vida, teixir-hi un niu ben tou on l'Home—Déu no senti fredor crua de gebre, sinó l'escalf benigne que allà a Betlem va rebre del baf del mul i el bou.

Josep Me Guix
Bisbe de Vic

Els nostres Bisbes feliciten el Nadal als lectors de "CATALUNYA CRISTIANA"

Salut, pau, amor i bona informació

"què li darem que li sàpiga bo?"

Quin desig formularé per a vosaltres, lectors de CATALUNYA CRISTIANA, en aquest Nadal?

Les paraules salut, pau i amor ho poden expressar?

Afegim-n'hi una altra: bona informació. La bona

informació fa Església i fa país. I fa créixer en seguret personal.

Joan Martí Bisbe d'Urgell

"La comunió de Déu amb la humanitat"

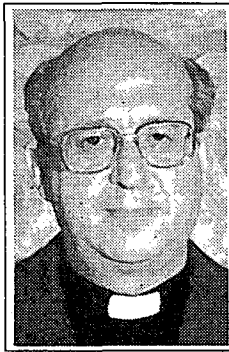
Nadal ens fa reviure la joia que porta al món l'esplèndida manifestació de la comunió de Déu amb la humanitat: Déu es fa home. És una invitació a enfortir els nostres vincles de comunió, especialment entre els membres de l'Església. Que la Verge Maria ens ajudi a vigoritzar-la especialment en aquestes Festes i durant tot el Nou Any 1992.

Ramon Malla
Bisbe de Lleida

"El misteri de Nadal, un missatge de solidaritat"

Desitjo i prego a Déu que el Nadal d'enguany ens esperoni a treballar per la solidaritat. El misteri de Nadal és un misteri de solidaritat.

L'afirmació: "El camí de l'Església passa per l'home" és una profecia, en un temps, com el nostre, en el qual s'estan conjuntant esforços per construir la nova Euro-

pa.
La garantia d'aquest treball està en posar la persona humana com a primer valor. Principi que urgeix a treballar per a la solidaritat; amb molt de dolor, potser; però sense oblidar que es tracta d'un dolor generador de pau i de goig.

Jaume Camprodon
Bisbe de Girona.

"El Nadal dels missioners"

A tots vosaltres, estimats germans de la diòcesi de Solsona, va dirigida aquesta meua afectuosa felicitació en aquest Nadal del 1991. És ja la segona vegada que us felicito i ho faig amb il·lusió i satisfacció renovades. il·lusió aquí vol dir goig i alegria. Perquè creiem que en el Nadal del Fill de Déu fet home es compleixen les promeses divines de la nostra salvació. Satisfacció, perquè Ell ve a omplir la bondat de Déu, salvador nostre".

Unit-nos, doncs, a tots els nostres germans en la fe, deixeu-me recor-

dar els nostres missioners, d'una manera especial els que vaig visitar aquesta tardor passada a Sud-Amèrica. Per això, els dedico aquesta nadala que m'ha sortit gairebé per a ells.

Recordant Sud-Amèrica

Bastiran, com nosaltres, un pessebre; ells, però, sense neu i gebre. A un racó, hi ha la Cova, sense foc; els pastors hi aniran a poc a poc. Ballaran una samba o potser tangos i ompliran l'Infantó de dolços "mangos", Més, ... este..., el missioner català, recordant altres nits de lluna clara, cor endins, amb "saudade" cantarà: "Què li darem an el Noi de la Mare?"

Antoni Deig
Bisbe de Solsona

La saviesa del pessebre

Déu fet infant en aquest Nadal del 1991 ens fa palesa la urgència de la virtut humana i cristiana de la solidaritat. Ell que era ric — Déu—, es va fer pobre — home— per enriquir-nos a tots nosaltres. Donà i es dóna.

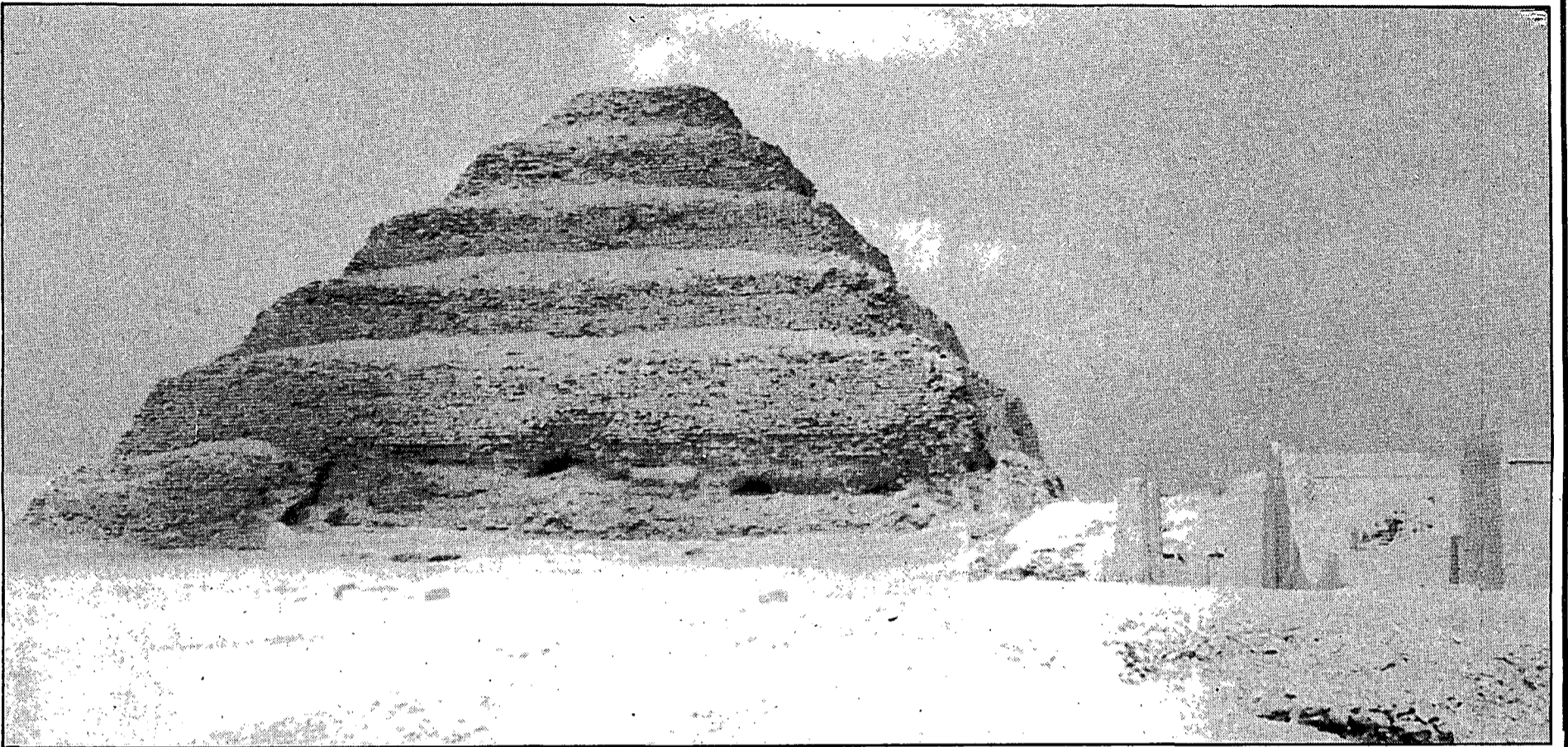
El Messies nat i emboïcallat en un pessebre uneix Nord i Sud, rics i pobres, ens condueix a les arrels cristianes de la renaixent

Europa dels Urals a l'Atlàntic, i ens fa entendre que la ciència, la tècnica i el progrés de poc serveixen si no parteixen de l'amor, estan presidits per l'amor en els cors dels homes. Bon i Sant Nadal a tots els lectors de "Catalunya Cristiana".

Lluís Martínez Sistach
Bisbe de Tortosa

EGIPTE ● DEL PASSAT ● FARAÒNIC ● AL CRISTIANISME ● PRIMITIU

10 DIES DE VIATGE AMB UN CREUER PEL NIL
Del 17 al 28 de febrer

- **EL CAIRE** Ciutat la més gran d'Àfrica, a la vora del Nil, just abans del delta. Nucli antic; ciutadella de Salami, amb la mesquita d'alabastre; mesquita del soldà Hasan; basar de Khan el-Khalili; etc.
 - **MEMFIS** Capital de l'antic Egipte. Colós de Ramsès II; esfinx d'alabastre.
 - **SAKKARA** Jaciment arqueològic dels més importants i rics del món. Profusió i diversitat de monuments funeraris; piràmide esglaonada de Djoser.
 - **GIZEH** Les piràmides de Keops, Kefren i Micerí, i l'Esfinx, de fa 4.000 anys: una de les set meravelles del món.
 - **TEBES** Antic nucli monàstic, amb grans vestigis del que havia estat una ciutat de les més antigues: el temple de Luxor, dedicat a Ammó, d'on va sortir l'obelisc que hi ha a París, i el conjunt o santuari de Karnak. Compta també amb una extensa necròpolis: la vall dels Reis, la de les Reines, el temple funerari de la reina Hatshepsut (a Deir el Bahari), el temple excel·lent de Medinet Habú, etc., i una curiositat: els colossos de Memnó.
 - **ESNA** Temple dedicat a Khum, déu creador dels homes amb fang del Nil.
 - **IDFU** Temple del déu Horus (falcó), del període ptolemaic.
 - **KOM OMBO** Temple de Sobek (cocodril) i d'Haroeris (gran sol alat) alhora.
 - **ASWAN** Hi ha la gran presa que forma el llac Nasser. Illes Elefantina i Kitchener (jardí botànic), per visitar amb falua; mausoleu d'Aga Khan... Panoràmica del Nil.
 - **ABU SIMBEL** Temples de Ramsès II, dels més característics, traslladats modernament fora de l'abast de les aigües.
 - **ALEXANDRIA** Ciutat d'origen greco-romà, a la desembocadura del Nil, de gran història cultural i religiosa.
- Visita dels llocs indicats - Creuer de quatre dies pel Nil - Excursions a Alexandria i Abu Simbel - Trajecte amb falua, embarcació típica, pel Nil - Assistència tècnica d'Ultramar Express*

Demaneu-ne més informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'associació d'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT PERQUÈ **CATALUNYA CRISTIANA** PUGUI SORTIR CADA SETMANA. FES-TE AMIC!
 Per a informació: Plaça d'Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona, tel. (93) 301 37 18

EDITORIAL

A la taula de la família gran

La Missa del Gall, que fa un espai de claror càlida i transcendent al cor de la nit freda, ve a ser una paràbola: enmig de la fosca, un poble albira la llum.

Les primeres Misses del dia de Nadal —les de la nostra aurora retardada— tenen un encís molt peculiar: s'hi apleguen pocs fidels i entre ells sempre n'hi ha alguns de no gaire habituals. Els carrers són tan silenciosos com l'església, encara perfumada per l'encens de la nit. És la Missa del recolliment.

L'eucaristia del Migdia és més nadalenca que cap altra en un sentit: hi ha molts infants al voltant del nen Jesús. Els seus ulls fan més claror que totes les llànties.

Totes són la Missa de Nadal, la taula del poble de Déu joiosament parada per a acollir-hi el Senyor que ve a salvar-nos. Al seu voltant, com a la taula familiar de cada llar, avui hem d'estreñer els vincles de la nostra germanor eclesial, sempre malmesa pels nostres egoïsmes. És molt important enfortir el nostre sentit de família en la fe, la nostra comunió afectuosa amb la família gran que és tota l'Església.

Quina profunditat té el signe de la pau que ens donem cada diumenge? Nadal és un bon dia per pensar-hi. Tot allò de negres i blancs, de rics i pobres, d'habitants d'un continent i d'un altre, dit així, genèricament, ens resulta fàcil. Però, estem en comunió amb els catòlics que viuen la seva fe de maneres diferents? Hi ha els qui s'agraden, sobretot, de la pietat i hi ha els qui posen l'accent preferencial, en el compromís... Hi ha els seguidors d'una espiritualitat i d'un fundador, i els qui en segueixen unes altres... o cap de particular... Uns se senten confortats per les iniciatives que vénen del Papa i del bisbe i altres hi troben pèls... Uns aplaudeixen un document de la jerarquia mentre altres el critiquen, i davant d'un nou text es canvien els papers: els qui abans aplaudien ara critiquen i els que criticaven comencen a aplaudir... Nadal és un bon dia per encaminar-nos cap a la cova de Jesús —la font d'aigua viva— i relativitzar els caminants que hi menen o la nostra manera personal d'obrir-ne de nous. No hem estat enviats a fer la propaganda d'aquest o d'aquell altre camí, sinó a anunciar Jesús. Els dons i carismes diversos ens han estat repartits per tal que Ell sigui trobadís, no perquè l'amaguem amb les nostres interferències. De Francesc d'Assís vam aprendre precisament a fer, cada any, el pessebre, és a dir, a tornar a posar davant dels nostres ulls la cova de Betlem a fi de no adaptar Jesús a nosaltres sinó adaptar-nos nosaltres a Jesús.

Per Nadal es fa també més sensible l'absència de tants germans a la taula de l'Eucaristia. Mai no ens hi hem d'acostumar... mai no podem abandonar l'esperança de retrobar-los-hi. Poble sacerdotal, és també per ells que celebrem el naixement de Nostre Senyor Jesucrist. És, també, en nom seu que preguem i oferim l'Eucaristia.

Els ulls de la pobra humanitat, encegats pel pecat, sempre busquen la llum. És la nostàlgia dels esplendors del seu origen! L'home necessita i cerca incessantment la llum: llum d'intel·ligència, llum del cor. La llum que és calor que és vida.

Aquest anhel explica que els pobles antics arribessin a adorar el Sol, com el símbol de la llum que s'elevava. El culte al "Sol invictus", va arrelar tan profundament, que el mateix sant Lleó es vegé obligat a reprendre aquells cristians que, abans d'entrar a la basílica de St. Pere, el dia de Nadal, esperaven que sortís el sol per saludar-lo, ja que era precisament aquest dia que els pagans celebraven el naixement del sol —en el solstici d'hivern. Potser la festa de Nadal fou instituïda per contrarestar la festa profana, cosa admesa avui per la majoria d'autors.

De fet pels Sants Pares, la comparació del sol, de les seves evolucions i de la seva història amb Crist vencedor de la mort i del pecat és una de les idees sovint per ells repetides. St. Cebrià anomena Crist "Sol verus". I sant Ambrós, diu: "ELL és el nostre sol". "Sol nostre, sol veritable", exclama dirigint-se a Crist, Zenó de Verona. I sant Gregori pregunta: "Qui és designat amb el nom de sol, sinó el Crist". Isaïes ja havia contemplat el Messies com el que vindria a llevar les tenebres de la mort. I Simeó profetitzava: "llum per la revelació dels gentils". La festa de Nadal va néixer a l'Occident, en canvi els orientals la celebraren el 6 de gener juntament amb els altres misteris de la manifestació de Crist. Però ja a partir del segle IV, Orient i Occident intercanviaren aquestes festes que hem continuat celebrant-les conjuntament a través dels segles, bé que accentuant aspectes diferents o complementaris.

Deixem aquí aquestes qüestions històriques i discutibles, i mirem de penetrar en el sentit profund d'aquest gran dia que, com diu sant Lleó, renova cada any el misteri de la nostra redempció —sempre en unió i en vistes a la Pasqua!— "misteri promès des d'un principi, realitzat en la fi dels temps, i que perdurà sense fi".

El misteri de Nadal com ens el presenta l'Església en la seva litúrgia, és quelcom més que un idil·li pastoril, que una festa de família, o de pessebres, i que en tot cas no té res a veure amb l'explotació en què l'ha convertit sovint la nostra societat de consum. Nadal és la festa de noces entre Déu i la humanitat.

Com un espòs, baixa Crist del si del Pare, repeteix constantment l'Església, per unir-se amb la naturalesa humana. En l'Infant de Betlem es realitza aquell "admirable comerç" del diví amb l'humà que havia destruït el pecat, aquella abraçada de la justícia amb la pau, causa de nostra reconciliació. La humanitat amb aquesta unió resta ennoblida, transformada, purificada. I no hi ha ningú que no senti que per Nadal passa quelcom. El mateix incrèdul, almenys arran del pessebre, es torna com un infant, i sent remoure-se-li la fe del baptisme; l'ateu no s'atreveix a parlar; l'indiferent, almenys avui practica; i en trobaríem ben pocs que no sentissin almenys alguna inquietud en el seu cor. "Que s'alegrin els cels i que exulti la terra", exclama amb l'Església Gregori de Nazianç, "amb tremolor i amb goig exulteu: Crist s'ha fet carn! Oh mares, Crist va néixer d'una verge: sigueu verges, sigueu pures perquè també vosaltres pugueu ser mares de Crist... Avui les tenebres es dissipen, la lletra mor, les lleis de la naturalesa claudiquen, les coses velles desapareixen, apareix la novetat: Crist ha nascut, que Joan Baptista exclami: prepareu els camins del Senyor; i jo clamaré amb totes les meves forces i el meu poder: El Fill de Déu s'ha fet home, l'invisible es fa visible, Aquell que no coneix el temps, comença a existir". I St. Joan Crisòstom en el seu primer sermó de Nadal exclama: "Aquell vers el qual sospiraven

els patriarques, anunciaven els profetes i els justos es delien per poder veure, ha aparegut avui; doncs, germans, estimats, alegrem-nos-en i exultem... en contemplar un tan excels miracle. Car si baixés el sol per il·luminar-nos amb els seus raigs, no restaríem aterrats? No és més gran el prodigi que el sol de justícia ens il·lumini amb els raigs de la seva carn?"

Aquest joc de llum i tenebres, de grandesa i petitesa, de nou i vell; en una paraula aquest intercanvi del diví amb l'humà, que, com diu un prefaci del Leoní, "revent el que és nostre, s'ha dignat donar-nos el que és seu", és el que dóna a la litúrgia del Nadal tota la seva profunditat i vida.

L'espòs, vers el qual havia anhelat ardentment l'Església durant tot l'Advent, ja és aquí: "Ha arribat l'espòs, sortiu a rebre'l" canta l'Església! Aquesta és la nit sagrada en la qual la llum il·lumina les tenebres i la converteix en el dia etern de la redempció. És el "nou i etern testament" que es realitza en "el dia de Crist Jesús, que s'acomplirà plenament en la Pasqua: "Dia", "llum", "llum esclatant", són expressions que trobem en antifones, responsoris, salms, etc., de tot l'Ofici del Nadal. Si, perquè Nadal és el triomf de la vida sobre la mort, de la llum sobre les tenebres. És la lluita que ve des del primer home i que continua en els nostres cors, però de la qual estem segurs de sortir vencedors per aquest Crist "que ha nascut per a nosaltres".

Però Nadal és a més, una festa plena de realitats per la

nostra vida: és el dia, "Hodie", que som consagrats com a fills de Déu, cohereus de Crist. Llavors es pot comprendre com en una festa que per a molts no passa de ser un deliciós idil·li sentimental, sant Lleó s'exclama: "Reconeix, oh cristià, la teva dignitat, i ja que has esdevingut participant de la naturalesa divina, no vulguis tornar a l'antiga indignitat pel teu comportament indigne". Nadal, doncs, ens fa sentir la consciència de ser fills de la llum, com diu St. Pau, però per això ens cal evitar tota tenebra en el nostre cor, i deixar que aquest "Sol invictus" ens transformi amb els seus fulgors: "ens configuri conforme al cos de la seva claredat", com diu l'Apòstol.

Cristià, germà en aquest Crist i d'aquest Crist que és tota la nostra esperança, tot el nostre anhel i consol en aquesta vida, vivim la realitat d'aquest dia, especialment, en la santa Missa, on Crist juntament amb la seva mort i resurrecció, renova tota la seva vida i tots i cada un dels seus misteris, fent-tots presents i actuals. Altrament aquesta celebració no passaria de ser més que una commemoració històrica, com recordem els fets en el decurs del temps. En canvi ara nosaltres ens podem alegrar amb Maria i Josep, amb els pastors i amb els àngels, davant la renovació sacramental, però real, del Naixement de Crist. "El que en la vida de Crist era història, ara ha passat al sacrament", ve a dir St. Lleó. Per això l'Església no deixa de repetir el seu i etern "Hodie": "Avui ens ha nascut de la Verge el Rei celestial, Avui ha baixat del cel la pau verdadera; Avui ens ha nascut un infantó; Avui el Verb s'ha fet carn; Avui als àngels canten a la terra...". Crist, doncs, continua "avui" la consagració del món que va començar amb el seu naixement històric. Ara, doncs, vol obrar amb tu, especialment, el que llavors féu per tota la humanitat en general. Que tota aquesta alegria externa, els nostres pessebres, els nostres cants siguin com l'expressió d'aquell "comerç admirable" que hem renovat en la sagrada Comunió d'aquesta santa nit. És així com celebrarem dignament aquesta nit. Redimits i identificats amb Crist, continuarem la seva obra en aquest món, santificant i consagrant tota cosa, a fi que tot torni al seu principi, i puguem així esperar amb confiança l'últim adveniment d'Aquell que ja coneixem i estimem.

■ Adalbert M. Franquesa

RESPIR

Sobre l'obediència

Ja sé que ara no es pensa així, però no m'estranyaria que els qui ja tenim uns quants anys encara ens ho hàgim sentit aconsellar; i no m'atreviria a jurar que en alguns racons residuals i potser, Déu nos en guard!, fins en amplis espais a camp obert, encara no es pensi i no es parli de la mateixa manera. Em refereixo a l'obediència, a allò que alguns s'hauran sentit més d'un cop: "Quan et manin, tu obeeix, i no tinguis por; si la cosa que t'han manat és equivocada, serà el qui te l'ha manada a

qui tocarà de respondre'n. Fes el que et manen, que la culpa, si n'hi ha, i el càstig, se'ls endurà ell". No he pretès de reproduir les paraules exactes i probablement les he exagerades i tot, però em sembla que n'he transmès el sentit. Darrere una exhortació molt piadosa a obeir, hi havia, en aquests consells, i hi ha, si en algun lloc es donen encara, una descarada canonització de l'egoïsmes, de la salvació personal i despeses de qui sigui.

■ Miquel Estradé

Director: Joan E. Jarque i Juglar
Sots-directors: Francesc Malgosa Riera i Mons. Joan Carrera Planas.
Redacció i col·laboradors: Núria Albert; Montserrat Albert; Josep M. Aragonès; Joan d'Arquer; Jordi Bassas; Pilarín Bayés; Esteve Busquets; Pietat Campmajó; Oriol Camps; Pere Campàs; Salvador Cardús; Rosa Collell; Francesc Gamissans; Núria Giralt; Pau López; Enric Graupera; Jaume Morà; Francesc Nicolau; Núria Oriol; Albert Pera; Antoni Plaça; Tomàs Puntí; Jordi Roigé i Soler; Joan Salvador; Pere Tena; David Vidal; Pere Vives; Manuel Valls; Miquel Estradé; Francesc d'A. Picas; Pere Saumell; Antoni Munné.

BARRA: Antoni Mirabet, *SEU D'URGELL*; Joaquim Blanch, *TORTOSA*; Enric Benavent, *VILANOVA I LA GELTRU*; Antonio Gil, *ANDALUSIA I SUD D'ESPANYA*.
Disseny: Josep Samper.
Compaginació: Carlos Aguado

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 7.800 Ptes.

Resta d'Europa: 14.690 Ptes. □ Amèrica, Àfrica i Filipines: 19.890 Ptes.
 □ Àsia més oriental i Oceania: 27.690 Ptes.

Edita: FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA
Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
Redacció, administració, publicitat i autoedició: Edifici de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, c/. València, 244, 2º. Telèfons: 215 27 39 / 215 27 84. Fax 215 28 05 - 08007 BARCELONA.
Impressora: Publiagraf, S. A. L. Passatge Valeri Serra, 30, Tels. 454 16 30 / 17 77 BARCELONA.
 D.L. B.14.387/79

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Corresponsals: Leonard Santacana, *CERVERA*; Carme Frigola, *FIGUERES*, M. Caballé, *GIRONA*; Josep Nadal, *IGUALADA*; Jaume Montaña, *LLEIDA*; Enric Badosa, *ROSES*; Joan Boronat, *TARRAGONA*; Norbert Miracle, *TORREDEM-*

ARA MATEIX

Déu ens mira per Nadal

Si per Nadal mireu les estrelles —quan ho farieu, si no?— us sentireu mirats vosaltres també.

Quan arriba Nadal, Déu mira amb ulls més tendres que mai aquest planeta nostre que de lluny, diuen, és blavenc, on Ell començà, aquests dies fa anys, una història folla d'amor. Se'l mira des del cim del firmament, i des de les valls més obagues de la terra, i des del fons incert del cor de l'home, Ell que, del primer Nadal ençà, també en té de cor d'home.

Déu ens mira i ens veu córrer amunt i avall, esclaus de mil rellotges, enduts per una estranya fal·lera de comprar i més comprar, d'atendre compromisos i de crear-nos-en de nous, de posseir més coses que temps no tenim de fruir-les de debò, de complir les regles d'una certa felicitat oficial més que de ser realment feliços...

Déu ens mira i veu que també hi ha pressa i corredisses al voltant de les parròquies i les catedrals i àdhuc en els claustres dels monestirs... Cal preparar les celebracions solemnes... i intensificar l'ajuda als necessitats... i, no cal dir-ho, convocar noves reunions... i àdhuc fer els comptes de la rifa o, tal vegada, assajar uns "Pastorets"... Déu ens mira i somriu veient-nos tan atrafegats. I pensa, amb el seu humor infinit: a veure si aquesta gent amb tan d'enrenou nadalenc oblidaran el Nadal... Perquè la de Nadal és, al capdavant, una història d'amor i només els qui es deixen estimar la copsen.

Déu ens mira, per Nadal, amb l'esperança de trobar-nos una mica més joiosos de la salvació que ens dona i una mica menys preocupats per salvar nosaltres el món o per salvar-lo a Ell... Menys amoïnats per les mesquineses humanes i més contents de les meravelles que Ell ha fet. Totes les meravelles de Déu s'enclouen en una, la que Maria, engrescada, cantà: ha mirat la nostra petitesa —la mateixa que nosaltres blasmem cada dia—. A partir d'aquí i per totes les generacions som feliços. L'amor que prometé a Abraham el realitza en cada home, en cada dona i, sobretot, en cada nen, en cada malalt, en cada pecador, en cada estranger que cerca la posada d'un permís de residència...

Si ens deixéssim mirar per Déu, ens en sentiríem més estimats i aquesta experiència ens permetria d'estimar més. Reflectiríem la claror de la seva mirada sobre l'opacitat que ens envolta i molts veurien també la salvació de Déu. Perquè aleshores, en lloc de comprometre amb la nostra injustícia la seva providència, la fariem perceptible amb la nostra caritat.

Bon Nadal, amics lectors.

■ J. Carrera Planas

ACUDIT

Amb quin delit i amb quina alegria jo feia el meu pessebre. Nadal era a prop i hom'sentia dins del cor allò que anuncia Isaïes: "Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs". Quina festa la del meu pessebre! Quina festa la de tot pessebre! Hom va dissenyant un paisatge en petit, amb el riu, les muntanyes, les cases, els camins, els animals i la gent que hi habita i que li dona vida i alegria. Hom va poblant aquell espai, sàviament ordenat, amb les diferents figures tradicionals de casa nostra, que reflecteixen els oficis i treballs de tota una època: el pescador, el llenyataire, el caçador, la dona amb les gallines, els músics... i el caganer! I en el cor de tot aquest conjunt, i expressant una meravellosa i misteriosa **centralitat**, la cova on, al costat de l'Infant, hi trobem Maria i Josep. Al seu voltant, els pastors. I fent camí devers ells, els reis. Ah! i em deixo el bou i la mula, perquè en el pessebre tot confraternitza: el cel, la terra, els àngels, els homes i les bèsties! Construir el pessebre era per a mi una veritable festa! Arribat el Nadal, ens aplegàvem tota la família i cantàvem nades i resavem davant el pessebre. Jo recordo avui amb emoció totes aquestes coses.

Després, quan m'he anat fent més gran m'he adonat de la importància que tenia aquell pessebre que jo feia quan era petit! Aquell pessebre, fet de figures de fang, i amb la molsa i el suro, m'ha servit després per entendre que ser cristià és esdevenir, tota la vida, un constructor de pessebres. Més concretament, els cristians, tenim **tres pessebres a construir**. Són també una festa, perquè hom exulta de joia en construir-los. Ens sentim col·laboradors de l'obra de la creació i de la redempció que ens és donada a conèixer per la fe. Tanmateix comporten també sacrificis i renúncies, perquè no és fàcil la seva construcció.

Un primer pessebre l'hem de fer **dins del cor**, en l'interioritat de cadascú. Així Jesús podrà néixer en nosaltres. Déu ens ha fet a imatge i semblança seva, però només si li fem un lloc a Jesús en la nostra ànima, Ell, que és la imatge més perfecta del Pare, farà que nosaltres també ens assemblem més a allò que Déu ha pensat de nosaltres des de tota l'eternitat. I així Ell ens ajudarà a créixer com a persones i com a cristians. Tot diñs nostre, estarà més ordenat i afaïonat. Com el paisatge i les figures del pessebre. I obrirem camins que menin a la Cova. De tot en farem camins que portin cap a Betlem. Aquest pessebre interior només el podem construir amb materials tan delicats com la pregària, el silenci, l'adoració. És un pessebre la construcció del qual dura tota la vida. I és el més formós als ulls de Déu. Sense ell, els altres dos pessebres que ens cal construir sempre ens quedaran a mig fer. O potser els farem malament.

El nostre segon pessebre és l'**Església**. És com un pessebre molt bonic, perquè és un pessebre que canta, que resa, que anuncia la vinguda del Fill de Déu, El Regne. És un pessebre vivent! Totes les figures que el componen estan plenes

de vida. És en aquest pessebre vivent, per tant, que hi han de poder succeir aquelles mateixes coses meravelloses que Jesús fa respondre a Joan Baptista que Ell està fent: "Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova"! Que l'Església sigui de veritat un pessebre vivent en depèn tant la salvació de la humanitat! A voltes, la gent no troben Jesús perquè els personatges d'aquest pessebre estem com muts, tristos, sense esma, sense entusiasme. No se'ns nota l'alegria... i això és profundament descoratjador per la gent que busca, ni que sigui enmig de la foscor o d'una vida fastiguejada i mancada de sentit, el Jesucrist vivent! El món que ens envolta —àdhuc el més allunyat i refractari— hauria de rebre l'impacte joios i el testimoni persuasiu i convincent de la nostra vocació cristiana.

Tenim, però, un tercer pessebre que els cristians hem de construir al costat de molta gent que no sempre la pensen com nosaltres. Aquest pessebre és la nostra nació: **Catalunya**. I des d'ella, Europa i el món sencer. El nostre país és un pessebre que al llarg de la història ha sofert moltes vicissituds. En diverses ocasions l'hem hagut de refer de cap i de nou. Som una petita nació. I tenim una llengua

i una cultura pròpies que ens cal defensar i promoure. Els seus orígens, les seves arrels, són cristianes. Nosaltres hem de treballar perquè aquestes arrels no esdevinguin "estranyes" a les noves generacions, sinó que la saba del cristianisme, o millor, de l'Evangelí, corri

fresca i abundosa per tota la nostra petita geografia. I ho hem de fer sense complexos d'inferioritat i al mateix temps sense la presumpció de creure'ns els millors. Guiats únicament per un esperit de servei al nostre poble. Acollint i ajudant els qui han vingut d'altres indrets, propers o llunyans. En diàleg amb tothom. Convençuts, això sí, que Jesucrist és una possibilitat humana i humanitzadora per a tothom. Sense la nostra aportació, però, a aquest pessebre li mancarà quelcom essencial en tot pessebre: que hi hagi un **lloc** per a l'Infant, amb Maria i Josep! Que tothom **senti**, a través de la nostra veu,

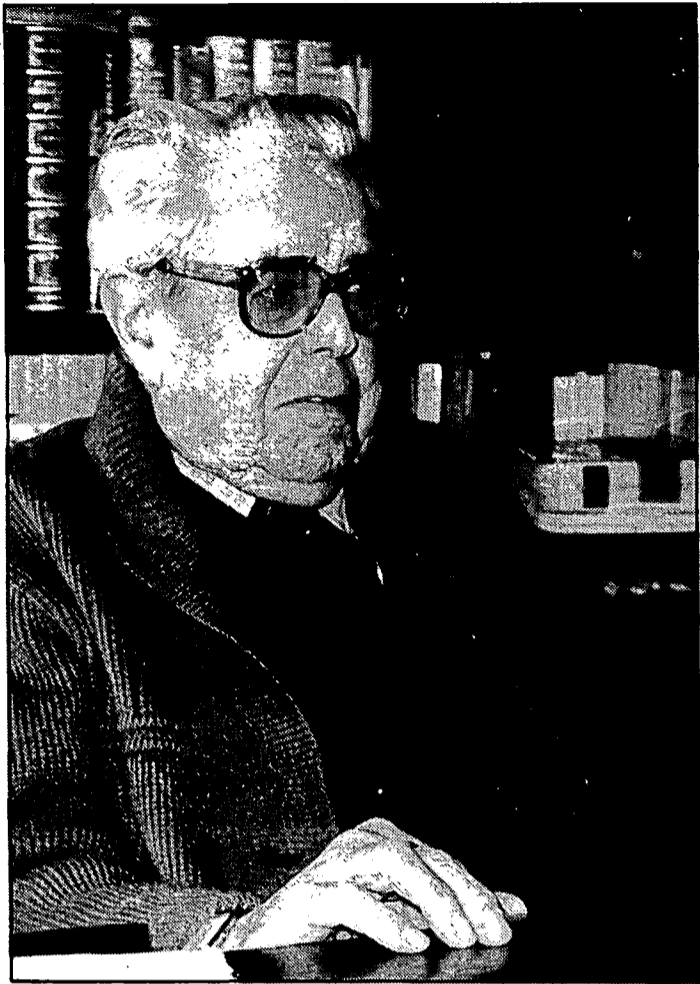
l'anunci dels àngels! Que hi hagi **camins** que portin cap a Betlem! Que **ningú** no **impedeixi** els pastors —tots nosaltres— de posar-s'hi en camí! Sí, fem-lo ben bonic aquest pessebre i col·laborem amb tots els ciutadans del nostre poble per fer-ne un pessebre de convivència, de civisme, de tolerància, de respecte mutu, de treball, de solidaritat, de justícia... i de fe en Jesucrist, on tots ocupem el nostre lloc i on els cristians siguem llavor de **cultura nova**, oberta a la comunicació amb Déu i desvetlladora de les relacions fraternals entre els homes.

Són tres els pessebres que se'ns demana cada dia de construir. No els juxtaposem com si fossin estranys entre si. Es necessiten. Es reclamen. Perquè tots tres formen un **únic món** que Déu estima i als seus ulls només hi ha un sol pessebre, que és la seva Creació!

■ Manel Vallés i Serra

Els tres pessebres

El meu Esteve Busquets i Molas

Nota biogràfica

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS neix a Roda de Ter (Osona), l'any 1908. Adolescent encara i mentre fa l'ofici de llaurer a Ripoll, se sent impel·lit per una irrefrenable curiositat literària i una decidida vocació periodística que el portarà ben aviat a saltar de les publicacions locals a l'exercici professional del periodisme a Manresa primer, i definitivament a Barcelona, amb uns parèntesis a Tarragona i Madrid. Ha passat per totes les seccions d'un diari, des de la més insignificant fins a la Direcció. Organitzà cursos de periodisme dintre l'Acció Catòlica a les O.A.C. arreu de la Península i els estengué, per correspondència, a Colòmbia. Professor dels Cursos de periodisme infantil i juvenol a Barcelona; auxiliar des de l'Escola Oficial a la mateixa ciutat, té publicats en llengua castellana llibres de text de diverses assignatures i un estudi de com haurien estat redactats i editats en forma de diaris, els llibres bíblics. Obté, entre altres, els Premis de periodisme "Ciutat de Barcelona" (1959); "Eugeni d'Ors" (1966) i "Bravo" (1973); té publicats en català **Oasi**, de poesia (1930); **L'Anticrist a les escoles**, de reportatges (1934); **Calaixera de romanços reusencs** (1967) i les monografies **Entre vinyes i telers. La vida a Sant Llorenç Savall** (1967); **Montgrony entre la història i la llegenda** (1969); **Plegamans. Una història de deu segles** (1970) i **Història de Capellades** (1972). A través del seu **Bon dia** a "El Correo Catalán" portà a cap el primer esforç, fet des de 1939, de catalanització d'una secció periodística a Barcelona. Durant els quaranta anys i escadús d'exercici de la professió s'ha especialitzat en l'estudi i en la divulgació, a través d'articles i conferències, del folklore i els costums de Catalunya.

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS

Periodista i col·laborador de
CATALUNYA CRISTIANA

Descansa en la pau del Senyor el dia 16 de desembre del 1991, als 83 anys d'edat

La seva esposa Margarida Campdelacreu, filla Núria, Lluís i Maria Àngels, néts, i tota la família, en comunicar la trista nova als seus amics els preguen que el tinguin present en les seves oracions.

(A.C.S.)

Als vuitanta-tres anys, després de llarga malaltia, ha mort l'Esteve Busquets i Molas, cristià exemplar, periodista, col·laborador des del primer número de CATALUNYA CRISTIANA.

No per esperada, la mort no deixa de sorprendre, i és aleshores quan s'obre la sitja dels records i gairebé desordenadament van apareixent fent-se presents com si fos ara.

El vaig conèixer quan ell era redactor en cap de FLAMA, el portaveu de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, i també de director de l'AVANT, el setmanari dels avantguardistes de la mateixa FJC. Recordo les classes que ens donava als novells, i recordo aquell vespre que va anunciar-nos que deixava FLAMA per passar a ser redactor en cap d'un diari que es publicaria a Tarragona...

I va venir la guerra amb totes les seves conseqüències, i en

acabar-se, tots vam tenir necessitat d'orientar-nos novament. En Busquets Molas va seguir com va poder el seu fer periodisme, i fins i tot va exercir-lo a Madrid... De retorn a Barcelona va formar part de la redacció del "Correo Catalán" on va mantenir, fins a la seva jubilació, la seva columna "Bon dia" que, coneguda i llegida arreu de la nostra terra era l'única expressió periodística escrita en català. Jo crec que eren molts els que adquirien el "Correu" per satisfer la prujia de llegir alguna cosa en català.

No recordo bé per quins motius allí ens vam trobar altra vegada... i, passat un temps, des de l'inici de CATALUNYA CRISTIANA hem continuat la vella amistat. Ell com a col·laborador i jo des d'una multiplicitat de tasques en el setmanari, difícil d'explicar.

En Busquets Molas, així era conegut popularment, era un

home que havia viscut el periodisme i del periodisme. Mai no exercí cap altra activitat. Dintre de la professió era altament estimat i respectat. Va especialitzar-se en la investigació de la cultura popular, especialment la referent als costums i tradicions del nostre poble; donant-los a conèixer aspirant al seu manteniment.

Fervent cristià i català de soca-rel, en Busquets Molas va dedicar tota la seva vida i les seves conviccions, i això mereixia un premi: l'any 1988 fou guardonat per la Generalitat de Catalunya amb la Creu de Sant Jordi.

Costa dir adéu a un amic. Però queda el seu sempre amable record. El record d'un home que es fei estimar amb el seu bon fer i amb la seva bonhomia. Descansi en pau, i... a reveure!

■ Oriol Camps

CALENDARIO MURAL DE OBRA CULTURAL 1992

TAMAÑO 24 x 45

D.

Domicilio

D.P. POBLACIÓN

Provincia

Solicita el envío de.....calendarios cuyas placas se distribuirán en la siguiente forma:

Cantidad	Modelo
.....	SAGRADA FAMILIA (Huida a Egipto)
.....	EL BUEN PASTOR NIÑO (Murillo)
.....	SAGRADA FAMILIA (Fresquet)
.....	VIRGEN NIÑA Y SANTA ANA (Murillo)
.....	MATER AMÁBILIS (Madonnina)
.....	JESÚS MAESTRO (Hoffman)
.....	VIRGEN DE LA PERLA (Luppi)
.....	JARDINES DEL ALCÁZAR (Panorama)
.....	NIÑA PERROS (Ribera)
.....	EL ESCORIAL (PANORAMA)

Desea que el envío se haga:

Por correo certificado..... Por correo a reembolso.....

Por agencia.....

PRECIO 230 Ptas. EJEMPLAR - Incluidos gastos embalaje y expedición.

PRECIOS ESPECIALES PARA PROPAGANDISTAS

A PARTIR DE 25 ejemplares, a 210 pesetas.

A PARTIR DE 50 ejemplares, a 200 pesetas.

A PARTIR DE 100 ejemplares, a 190 pesetas.

A PARTIR DE 300 ejemplares, a 180 pesetas.

LIBRERIAS: 175 pesetas neto.

PARA COMBATIR
LA INMORALIDAD
PROPAGUEMOS
UN ARTE
DIGNO

Pedidos: OBRA CULTURAL - Roger de Llíria, 4 - Tel. 318 18 96 - 08010 - Barcelona

Sínodo dels bisbes a Roma (i 3)

S'han debatut els trets considerats més importants per la nova evangelització d'Europa

ROMA.— Després de 17 dies d'intens debat, el Sínodo especial per Europa acabà els seus treballs el passat dissabte, dia 14, amb una declaració final —de la qual publicuem un resum en aquesta mateixa pàgina— en la que s'anuncia la "nova evangelització" d'Europa que no és solament tasca dels catòlics sinó de tots els cristians del continent.

Una missa solemne oficiada pel papa Joan Pau II va clausurar la magna assemblea, que havia començat el 28 de novembre.

Aquest concili especial s'havia celebrat per afrontar els problemes que planteja la proximitat de l'any 2000 i els grans esdeveniments que han canviat tots els equilibris al continent europeu.

El Sant Pare mateix, en el seu discurs final, va dir que el sínodo havia estat marcat pel sofriment i que ara, de cara al tercer mil·lenni, els cristians es presenten dividits, a diferència del que va passar a començaments d'aquest segon mil·lenni. Hi havia un gran desig d'unitat, segons va subratllar el Papa, però l'absència de l'Església ortodoxa ha estat, un empobriment, precisament ara que s'havien de buscar nous camins per a l'evangelització.

Joan Pau II va anunciar que, de tota manera, la seva intenció era "crear una estructura" que haurà de portar a terme els objectius del sínodo especial

per a Europa, és a dir, la nova evangelització del continent. I que, d'aquí a un any, els dirigents del sínodo li hauran de presentar un projecte concret.

LA DECLARACIÓ FINAL

El sínodo va aprovar, gairebé per unanimitat, una *declaratio* final que va haver de ser modificada en gran part per l'allau de crítiques que va rebre el document inicial. Els punts principals de la *declaratio* són la fe i la nova evangelització d'Europa, així com la necessitat de prosseguir el diàleg, sobretot amb els altres cristians, però també amb els jueus i amb els altres creients. Una part del document afronta també temes com el paper de la dona i els esdeveniments de Iugoslàvia. La *declaratio* està dividida en quatre parts, i té un proemi i una conclusió.

En el document aprovat pels 130 bisbes catòlics d'Europa aplegats al Vaticà es recomana

El relator general del Sínodo, cardenal Camil Ruini, (esquerra) conversant amb el bisbe de Cracòvia

la difusió de la doctrina social de l'Església, que es considera com un deure irrenunciable de l'Església per exercir la seva missió pública. Segons aquest text, l'esfera religiosa és diferent de la política, però no n'està separada. Però adverteix que

cal evitar caure en formes del passat que avui serien perjudicials per a l'Església i tot.

Finalment, en el document s'insisteix en la defensa que cal que faci l'Església dels drets de les minories nacionals i es condemna als qui recorren a la

força per sotmetre-les amb una referència especial i solidària a Croàcia.

Els quatre eixos de la doctrina social són els drets humans, la subsidiaritat dels poders polítics, la solidaritat humana i l'equilibri entre forts i febles.

- La nova evangelització és basada en el diàleg, que cal dur a terme amb tots els cristians d'altres confessions, creients no cristians com musulmans o hebreus, no creients. Però tenint en compte el principi de "reciprocitat", o sigui demanant el mateix tracte per part de l'altre sector en diàleg.

- En l'ecumenisme cal tenir en compte no solament el diàleg fraterno i amical, el millorament de les relacions o la cooperació en afers concrets relacionats amb la justícia i la pau, sinó també els problemes teològics, que continuen sent vitals a l'hora d'avançar cap a la unió de les Esglésies.

- La llibertat és reconeguda com un valor fonamental en la nova Europa que es vol construir, però s'insisteix en què ha de relacionar-se amb la veritat —per evitar que el recurs a les majories electorals es pugui utilitzar en contra dels drets de les minories— i també amb la solidaritat —per no construir una llibertat de la que puguin gaudir en la pràctica només els rics o

els poderosos—. La llibertat personal, doncs, queda limitada pel dret a la llibertat que té el proïsme cosa que implica deures que cal respectar.

- Els nacionalismes són avaluats en el seu just valor, especialment els d'aquells pobles de l'Est europeu que han vist els seus drets subjugats pel marxisme. No obstant, el document adverteix sobre el perill d'exacerbar el valor d'aquests nacionalismes, convertint-los en quelcom d'absolut. Per això s'insisteix en el text en el rebuig de tota violència i en el diàleg per aconseguir el respecte als drets de les

minories.

- Es valora positivament l'aportació de la dona a la tasca de la nova evangelització, exhortant les Esglésies que la tinguin en compte cada vegada més en l'acció pastoral, sense que això signifiqui la seva admissió al sacerdoci.

- Insistència en la necessitat de defensar la vida humana des de la seva concepció fins a la seva mort natural, rebutjant l'avortament i l'eutanàsia, alhora que es demana a tots els Episcopats que organitzin Diades i, fins i tot, Setmanes que sensibilitzin l'opinió pública.

- Europa no ha d'estar tancada a la resta del món, especialment a les nacions pobres d'Àfrica, Àsia, o Iberoamèrica, sinó compartir amb elles les seves riqueses.

- Exhortació als països rics del continent per tal que admetin en les seves institucions als de l'Est, ampliant les seves estructures per acollir-los.

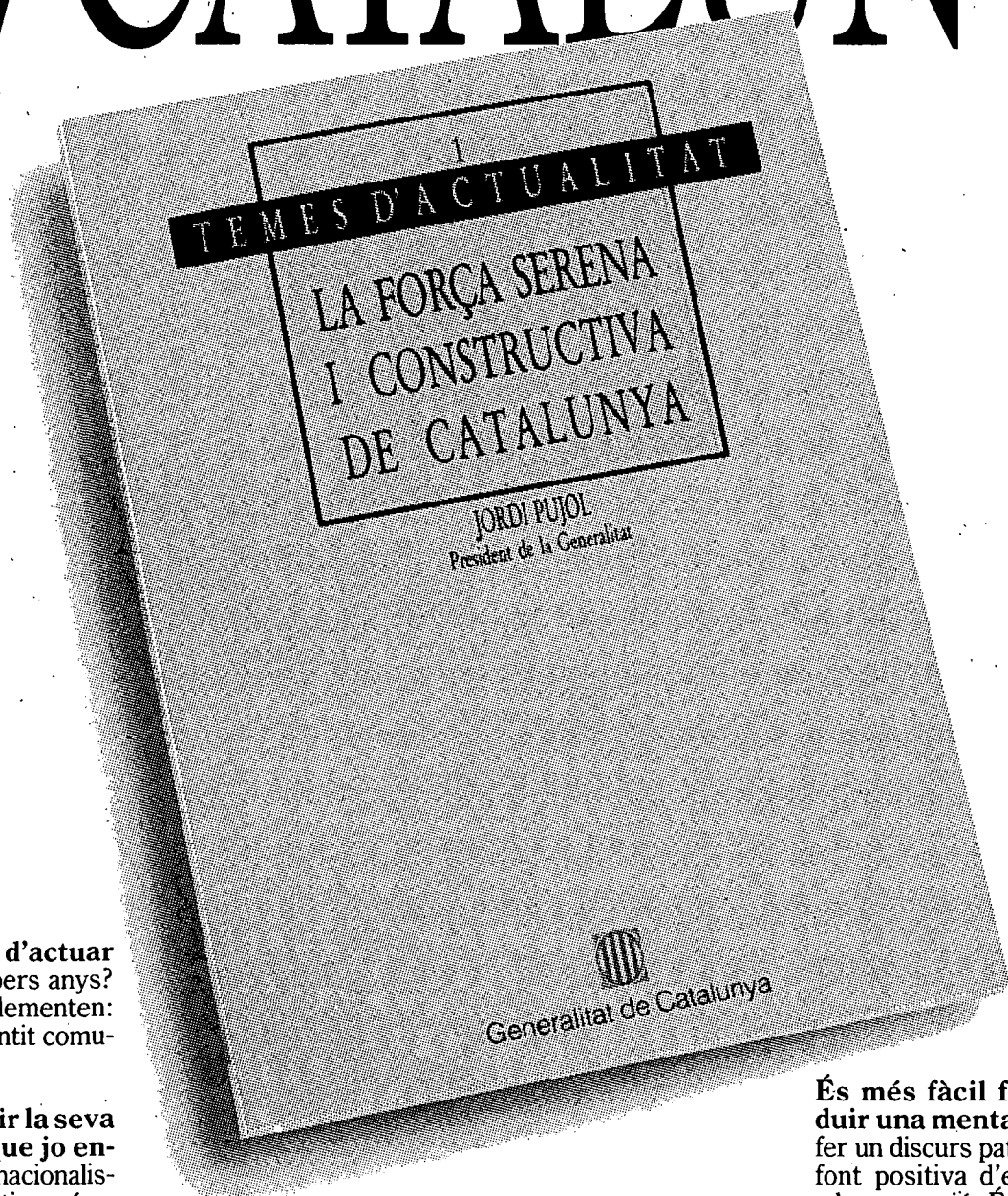
- La nova evangelització ha de posar l'accent en el testimoni personal dels cristians, els quals són tots cridats a ser apòstols tant en la seva vida familiar com professional, portant el missatge cristià a la cultura tant com en la política o l'empresa.

- S'insisteix en la necessitat que la catequesi deixi de ser només per a nens i es fomenti la dirigida als joves i als adults.

- Intercanvi de dons entre els catòlics de l'Est i de l'Oest, aportant els primers el seu testimoni martirial i la seva fidelitat al Papa i els segons la seva experiència a l'hora d'enfrontar el secularisme.

Una síntesi del document sinodal

LA FORÇA SERENA I CONSTRUCTIVA DE CATALUNYA

Quines són les idees-força que han d'actuar d'una manera preferent durant els propers anys? Són dues parelles d'idees que es complementen: identitat i projecció, i competitivitat i sentit comunitari.

Catalunya ha de fer un esforç per **enfortir la seva identitat com a poble, i és això el que jo entenc per nacionalisme**. Però aquest nacionalisme no es pot definir ni en termes negatius —és a dir, contra els altres— ni en termes defensius —és a dir, buscant la salvació en la reclusió—, sinó, d'una banda, en el terreny de la competitivitat i, de l'altra, en el conreu dels propis valors positius.

Nosaltres podem **elaborar un nou concepte de nació europea**, i demostrar-ne la viabilitat. Un concepte de nació europea basat en la cultura i la qualitat de vida, amb un fort sentit d'identitat i al mateix temps capaç de viure en el marc d'unitats més grans.

Per enfortir el català, cal voluntat política de les institucions i dels polítics, però **cal també la voluntat dels ciutadans en l'ús social del català**. La batalla de la llengua no és només dels filòlegs i dels polítics; és també, i molt especialment, de la gent. Mentre hi hagi gent que abandoni el català no davant d'una dificultat de comprensió o per salvar un moment difícil de convivència, sinó ja d'entrada, serà

difícil consolidar la situació de la nostra llengua. I de catalanoparlants que actuen així n'hi ha molts.

Un país és com una flota, que normalment navega a la velocitat del vaixell més lent. O que, si tan lent és aquest vaixell, trasllada a un altre de més ràpid tota la seva gent. El que no fa una flota es abandonar la gent d'un vaixell avariats i indefens a la fúria de la tempesta o a l'agressió de l'enemic. De la mateixa manera, **Catalunya no pot abandonar la gent que no pot seguir**.

El plantejament de la Generalitat en la nova negociació sobre el finançament es basa en dos principis: **més autonomia financera i més eficiència econòmica**, gràcies a la responsabilització fiscal. Un principi bàsic serà que hi ha d'haver igualtat de recursos per habitant dins d'un mateix nivell de competències, especialment en tot el que fa referència al servei dels ciutadans.

És més fàcil fer una carretera que introduir una mentalitat competitiva. És més fàcil fer un discurs patriòtic que fer del patriotisme una font positiva d'energia interior i un agulló per a la superació. És més fàcil construir una residència per a gent gran que fer que els fills se sentin responsables dels seus pares vells i que introduir a la societat una autèntica sensibilitat social. És més fàcil criticar el propi país en nom del cosmopolitisme que tenir una autèntica mentalitat internacional.

Només aniran endavant les persones i els països que hagin fet un esforç de qualitat. Aquest és l'esforç que ara ha de fer Catalunya: **el d'introduir qualitat en tot**.

Som un país que de vegades **sembla que hagi optat més per la monumentalitat** que no pas pel bon funcionament de les coses, per l'espectacle que no pas pel treball aprofundit.

Com ens farem respectar? Fent bon ús de la nostra força. De la força tranquil·la i serena, de la força constructiva i creadora de Catalunya.

BARCELONA

• **Facultat de Teologia de Catalunya. Departament de Teologia Moral.**— Junt amb E.S.A.D.E. us invita a l'acte Acadèmic presidit pel Gran Cancellier de la Facultat i Arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard M. Carles, en el marc del Curset "Economia i ètica a la llum de la Centesimus Annus". "EL MISSATGE DE CENTESIMUS ANNUS", conferència a càrrec del Dr. Jean-Yves Calvez, s.j. professor del Centre d'Études Sociales, de París. Dia: divendres **20 de desembre**, a 2/4 d'11 del matí. Lloc: Saló d'Actes de la Facultat (Diputació, 231).

• **Concert de Carilló.**— Carilló del Palau de la Generalitat. Dijous, dia **26 de desembre**. Concert de Sant Esteve. Anna M. Reverté, carillonista. Obres

de: Vivaldi, Haendel, Mozart, Corelli i Dupont. Nades catalanes i d'arreu.

• **Exercicis en la vida ordinària. Personalitats.**— Gener i febrer 1992. Oferim la possibilitat de fer els Exercicis Espirituals de Sant Ignasi, alternant els dies de recés i silenci amb dies de continuació de l'experiència en la vida ordinària (forma aquesta que arreu s'està practicant amb gran acceptació i fruit), reunint així els avantatges de les dues formes. **Caps de setmana.** Gener: dies 10-12; 17-19; 24-26. Febrer: dies 31 gener-2; 7-9; 14-16; 21-23. Les dates indiquen els vespres d'entrada (al voltant de les 20 hores) i de sortida (al voltant de les 19 hores). Als qui vulguin i puguin acudir a dos més dels assenyalats caps de setmana, se'ls podran oferir els Exercicis Espirituals complets. **Dies entre setmana.** Per a no poques

persones, els seran més convenientes els dies entre setmana. Se'ls ofereix fer els Exercicis els dies: Gener, 13-17; 20-24; 27-31. Febrer: 3-7; 10-14; 17-21; 24-28. Les dates indiquen el vespre d'entrada (al voltant de les 20 hores) i el matí de sortida. Aquest servei està obert a tothom: sacerdots, religiosos/os, laics adults —també matrimonis— i joves. INSCRIPCIÓ: COVA DE SANT IGNASI, Apartat 12, 08240 MANRESA. Tel. (93) 872 04 22.

Nota: Les places són limitades. Els qui desitgin realitzar aquesta experiència espiritual, hauran de posar-se prèviament d'acord amb el sacerdot acompanyant: Valentí Prat, s.j.

• **CENTRE D'ESTUDIS FAMILIARS.**— Ha organitzat pels mesos de gener i febrer, els següents cursets: PASTORAL PRE-MATRIMONIAL, a càrrec del Dr. Gaspar Mora Bartrés,

Degà-President de la Facultat de Teologia de Catalunya. Programa: la Situació de les parelles - Els elements forts de la Pastoral Pre-Matrimonial - Qüestions pràctiques. Dimarts, del **7 de gener a l'11 de febrer de 1992**, de 19'30 a 21 hores.— PASTORAL DE LES DIFERENTS ETAPES DE LA VIDA MATRIMONIAL, a càrrec de Lluís Armengol Bernils, director de l'Escola de Pares del Col·legi Sant Pere Claver, del Clot. Programa: Quan els fills són grans - Diàleg conjugal - De nou la parella sola - Quan s'és gran. Dijous, del **9 de gener al 20 de febrer** de 1992, de 19'30 a 21 hores.— Per participar-hi cal la inscripció prèvia al Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar. És obert cada tarda de 4 a 8 (llevat dels dissabtes).

• **Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Horari de les Festes de Nadal.**— Dia **24 de desembre:** A les 18 h. I Vespres de Nadal; a les 19, Missa Vigilant de Nadal; a les 23, Ofici de la Vetlla; a les 24, Solemne Missa de Nit de Nadal. Dia **25 de desembre:** a les 13 h., Missa del Dia; a les 19, II Vespres de Nadal.

• **S.E. Catedral de Barcelona. NADAL DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST.**— Celebracions Eucarístiques presidides pel Sr. Arquebisbe, Dr. Ricard M. Carles: **Dia 24**, a les 12 de la nit, Missa del Gall. **Dia 25**, a les 10'30 del matí, Eucaristia concelebrada i Benedicció papal. Tothom hi és convidat.

• **Escola de Litúrgia.**— El proper Curset serà dedicat a la "Litúrgia de les Hores", amb especial atenció al sentit de la pregària dels salms. Professors: Jordi Latorre i Pere Farnés. Els dijous, del **9 de gener al 20 de febrer**, de 7 a 2/4 de 9 del vespre, a la Facultat de Teologia (Diputació, 231). Informa-

ció i inscripcions: Centre de Pastoral Litúrgica, c. Rivadeneira, 6, 7è. Tel. 302 22 35, matins.

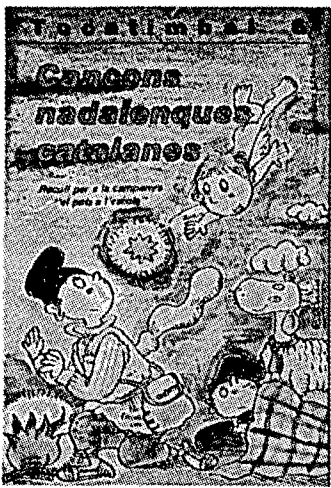
• **El Miracle. Exercicis espirituals per a joves.**— Començaran el dijous 26 de desembre, a les 9 del vespre, per acabar el dimarts 31, a les 9 del matí. Direcció i acompanyament personal: JOSEP VILAR-RÚBIAS, claretià. Tema: "Jove: Jesucrist t'estima i et crida a un lloc desert, per a parlar-te al cor!". Per informació i inscripcions: Casa d'espiritualitat - 25287 El Miracle. Tel. 973 / 48 00 45.

• **NEU I PREGÀRIA.**— Voleu renovar la vostra salut física i espiritual... dedicar un temps a contemplar la muntanya... trepitjar la neu... reflexionar o pregar, sol o en grup... L'Associació "LAS TORRES, LAS ROCAS" us ofereix l'avenç de realitzar el vostre desig proposant-vos **una setmana del 13 al 18 de gener de 1992**, amb temps per esquiar o passejar-se i temps de preparació a la pregària i silenci sobre el tema "Notre joie: temoigner de Jésus-Christ". Cost: Inscripció i adhesió a l'Associació 100 Frs. no reembossable en cas de no assistir-hi. Pensió: 900 Frs. pels 6 dies (possibilitat d'arribar la vigília, 50 Frs. àpat suplementari). Possibilitat d'inscriure's a curs col·lectiu d'esquí i lloguer del material, informació si es demana. Associació "Las Torres, Las Rocas" rue des Ecuveils BP 47. 66121 Font-Romeu. Tel. 68 30 08 56 obert tot l'any per estades de descans, esplai, recés privat o col·lectiu. Dirigida per l'Institut de les Filles del Cor de Maria de Font-Romeu, que també hi són a Barcelona: Passeig Valldaura, 227; Ronda Sant Pere, 72; Passeig de Sant Joan, 119. Per referències: Maria Francisca Almirall. Tel. 231 93 24.

CANÇONS NADALENQUES CATALANES

Una cassette amb les nostres cançons de NADAL: "Fum, fum, fum, El Desembre congelat, El cant dels ocells, etc., etc...; però molt ben interpretades i orquestrades.

És una cassette excel·lent que agradarà als petits i als grans!

NOVETAT

Dibuix: Pilarín Bayés.
Orquestració: Manuel Oltra.
Interpretació: La coral infantil "L'Esquellerinc del Cor Madrigal".

Tocatimbal és ja una gran col·lecció amb 5 cassettes de cançons populars catalanes com: El gegant del pi, En Jan Petit com balla, etc. i ara amb la cassette el núm. 6, tot amb cançons naldenques...

Cassettes eufònic. Demaneu-los al vostre proveïdor.

SUBSCRIVIU-VOS A CATALUNYA CRISTIANA!

Catalunya
Cristiana

València 244, 2n.
08007 Barcelona

Nom
Adreça Població D.P. Tel
Se subscriu a exemplar (s) ^{català}/_{castellà} del setmanari Catalunya Cristiana.
L'import anual, 7.800.- ptes. es liquidarà de la forma següent:

domiciliació bancària
(En aquest cas vulgueu emplenar l'ordre de domiciliació)

xec nominatiu que adjunto
 altra forma de pagament (indiqueu-la)

Data.....

Signatura

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa Agència.....
Adreça

Senyors,

Els prego que d'ara endavant, fins nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA**, amb càrrec al meu ^{compte corrent}/_{llibreta}

Entitat	Oficina	Compte

Data.....

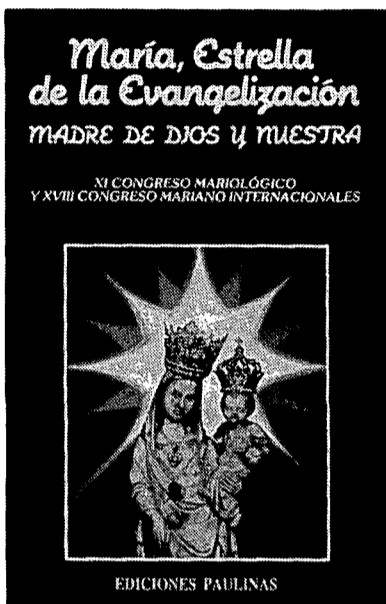
Signatura

Novedades

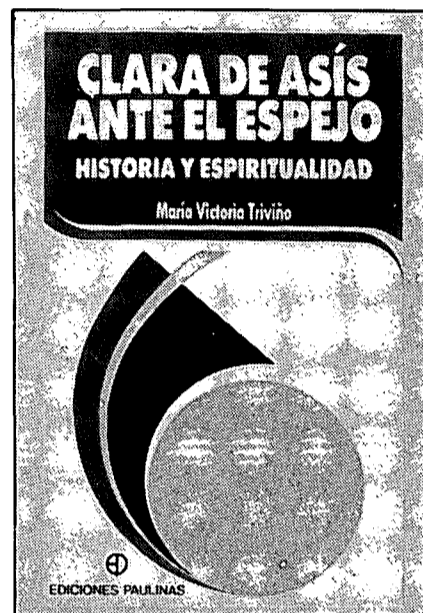
El camino, el pozo y la fatiga
Claves bíblicas para una evangelización
Francisco Echevarría Serrano

El autor sabe compaginar la actitud del profesor de Escritura con el lenguaje asequible y vivo del catequista. Estamos ante una nueva primavera de la Iglesia y urge abrir surcos y sembrar la palabra de Dios a tiempo y a destiempo. 136 págs. 650 ptas.

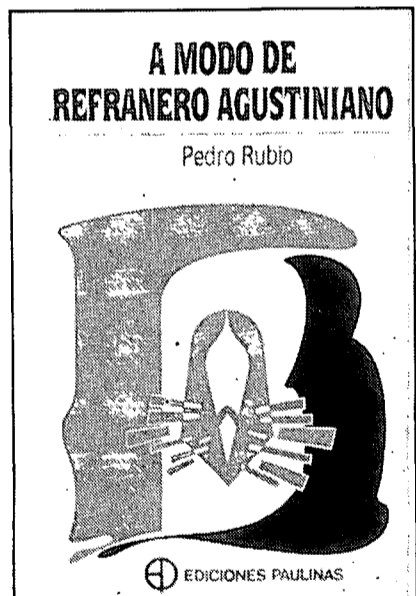
María, estrella de la evangelización
Madre de Dios y nuestra
José Arturo Domínguez

Un libro redactado a petición de la Comisión diocesana del V Centenario del descubrimiento y evangelización de América, como instrumentum laboris del XI congreso mariológico y XVIII mariano internacionales de 1992. 152 págs. 750 ptas.

Clara de Asís ante el espejo
Historia y espiritualidad
María Victoria Triviño

En este libro del octavo centenario del nacimiento de santa Clara, la autora nos transmite el encanto y el entusiasmo de lo real y la historia y la razón de Clara de Asís, haciéndonos ver a la santa con toda la nitidez, viveza y simpatía. 260 págs. 2.300 ptas.

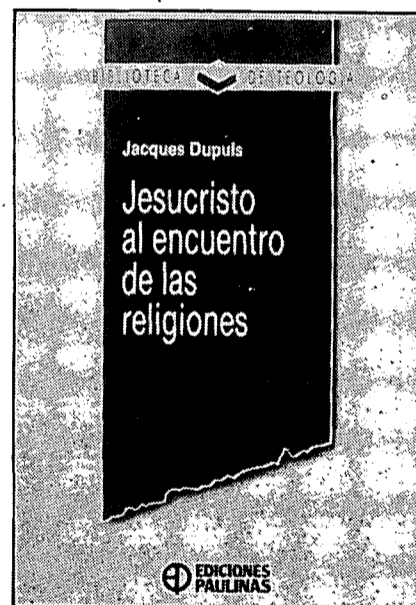
A modo de refranero agustiniano
Pedro Rubio Bardón

San Agustín supo hacer del refrán y del juego de palabras un instrumento vivo de acción apologética y de servicio eclesial. Ahora Pedro Rubio refranea y versifica las propias ideas de san Agustín, el "hombre moderno" como lo pone de relieve el Vaticano II. 104 págs. 550 ptas.

Parábolas y fábulas para el hombre moderno
Pedro Ribes

Treinta fascinantes historias de gran interés para el hombre de hoy, acompañadas de comentarios y reflexiones bíblicas. Un libro para educadores y grupos que ayuda a estimular la discusión y a compartir las ideas. 184 págs. 1.000 ptas.

Jesucristo al encuentro de las religiones
Jacques Dupuis

El método de la obra se apoya en la experiencia viva del encuentro con otra tradición religiosa, el hinduismo, que plantea al cristianismo desafíos inesperados. Si Jesucristo es el salvador de todos los hombres, ¿qué lugar queda para las otras tradiciones? 368 págs. 1.900 ptas.

Jesucrist esperança de la humanitat

"D'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu" (Is. 52, 10)

Nadal és una gran festa de família. Des de que el Fill de Déu s'ha fet home, som de la família de Déu i això volem que es manifesti en les nostres relacions amb els altres, començant per la pròpia família.

Per Nadal, però, no tot queda a nivell familiar. El record dels amics, d'aquí o de lluny, ens mou a felicitar-los tot desitjant-los la Pau i la Joia del Senyor. Volem compartir, també, l'alegria i els diners amb els necessitats. La participació en la litúrgia de l'Església, sobretot a la "Missa del Gall", ens fa viure tota la grandesa del misteri nadalenc.

Fixem-nos que el primer Nadal és viscut íntimament i en família per Maria i Josep, però que de seguida es dona conèixer als pastors i als pobles llunyans representants pels mags de l'orient.

La dimensió personal i universal de la salvació de Jesús no s'oposen, es complementen. Ell ve al món "per reunir tots els fills de Déu dispersos" i a la vegada cada u de nosaltres pot dir, com sant Pau: "M'ha estimat i s'ha entregat a la mort per mi".

El naixement de Jesús no és conegut ni viscut encara com a la "gran esperança" per a tota la humanitat. Les estadístiques ens parlen de 1.759 milions de cristians, dels quals 906 milions són catòlics, enfront dels 3.406 milions de persones que pertanyen a altres religions o no en tenen cap. Per tant, dos de cada tres habitants del món ignoren Jesucrist i la seva Bona Nova.

D'aquí que l'Església ens cridi a tots a anunciar amb il·lusió i arreu de la terra el misteri de Jesucrist. La tasca missionera és el primer deure dels cristians. No ens podem guardar per a nosaltres sols la salvació i la llibertat que Déu ens ha donat a tots en la persona del seu Fill.

El Sant Pare Joan Pau II, en la seva recent encíclica missionera "Redemptoris Missio" no es cansa d'animar-nos a viure la vida amb esperit missioner. Valguin com a exemple aquests fragments:

"No podem romandre tranquils si pensem en els milions de germans nostres, redimits també per la sang del Crist, que viuen sense conèixer l'amor de Déu".

"L'esperança cristiana ens sosté en el nostre compromís a fons per a la nova evangelització i per a la missió universal, i ens duu a demanar com Jesús ens ha ensenyat: Vingui a nosaltres el vostre Regne".

"Hem de fomentar en nosaltres l'afany apostòlic per transmetre als altres la llum i la glòria de la fe, i per aquest ideal hem d'educar tot el Poble de Déu" (nº 86).

Si ens costa de viure totes les exigències del Nadal, demanem a l'Infant de Betlem que ens faci entendre el motiu del seu naixement: salvar tot l'home i tots els homes i això per amor!

Demanem-li, també, que faci néixer en els nostres cors el desig de col·laborar, com sigui, en l'anunci d'aquesta gran esperança universal.

■ **Jordi Jorba**

Delegat diocesà de Missions de Barcelona

Trobada anyal dels Grups d'Oració i Amistat de Barcelona

Fer present en el món el Regne de Déu

BARCELONA

Amb una assistència de més de 500 persones procedents dels Grups de Barcelona i algunes també d'altres diòcesis catalanes, començà la Jornada a les 10.30 del matí amb el rís de Laudes, seguit de la meditació comentada pel Dr. Josep M. Cases —fundador dels esmentats Grups— sobre Sant Joan de la Creu i en particular sobre la seva poesia "La Fonte", ja que el lema d'enguany era: "La Fonte que mana i corre..." amb la qual cosa s'ha volgut retre homenatge a aquest gran Sant, en el 400 aniversari de la seva mort que es commemorà el passat 14 de desembre. El Dr. Cases ens digué que Joan de la Creu va ser un dels sants que més ha estimat Déu i posà en relleu com en la seva poesia expressa que Déu és present, a més de en el cor de tot home, d'una forma esplendorosa en l'Eucaristia.

Aquesta és, doncs, la font d'aigua viva i el pa que ens dona vida. I com a final de la seva reflexió ens formulà aquestes preguntes: Com estem de devoció al Pare? I, d'amor a Jesucrist? I respecte a l'Esperit Sant? Recordem que la nostra confirmació va ser la nostra Pentecosta i que des de llavors tots som temples de l'Esperit Sant? L'important —proseguí— es trobar Déu, car si es troba, s'és apòstol i com més se l'estima, més es desitja que els altres l'estimin.

Punts de reflexió

Finalitzats els punts de reflexió del Dr. Cases i després d'un llarg silenci fet de pregària i d'adoració davant el Santíssim exposat en la Custòdia, s'obrí l'Assemblea, i es

llegiren en primer lloc diverses cartes d'adhesió, entre les quals cal destacar la que ens envià el nostre Arquebisbe, Mons. Ricard M. Carles, qui no podent estar present en la Trobada, s'uní espiritualment a nosaltres.

Entre els punts més importants que es tractaren a l'Assemblea cal esmentar la notícia sobre un pis que es vol llogar per a seu de

va fer ben palesa en l'animació de totes les converses. Després del dinar, el Dr. Cases es reuní en una breu trobada amb els sacerdots assistents, mentre simultàniament ho feien els secretaris dels Grups. Tot seguit els Joves del Casal Claret, ens feren una bonica i animada representació en la qual, mitjançant la mimica i la dansa, glossaren la vida de

l'Entitat, que fins ara no n'ha tingut, i pel sosteniment del qual es demana la col·laboració de totes aquelles persones que puguin oferir-la. Després hi van haver també les intervencions de 7 membres dels GOA en representació dels seus respectius Grups, en les quals prenen com a base les lletres de la paraula: "La Fonte" ens explicaren com comprenen i viuen els conceptes: Llum (L), Amistat (A) Fe (F) Oració (O), Negar-se (N), Testimoni (T) i Eucaristia (E). Especialment interessant va ser el que ens digueren dues noies adolescents sobre la forma en què en el seu grup es vivia el concepte: "negar-se".

En acabar l'Assemblea va tenir lloc el dinar de germanor amb bona convivència i alegria, que es

Sant Antoni Maria Claret, fill de la nostra terra.

Gent que estima l'oració

I com a cloenda d'aquesta bonica Jornada, se celebrà l'Eucaristia, presidida pels senyors Bisbes, Drs. Ramon Daumal i Josep M. Cases i concelebrada amb deu sacerdots i dos diaques.

El Dr. Daumal en la seva homilia ens digué en primer lloc, que era per ell un goig, de trobar-se amb un grup de gent que estima l'oració i referint-se a la Festivitat de Crist Rei va dir que Crist s'havia fet Rei en el món per Creador, per Redemptor i per Comunió amb nosaltres. Així, doncs, som nosaltres, els cristians, els que hem de fer present en el món el Regne de Déu, com ho diem en el Parenostre i com més identificats estem amb Crist, més capaços serem d'irradiar-lo en la nostra conducta. En això —proseguí— ens ajudarà la Verge Maria, qui durant la seva vida en el món va ser la persona que més es va saber identificar amb Crist i amb la seva Obra Redemptora.

L'Eucaristia va ser molt participada per tots els assistents amb cants de lloança a Déu; entre ells, cal destacar el cant de La Fonte, amb la lletra de la poesia de St. Joan de la Creu, magníficament interpretat per una persona dels Grups, a qui Déu ha fet el gran do d'una veu excepcional.

I amb el cor ple de joia per haver viscut una Jornada d'oració plena i curulla d'amistat, finalitzà aquesta XX Trobada de germanor dels Grups d'Oració i d'Amistat de Barcelona.

■ GOA

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"En les meves oracions demano al Senyor que els mantingui en la tasca tan formosa que realitzen al servei de l'Evangeli arreu del món." Fra Juan José Arstí, BOLÍVIA

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI;

P. LLUIS M. OLIVERAS MISSION CATHOLIQUE D. BOSCO BP 29 KORHOGO COSTA D'IVORI.....	19.890 Ptes.
MONTSERRAT TRIBO PLANES AVD. CASTRO BARROS, 650 5000 ARGENTINA.....	19.890 Ptes.
M. ROSA PASTORET CASILLA 188. SANTIAGO. 13 SAN MIGUEL CHILE.....	19.890 Ptes.
P. XAVIER PERNA 1153 ALEXANDRE DE SEVE QUEBEC - H2L2T7 MONTREAL CANADA.....	19.890 Ptes.

BUTLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms..... Tel.....
 Direcció..... D.P..... Província.....
 Població.....
 subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
 (nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
 taló que adjunto gr postal
 domiciliació segons l'adjunta autorització:
 Domiciliació: Banc / Caixa.....
 Sucursal nº.....
 Nº. compte corrent.....
 Població..... Província.....

Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
 Població..... Data.....
 Signatura.....

CATALUNYA CRISTIANA c/. València, 244, 2º. - 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

**L'arquebisbe Carles es reuní amb
l'Associació de la Premsa Comarcal**

“Nosaltres ja funcionem com una Conferència”

BARCELONA

L'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles, va ser el convidat de la darrera reunió del Club de Premsa que regularment organitza l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC). En aquesta reunió, celebrada a la "Casa del Bisbe" de Barcelona, acompanyava a monsenyor Carles, Joan Carrera, un dels dos bisbes auxiliars de l'arxidiòcesi.

Monsenyor Carles va afegir que "de fet, nosaltres ja estem funcionant com una Conferència, perquè no hi ha cap altra província eclesiàstica que tingui llibres, catècismes, i produeixi documents en la seva llengua, com fem nosaltres des de ja fa temps.

Un altre tema d'actualitat tractat a la reunió va ser la negativa de TVE d'emetre l'anunci que l'Església ha fet dintre una campanya de conscienciació dels fidels per arribar a l'autofinança-

Mons. Carles va començar parlant de la recent visita *ad limina* realitzada pels bisbes catalans a Roma. L'arquebisbe la va qualificar com a "molt positiva, tant espiritualment com intel·lectualment".

Per monsenyor Joan Carrera aquesta era la seva primera visita *ad limina*, i segons va dir ell mateix, "darrera de les altes portes de les congregacions hi han coses prou interessants".

A continuació, i responent a una pregunta d'aquest periòdic, l'arquebisbe va comentar la recomanació del Papa als bisbes perquè mantinguin la unitat de l'església espanyola. La primera autoritat eclesiàstica barcelonina va dir que el Papa parlava d'aquella unitat a tots els bisbes de l'estat espanyol, i no tan sols als catalans.

ment. Monsenyor Carrera va qualificar aquesta decisió de "molt sorprenent". "No entenem —va afegir— perquè van qualificar la campanya d'"ideològica". Aquesta decisió no és més que una reacció d'una ideologia determinada que, en ocasions, es torna sectària". Parlant d'aquest mateix tema, l'arquebisbe Carles va reflexionar sobre els continguts de la televisió. "La televisió no és pas un mitjà asèptic —va dir Carles— i des de les pel·lícules fins els anuncis porten la seva càrrega ideològica".

Finalment, l'arquebisbe es va referir a la premsa comarcal dient que "és la més propera al ciutadà, ja que qui escriu i qui llegeix pertanyen a la mateixa comunitat i tenen les mateixes referències i els mateixos problemes".

IMPROMPTU

Sempre Nadal

Altra vegada arriba el Nadal. Com una exhalació ha passat un any replè d'esdeveniments de tota mena. Potser el que més colpeix l'ànim és aquesta voluntat de l'home de viure en pau, de cercar la pau, sense no saber desprendre's d'una vegada i per sempre de la guerra, també de les forces negatives que porta en si mateix, que el fan provocador i que l'encasten al mal.

I no és pas que els homes no coneguin els camins de pau; els coneixen molt bé, però els costa de seguir-los. I em sembla que als homes només ens caldria una cosa: renunciar a l'orgull, el pecat més vell de la humanitat. D'això només llegint la història ens en podríem convèncer...

Nadal... molt de cor espero passar un sant Nadal. Que si és sant, serà bo. I el desitjo pels meus lectors. Però també els dic que és difícil sentir i pensar la santedat del Nadal després del martelleig publicitari que hem patit aquests dies, desvirtuant el que és en realitat la gran festa cristiana.

Que l'Infant ens ajudi a suportar-ho, que ens assenyali el bon camí. Repeteixo: per a tots, un sant Nadal!

■ Oriol Camps

CARTA DOMINICAL

La fidelitat de Nadal

Com en tantes ocasions de la nostra vida personal, Nadal és l'expressió del Déu fidel, que se'ns apropa d'una manera discreta i callada, per tal que el nostre amor descobreixi la seva presència.

El redescobriments del Nadal és en la línia d'un coneixement més gran de qui estima, per a estimar-lo molt més. I en la línia d'aquesta fidelitat que consisteix a acceptar en l'amor Aquell qui ens sobrepassa en algun aspecte — Déu, en tots — i realitza el nostre ésser.

El present és fet d'una barreja de repetició del passat i d'invenció del futur amb llançament cap aquest. També la vida de fe és un record del passat, que agraiem profundament, i que és una clau del futur —de conversió— vers on ens encaminem. Per això, més enllà d'una festa consumista d'hivern, el Nadal és una ocasió de continuar obrint-nos cada dia a l'esdevenidor de Déu —el fet de creure no és cap altra cosa—, i aquest avenir no és res més que la nostra definitiva felicitat.

La vida de Jesús en nosaltres ens impulsa sempre a un més enllà d'on som i de com som. Perquè, el que hi ha de més profund i de millor en nosaltres, no prové de nosaltres mateixos: és el do de Déu per la gràcia que, d'una banda, ens empeny a una fidelitat més gran i pel que hem rebut d'Ell i, de l'altra, ens atrau, pel que desitgem i esperem saber d'Ell mateix per a estimar-lo més i ser millors nosaltres mateixos.

El fet de viure amb amor a Ell i als germans, aquests dies, no és tant un testimoni de la nostra fidelitat, com de la de Déu. El nostre Déu, el Déu de Jesucrist, és un Déu fidel. Ell és aquell de qui hom es pot fiar, ja que Ell ha testimoni-

naixent en el nostre món, la seva constància i la seva perseverança en la voluntat de fer de nosaltres uns fills seus, malgrat totes les infidelitats de la història de la humanitat i de la nostra personal biografia.

A través d'ambdues històries, la del Poble de Déu i la de la meua pròpia existència, s'imposa una altra certesa. Déu és fidel, perquè Ell és amor. La seva fidelitat és la constància d'un amor. Per això qualsevol fidelitat veritable és marcada amb un caràcter personal. És una relació. Déu és fidel en la seva voluntat de comunicar-se als homes i d'introduir-los en la comunitat de la seva pròpia vida. Ell no vol ser sense nosaltres. Nosaltres no podem ser sense Ell.

Som cridats a viure la mateixa fidelitat. I no hi ha més fidelitat que la de l'amor. Constància en la voluntat de combregar "en" Déu "amb" els altres. Ambdues dimensions són inseparables. Així és la fe. Per això, Nadal no és una ocasió de pensar en els necessitats, sinó un estímul per a no oblidar-los durant tot l'any.

Perquè no hi ha res més lluny de la fidelitat que una marxa en solitari a l'encaç d'un ideal. Cal sortir d'un mateix per a anar a l'encontre d'Aquell que no deixa de venir a nosaltres, en el nostre interior, en el nostre ambient i en els germans.

On no hi ha aquest amor, no hi pot haver fidelitat. Però cal començar de nou cada dia, tal com Déu recomença perdonant i romanent fidel al seu amor. La fidelitat mor quan mor l'esperança, i Déu continua esperant sempre coses millors de la nostra vida.

■ † Ricard M.,
Arquebisbe de Barcelona

Un assaig adreçat a la joventut que
originarà controvèrsies i diversitat d'opinions

De Francesc A. Picas

Estudi de la Revolució político-social implantada a Catalunya, el 19 de juliol del 1936, que intentà arrancar, amb ferotgia, les arrels cristianes de la Catalunya mil·lenària. Amb gran detall de fets i de testimonis.

Segona
Edició

Preu especial als Lectors de Catalunya Cristiana
En venda a les principals llibreries
Distribuidora: Hispania Martyr. C/ Rubió i Ors, 144 Tel. 377 04 62 08940 Cornellà.

110 preveres participen en la festa eucarística

40è aniversari del Reservat del Seminari de Tortosa

TORTOSA

La Germandat d'Operaris diocesans que fundà el sacerdot tortosí, el beat Manuel Domingo i Sol, marcà en tots els col·legis i seminaris que regentava, la lluminosa fita del Reservat.

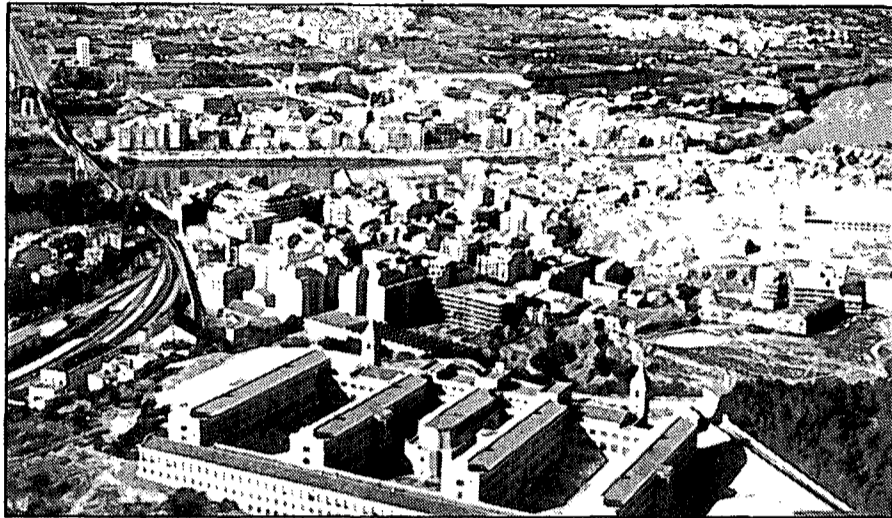
A Tortosa ha estat sempre viscuda pels seminaristes i sacerdots com una trobada de contemplació eucarística, d'agraïment pel sacerdoti, per la joia de compartir la fe i el ministeri en la diòcesi.

El bisbe Moll, que fou operari, també la va implantar en el seminari nou que ell fundà tot just fa 40 anys.

Aquest curs l'equip rector del seminari programà la festa tradicional del Reservat amb els següents actes fixats per al dia 11 de novembre:

1- Projectió d'una col·lecció de diapositives sota el títol: "Al voltant de l'Eucaristia al bisbat de Tortosa". El guió i el muntatge audiovisual el portaren a terme dos seminaristes preparats i sensibilitzats en Història i Art.

2- Mn. J. Lluís Arín, llicenciat en Sagrada Escriptura, dissertà sobre "El sentit bíblic del diumenge". Es trià aquest tema perquè és el fixat com a

objectiu pastoral del curs.

3- La Missa concelebrada per més de cent sacerdots i presidida pel Prelat ens reviu les Misses solemnes d'abans amb cant gregorià que els capellans grans recorden, ... i els joves aprenen.

L'homilia episcopal insistí en la finalitat original de la festa, sempre però, remarcant que l'Eucaristia ens porta al servei dels germans i a la vida.

Aquesta missa té un epíleg obligat, diriem institucionalitzat: la processó pels passadissos i jardí del seminari amb el

cant del "Haec est dies" de Mn. Peris, compost per aquest sacerdot i màrtir, precisament per aquesta festa.

El bisbe llegí la consagració del seminari a Jesús Sacerdot. Aquesta pregària i el cant desperta vivències fondes. És una herència que agraïm, que es podria millorar però mai suprimir.

Un dinar de germanor amb sobretaula de notícies a càrrec del Bisbe Lluís marcà el punt final.

■ J. Blanc Bahima

25è aniversari de Joventuts Unides

LA SÈNIA.— "Vint-i-cinc anys de Joventuts Unides, escola de música i coral polifònica, ho són també d'estret lligam a la Parròquia. I, alhora, signifiquen un temps de continuada formació professional i humana en què ha tingut un paper primordial i decisiu Montserrat".

Aquest és un fragment de la pregària-ofrena dels 180 senienços que s'integraren a la Missa conventual celebrada a Montserrat el diumenge de Crist Rei.

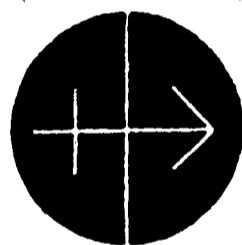
Val a dir que Andreu Martínez és de la Coral i del Grup musical el director vocacional, precisament com a fill espiritual del Monestir.

Ara s'han culminat els actes als peus de la Moreneta. El bisbe Lluís que presidia la Missa conventual per primera vegada com a Pastor de Tortosa deia en un recent comentari: "Les Joventuts Unides són una prova més, un botó de mostra que l'Església està sempre prop del poble".

Tota la peregrinació la rebé el Pare Abat i seguidament la Coral i el Grup musical donà a la plaça un concert tot interpretant peces clàssiques sota la batuta del seu director.

Hi ha capellans que el cel els regala un animadors de cants litúrgics de tal manera que a la parròquia de Sant Bartomeu de la Sènia cada diumenge es canta amb la música adient el salm responsorial. Tot un luxe i una flor per a Déu i el rector Mn. Suñé que ha vingut donant caliu al moviment de Joventuts Unides.

■ J. B. B.

AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA

COTXES-CAPELLA

Grans trailers habilitats com a capelles, van per les repúbliques soviètiques celebrant l'Eucaristia i donant catequesis. Actualment son a Txecoslovàquia.

3 GRANS PROJECTES

PER DIFONDRE LA PARAULA DE DÉU

NADAL 91

ESTIMAR ES COMPARTIR

EMISORES DE RÀDIO

Radio Blagovest i Radio Veritas transmeten la Paraula de Déu a la URSS i a l'Àsia, desde Brussel·les i Manila.

BÍBLIES PER ALS NENS

2 milions enviats als Països de l'Est durant 1991/92. 2 milions més a la resta del món. Edicions en català, també. Recomanada per la catequesis d'infants.

Dirigiu-vos a: **Ajuda a l'Església Necessitada**

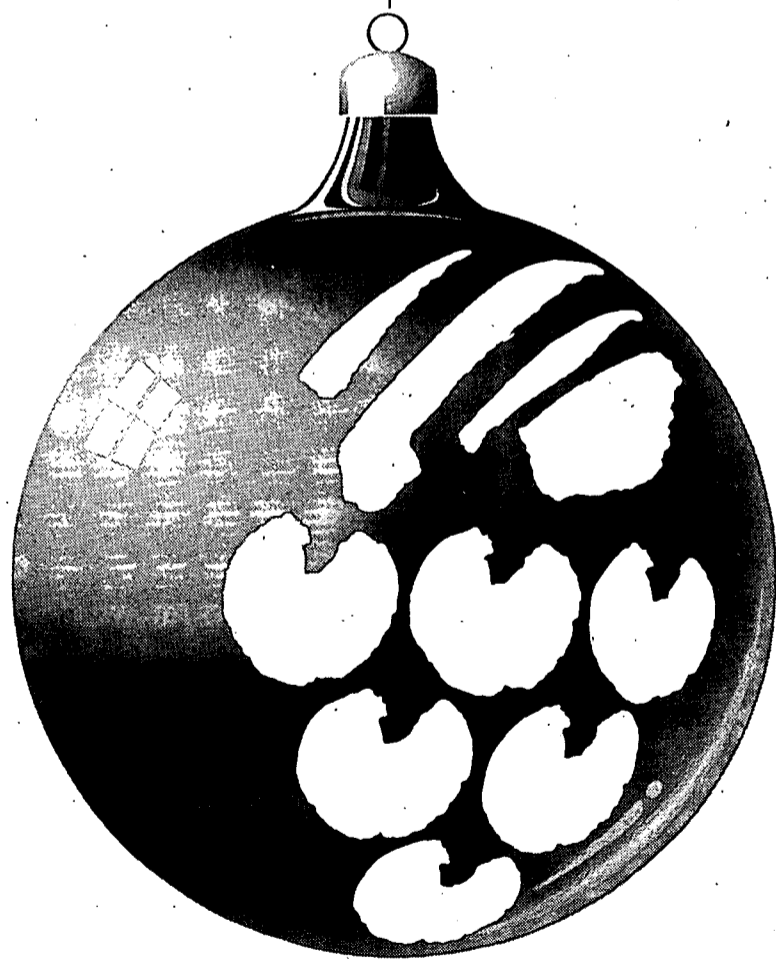
c/. Luis Antúnez 24, tel. 237 37 63, 08006 Barcelona

Barcelona.....d.....de 199.....

amb domicili a..... carrer.....
 tel.....
 desitja col·laborar en la CAMPANYA AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA, amb la quantitat mensual, trimestral, semestral o anual* de..... pessetes.
 *Subratlleu la modalitat escollida:
 rebuts a domicili compte corrent o llibreta en caixa o banc.
 per taló adjunt per gir postal

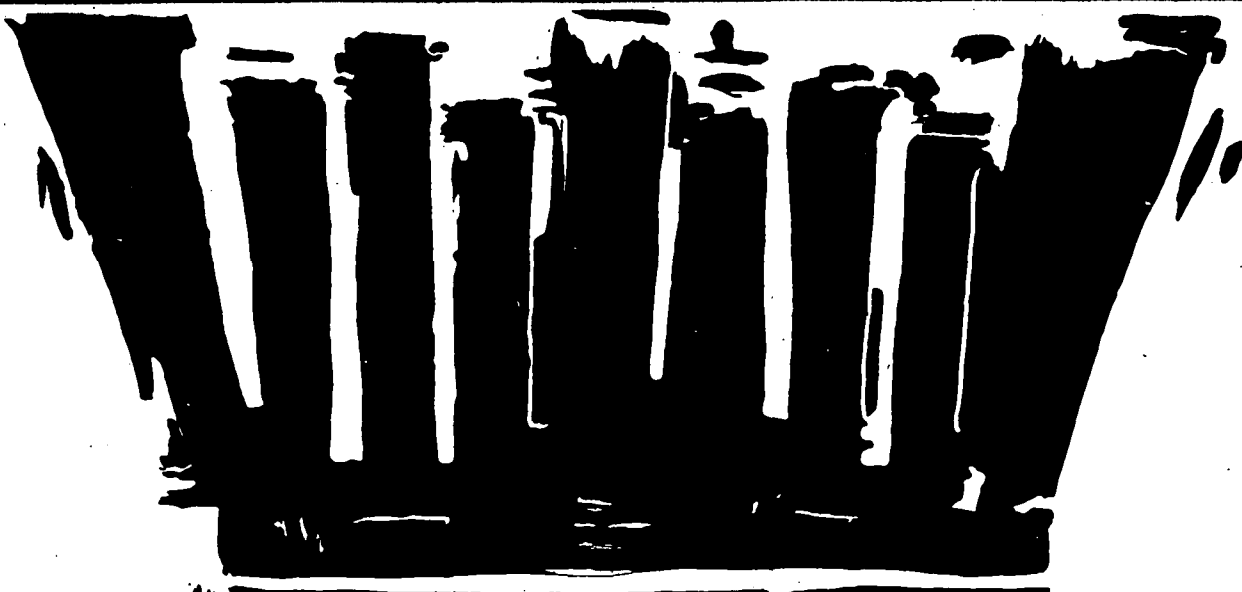
Caixa o banc.....
 Agència.....
 Senyors: Us demano que prengueu nota de pagar, a través del meu compte/llibreta..... que tinc oberta en aquesta entitat, els rebuts que a nom de..... us seran presentats per..... fins nou avís.

Et d'agraïm la teva col·laboració

*Bones festes de Nadal
i els nostres millors disigs
per al 1992*

Caixa Penedès

ELS PASTORETS MUSICALS DEL VENDRELL

Són...! ELS PASTORETS DE CATALUNYA!!

Teatre la Lira

DIES:

Gener: 12 - 19 - 26 Febrer: 2 - 9 i 16

HORARI:

Les representacions començaran: A les 5 de la tarda.

DURACIÓ DE L'ESPECTACLE:

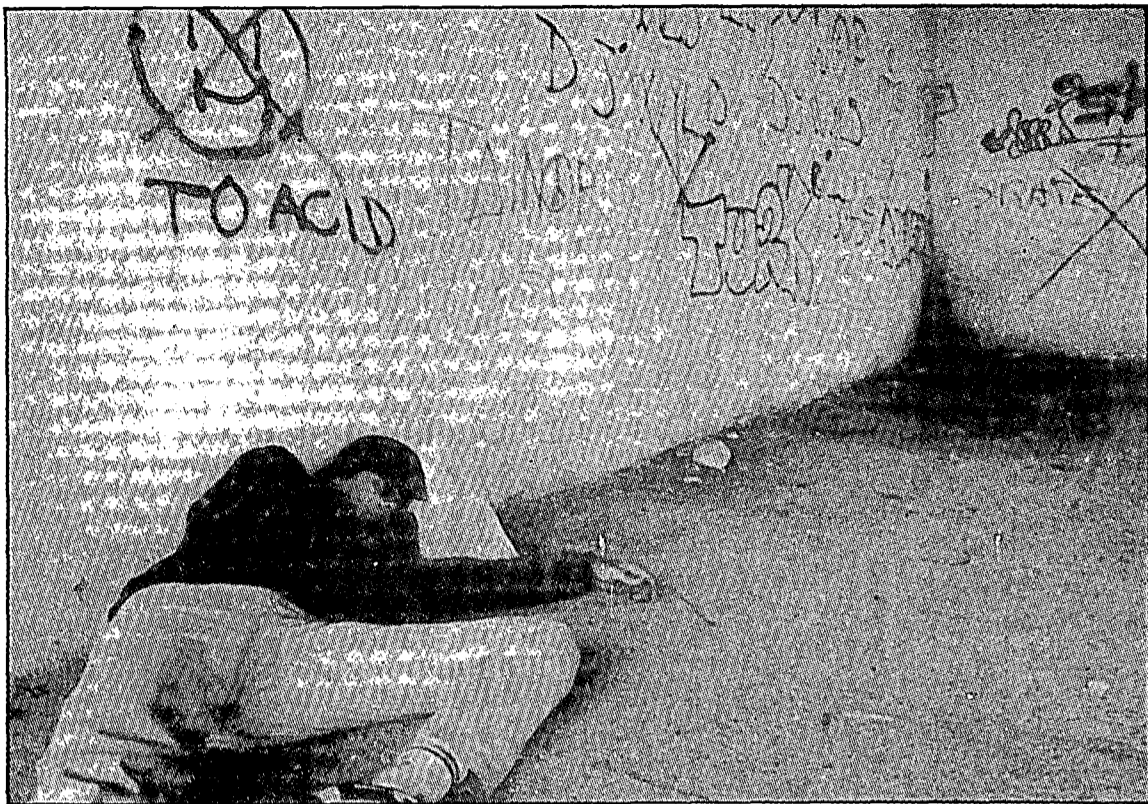
3 hores aproximadament.

PREU:

800 pessetes. (Bonificació per a grups de més de 25 persones)
Carnet jove 10% Dte.

LOCALITATS per encàrrecs i venda:

Centre d'Iniciatives i Turisme del Vendrell, c/. Doctor Robert, 33.
Tel. (977) 66 02 92.

Porros sí, porros no

Vuit parròquies de Lleida contra la droga

LLEIDA

Els dies del 24 al 30 de novembre ha estat presentada al públic una exposició-concurs de cartells i slògans contra la droga, en la qual han participat nois i noies de catequesi i de confirmació de les 8 parròquies de l'arxiprestat de Gardeny: Sant Ignasi, Sant Jaume, Santa Maria de Gardeny, Sant Pau, Santa Maria de Butsènit, Santa Teresina del Nen Jesús, Nostra Senyora de la Mercè i Nostra Senyora de Montserrat.

PORROS SÍ, PORROS NO (?). És una Campanya contra la droga que ha endegat l'arxiprestat de Gardeny de la ciutat de Lleida, en resposta a les urgències de Caritas i de la diòcesi que té com a objectiu prioritari la lluita contra la marginació. Fruit també d'un temps de reflexió i presa de consciència d'aquesta problemàtica social. Conferències i cursets previs

havien conscienciat a les comunitats parroquials.

La Campanya és dirigida als adolescents, joves i els seus pares i aborda el problema del porro, no el de l'alcohol i el del tabac per considerar que aquests dos són tractats a les escoles. A més perquè el porro és la porta d'entrada al consum de la droga dura.

La Campanya entrarà ara en la fase d'elaboració de materials didàctics al servei de pares, educadors i mestres, per anar complementant el que és un procés d'educació en la prevenció.

Els locals de la parròquia de Ntra. Sra. de la Mercè, barri de la Mariola, que compta amb nuclis de població marginal, han estat el lloc de la mostra. Tant en participació de concursants com en visitants, l'exposició ha estat un èxit.

Els organitzadors no han comptat amb cap tipus d'ajut ni subvenció institucional. Tan

sols han rebut la donació de lots esportius per als guardonats, per part de dues cases comercials del ram de l'esport, un altre premi donat per Benestar Social de la Generalitat i el transport dels pannels per posar-hi els cartells que ha fet la Diputació. No s'ha comptat amb cap tipus d'ajuda o subvenció. Tot és el resultat de l'esforç d'un grup de gent d'aquestes parròquies. El col·legi Montserrat dels Germans Maristes ha prestat els pannels.

En Francesc Abella, psicòleg clínic del departament de Toxicomanies de l'Hospital, ha col·laborat en el projecte i realització de la Campanya que en aquesta fase es va cloure el dia 30 de novembre a les 5 de la tarda amb l'acte del lliurament de premis, que presidí Mn. José Llanas Vicari General del Bisbat.

■ **Jaume Montaña**

CATALUNYA/91

Joves sense ideals?

"Contra Franco vivíem millor" és una expressió que és possible d'escoltar sovint entre les persones pertanyents als ambients en què es proclamava els anys seixanta i setanta que hom no feia de la finalitat de guanyar diners l'objectiu prioritari de la vida, ans es treballava per quelcom que aportava pau interior, una encomanadissa alegria, molta felicitat en suma. No calia arrencar-les tan sols en els àmbits polítics i sindicals obligatòriament clandestins, ans també entre els socials en l'accepció més àmplia del terme, sense oblidar, no caldria sinó, molts seglars, mossens i religiosos —per cert, l'aportació dels convents, monestirs, i les parròquies d'arreu de Catalunya a favor de la lluita per la democràcia i la catalanitat, tot i la seva importància, com reconeixia sense anar més lluny Pau Garsaball, és un estudi que encara està per fer.

Eren activistes de bona fe i millor jeia, cosa ben sorprenent en un país com el nostre en què els diners, o millor dit posseir-ne com més millor, sempre ha estat considerat una cosa molt seriosa i convenient. Gent, potser no desenes de milers però en qualsevol cas un nombre considerable, que dedicava el temps de lleure, de dormir, i fins i tot de treball, en projectes i activitats de tota mena a entitats, amb permís oficial o sense, l'objectiu final de bona part de les quals, si no oficialment declarat sí de forma implícita, consistia a tractar d'obrir allò que en els anys setanta en deíem "espais de llibertat dins del sistema autoritari". No els importava, o no els feia gran cosa, que en el millor dels casos se'n derivessin maldecaps abundants i en els pitjors, el pas per la Via Laietana o una curta o llarga temporada a la Model per allò de la "associació il·lícita". En cap lloc de la península com a Catalunya hi havia, i continuen existint-hi, tantes associacions de tota mena i condició, cosa que desbarata els grans principis dels sociòlegs que presenten els catalans com a paradigmes de la insolidaritat i la no col·laboració.

El cas és que teníem uns ideals i lluitàrem i ens vam sacrificar per ells. I el cas és que, per les raons que siguin, l'esperit que ens animà en bona part no l'hem sabut transmetre als fills si hem de creure allò que es desprèn d'una enquesta feta fa poc entre el jovent d'ara i d'ací pel que fa a la mancança d'ideals a què servir. Les coses no passen perquè sí, no apareixen simplement per generació espontània. I si resulta que alguns joves tenen una escala de valors poc o molt mal establerta, els manca uns objectius ben definits pels quals sacrificar-se, es deixen endur massa pels paranys tan pocs subtils, d'altra banda, que els ofereix la societat de consum, no pensen en altra cosa que fer-se un lloc dins del sistema tal i com l'hem establert, i si, per acabar, i en definitiva, no tenen unes grans finalitats amb què il·lusionar-se i per tant no poden aportar-los allò més valuós que és el seu esperit i el seu propi temps, de tot plegat, nosaltres, els seus pares, en tenim molta part de culpa.

■ **Antoni Plaja i Mateu**

Ajuda'ns a salvar una vida!

- Centres d'acolliment de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

TELEFONS DE LA VIDA
204 71 11 i 417 39 64

PRO VIDA
ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
Bonaplata 42, 11 - T. 204 71 11
08034 BARCELONA

COL·LABORA FENT-TE SOCI

Si a la vida, desitjo rebre el butlletí informatiu PRO-VIDA.

Nom _____

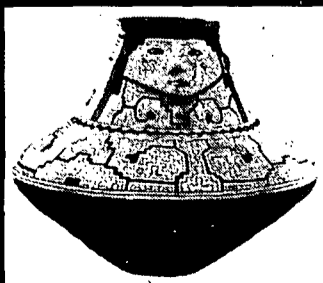
Adreça _____

Població _____

Província _____ CP _____

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA - Bonaplata, 42, 11 T. 204 71 11 08034 BARCELONA

REGALI ARTESANIA... i SOLIDARITAT

us esperem a la nostra botiga!

intermon

Roger de Llúria, 15, 08010-BARCELONA. Tel. (93) 301 29 36

La plaça Trafalgar de Londres llueix un any més l'avel nadalenc obsequi de Noruega en agraïment per l'ajuda de la Gran Bretanya durant la II guerra mundial

Una comunitat cristiana d'Hiroshima celebra l'Eucaristia en 50è aniversari de Pearl Harbour

El cap dels bombers saluda la imatge de la Immaculada de la Plaça d'Espanya a Roma després de l'ofrena de la corona de flors

10, dimarts

Moscú: dramàtica compareixença televisiva de Gorbtxov

Després que els presidents de les **Repúbliques de Rússia, Bielorússia i Ucraïna** declaressin a **Brest** que l'**URSS** havia deixat d'existir, i constituïssin la **CEI, Comunitat d'Estats Independents**, l'encara president de la **Unió, Mikhaïl Gorbtxov**, féu ahir una enèrgica i dramàtica intervenció televisiva en la qual mostrà la seva voluntat d'esgotar tots els possibles recursos constitucionals per salvar la **Unió**. En aquest sentit ha proposat la convocatòria d'una sessió extraordinària del **Congrés dels Diputats**, i digué que la creació de la **CEI** no tenia legitimitat perquè el seu projecte no es va sotmetre a l'aprovació ni dels **Parlaments** republicans, ni del soviètic, ni dels pobles afectats. Mentrestant **Armènia** ha manifestat la seva voluntat d'unir-se a la **CEI**, i a **Moldàvia**, el candidat únic a la presidència, nacionalista moderat, ha obtingut el suport del 98% dels votants.

Maastricht: l'any 1999, l'ecu serà la moneda dels països de la CE

Arribar a un acord en l'ordre monetari és important, perquè els interessos econòmics poden crear lligams molt forts. Els ministres d'economia establiren la data de l'1 de gener de 1999, perquè tots els **Estats** de la **CE** tinguin una sola moneda, l'ecu. En virtut d'un annex al **Tractat**, podrà o no adoptar l'ecu. Abans d'aquesta data s'exigirà als països membres un equilibri econòmic en referència a la inflació, el dèficit públic, les taxes d'interès i l'estabilitat de la moneda nacional. El primer ministre anglès, **John Major**, mantingué una actitud molt poc flexible en parlar de la política exterior, de la defensa i de l'anomenada **Europa social**. En aquests punts el debat continua del tot obert. El president del **Parlament Europeu, Enrique Barón**, es queixa de les reticències dels polítics europeus de cara a la **Unió política**, i que els costi tant donar poder efectiu al **Parlament europeu**.

11, dimecres

Maastricht: avança la Unió Europea

La voluntat de construir una **Europa comunitària** per part dels dotze, si bé amb importants divergències i diferents matisos, es concretà ahir amb l'acord sobre la **Unió Política, Econòmica i Monetària**. Les negociacions han tingut una durada més llarga del previst, per les reticències de **John Major**, premier anglès, que en l'ordre social, monetari i d'unió política, ha volgut nedar i guardar la roba. Els onze han hagut d'inventar els instruments jurídics que els permetessin tirar endavant. **Espanya** ha aconseguit que els dotze (llevat de **Gran Bretanya**, aixoplugada en un protocol annex) aprovessin la cohesió social i econòmica que es faci ressò de la solidaritat dels **Estats** més rics amb els més pobres. La **UEO** canalitzarà les decisions que prengui la **Unió** en matèria de **Defensa**, sense interferir, sinó complementar la funció de l'**OTAN**. L'executiu de la **CE** estudiarà l'admissió de nous membres; concretament el 1992 s'estudiarà l'admissió d'**Àustria** i **Suècia**.

Moscú: s'espera amb inquietud la reacció de les FF.AA.

Quina serà la decisió de **Mikhaïl Gorbtxov**? Presentarà la dimissió? És recolzarà en l'exèrcit per una possible salvació de la **Unió**? Ahir els militars eren els més sol·licitats per part de **Gorbtxov** i **Ieltsin**. També ahir corrien rumors que es contradiuen els uns amb els altres en relació a una possible dimissió de **Gorbtxov**. Per altra banda, els **Parlaments** de **Ucraïna** i **Bielorússia** han aprovat ja l'acord de **Brest** sobre la constitució de la **CEI**. Farà el mateix la **Cambra Legislativa** de la **Federació Russa**? La **CIA** creu que la situació general a l'**URSS** pot portar a greus aldarulls.

Washington: represa la Conferència de Pau

Els representants israelians es reuniren ahir amb els sirians i els libanesos; però la reunió amb la delegació conjunta jordano-palestina presenta més dificultats. **Israel** no vol admetre que els palestins, tot i que actuen sota la protecció jordana, mantinguin en les negociacions una línia independent.

12, dijous

Moscú: la CEI guanya terreny

La **Comunitat d'Estats Independents** creada pels presidents de **Rússia, Ucraïna** i **Bielorússia** sembla que, finalment, serà el projecte polític que substituirà l'antiga **URSS**. Els dirigents militars, amb el mariscal **Evgueni Txapotxnikov**, ministre de l'**Exèrcit** al davant, han manifestat donar suport a **Boris Ieltsin**. És molt probable que les cinc **Repúbliques** de l'**Àsia Central, Kazakhstan, Turkmenistan, Kirguizistan, Uzbekistan i Tadjikistan**, decideixin avui la seva adhesió a la **CEI**. També **Armènia** ha manifestat la seva intenció d'adherir-s'hi. Sembla que **Boris Ieltsin** ha ofert a **Gorbtxov** la direcció dels òrgans de direcció de la **CEI**.

Maastricht: tots contents i esperançats

A **Maastricht** no hi ha hagut guanyadors ni perdedors, perquè encara que amb diferents punts de vista, una voluntat comuna d'empènyer **Europa** cap a la unitat política, monetària i social, hi era, hi és des de fa temps. S'ha arribat a un acord de mínims, és cert; però també és cert que s'ha donat un pas irreversible cap a la **Unió Europea**. Les 149 pàgines de la "**Constitució**" europea, amb els annexos i protocols corresponents, i que en el seu primer article parla de la vocació federal, obre sens dubte un avenir esperançat per a totes les nacions europees.

Washington: diàleg de sords

Caldrà molta paciència per part de tothom perquè la **Conferència de Pau** per al **Pròxim Orient** que se celebra a **Washington**, acabi finalment amb alguna mena d'acord. Sembla que en les negociacions entre **Israel** i el **Líban** s'ha començat a tocar temes concrets; les converses amb els sirians estan encallades perquè continuen exigint territoris per pau; i pel que fa als jordano-palestins, no hi ha manera d'encetar les negociacions perquè els palestins volen negociar separatament. **Shamir**, no se sap si de broma o de veres, diu que "s'està avançant"; és clar que no ha dit cap a on.

13, divendres

La difícil situació a l'antiga URSS

La recent nascuda **Comunitat d'Estats Independents**, a impuls de les tres **Repúbliques** eslaves (**Rússia, Ucraïna, i Bielorússia**), es va imposant a mesura que passen hores i dies. Després que el **Parlament rus** ha donat llum verda a la **C.E.I.**, les cinc **Repúbliques** centrasiàtiques (**Turkmenistan, Kiskizistan, Uzbekistan, Kazakhstan i Tadjikistan**) estudien la conveniència d'adherir-se a la nova organització. Segons **Boris Ieltsin**, "s'ha adoptat l'única forma possible per sortir de la crisi". Per altra banda, **Ieltsin** afirmà que havien pres l'acord amb **Gorbtxov** que mentre les altres **Repúbliques** no s'incorporin a la nova formació "continuaran funcionant les actuals estructures centrals".

La situació de l'URSS vista des de Washington

Els **Estats Units** han convocat per al pròxim mes de gener una conferència internacional per "coordinar" les ajudes a les **Repúbliques** soviètiques que tenen necessitats urgents. Així va anunciar-ho el secretari d'**Estat, James Baker**, durant un discurs a la **Universitat de Princeton**, parlant de la urgència i el perill de la situació revolucionària que viu el món ex-comunista. **Baker** va dir que "no som els líders d'aquesta revolució, però tampoc som simplement observadors. Som model pels seus líders i socis en el seu progrés, i ens podem beneficiar del seu èxit en les pròximes dècades. Però ens queda poc temps. Guanyarem si aquesta revolució té èxit; però ho haurem de pagar si fracassa, com vàrem pagar-ho amb el col·lapse de la prometedora revolució democràtica de **Petrograd**, el febrer de l'any 1917".

Un soldat croat mostra una creu enmig de les ruïnes de l'església de Lipik, localitat reconquerida pels croates

El Papa conversa amb el director Carlo Maria Giulini, després d'escoltar el Requiem en re menor, de W.A. Mozart

El Sant Pare concedí una audiència privada al president del Brasil Fernando Collor de Mello

14, dissabte

Ha mort la Unió Soviètica

Aquesta afirmació no sembla pas aventurada després que les cinc **Repúbliques** centrasiàtiques del **Turkmenistan**, **Kirkizistan**, **Uzbequistan**, **Kazakhstan** i **Tadjikistan**, han donat el seu vist-i-plau a la nova **Comunitat d'Estats Independents** que ara ja compta amb vuit **Estats**. La política de la nova **Unió** s'ha de vertebrar sobre bases diferents de les plantejades per **Gorbatxov** amb el seu **Tractat de la Unió** que representava el manteniment d'un fort poder central. Perquè la nova **Comunitat d'Estats Independents** vol trencar amb tot el passat.

Després de la cimera de Maastrich

El canceller alemany, **Helmut Kohl** va presentar-se davant del **Bundestag**. Segons el canceller, "fa un any, els acords de **Maastricht** eren una utopia". L'oposició crítica **Kohl** que va demanar moltes coses a **Maastricht**, i que només ha tornat amb la meitat de les promeses que havia fet als alemanys. Però **Kohl** està convençut d'haver aconseguit el que volia... Si tothom pogués dir-ho així...

Honecker, un hoste incòmode

Sembla que **Corea del Nord** ha acceptat acollir "per tractament" el que fou president de l'ex-**República Democràtica Alemanya**, que actualment es troba a **Moscú** pendent de l'ordre d'expulsió del territori rus. **Honecker** està reclamat per la justícia alemanya que el fa responsable de la mort de prop de tres-cents alemanys que intentaven passar el "telé d'acer".

El conflicte iugoslau

El secretari general de les **Nacions Unides**, **Javier Pérez de Cuéllar** va informar el **Consell de Seguretat** de l'advertència feta als països de la **Comunitat Europea** del perill que representa el reconeixement d'**Eslovènia** i **Croàcia**, i va afegir l'amenaça de suspendre la tramesa de forces de pau si no es donen les condicions necessàries. Per altra banda, **Alemanya** es manté ferma en la seva actitud pro reconeixement de **Croàcia**

15, diumenge

Iugoslàvia: continua l'ofensiva de l'exèrcit federal

Sembla que l'exèrcit federal, després de la conquesta de **Vukovar**, té intenció d'ocupar la resta d'**Eslavònia**, amb la seva capital **Osijek**, abans de l'entrada de l'hivern, ja que no pot aventurar-se a una llarga ofensiva de tres mesos de durada com va passar a **Vukovar**. Sembla que l'exèrcit ha pres aquesta decisió per procurar evitar que a **Sèrbia** es produeixi una revolta ocasionada per la fam.

La cimera d'Estats centr americans

La cimera de caps d'estat centr americans celebrada a **Hondures** s'ha acabat sense fer cap avanç en la lluita contra la misèria. Però els pressupostos militars continuaran sent els més importants en cada **Estat**. Els caps d'**Estat** han diferit tot acord sobre armament fins que acabi el conflicte intern que encara pateixen **El Salvador** i **Guatemala**.

El problema de l'arsenal nuclear soviètic

Un dels problemes més greus de la nova situació dels pobles de l'antiga **URSS** és l'arsenal nuclear acumulat durant els temps de la guerra freda. El president americà, **Bush**, sembla que ha demanat a **Mikhaïl Gorbatxov** que no dimiteixi, fins que, no s'aclarixi aquesta qüestió. Sobre la situació de **Gorbatxov** és molt interessant el que diu el seu ministre d'**Exteriors** i cap del **Moviment Democràtic** per a les reformes, **Xervardnatze**, el qual responent a una pregunta sobre la situació de **Gorbatxov** va dir que el president soviètic "pot ser molt útil" i preguntat també si l'actual dirigent del **Kremlin** podria tenir un lloc a la **Comunitat d'Estats Independents**, respongué que "hi haurà lloc per a tothom".

Ucraïna: relacions consulars amb Gran Bretanya

Ucraïna i **Gran Bretanya** han establert relacions consulars durant la visita que va ferahira la capital ucraïnesa, **Kiev**, el subcap de la diplomàcia britànica, **Leonard Vincent Appleyard**. La independència d'**Ucraïna** ha estat reconeguda per **Polònia**, **Canadà** i **Hongria**.

16, dilluns

Moscú: visita de James Baker

El secretari d'**Estat** dels **EUA** vol constatar personalment quina és la situació en l'antiga **URSS**. El proveïment de queviures, per tal d'allunyar el fantasma de la fam i d'aldarulls socials; el control de l'armament nuclear per tal d'evitar un daltabaix irreversible i l'endegament del sistema polític-econòmic més viable, són les vessants més importants de l'actual situació a l'**URSS** que mereix l'atenció, no solament dels **EUA** sinó del món en general. **Baker** s'entrevistarà amb **Mikhaïl Gorbatxov** i **Boris Ieltsin**, i parlarà amb els responsables polítics de les diferents repúbliques del projecte de la **CEI**. Mentrestant, el popular alcalde de **Moscú**, **Gavril Popov**, ha presentat la dimissió per les seves divergències amb **Boris Ieltsin**.

El problema croat

Mentre la guerra civil continua, sense gaires canvis en els fronts de combat, serbis i croats estan pendents de la reunió que els dotze ministres d'**Afers Estrangers** celebraran avui a **Brussel·les**, durant la qual s'examinaran els informes de l'enviat especial de l'**ONU**, **Cyrus Vance** i del president de la conferència de pau per a **Iugoslàvia**, lord **Carrington**. Dissentint de l'opinió dels **EUA** i de **Pérez de Cuéllar**, **Bonn** insisteix a reconèixer les dures repúbliques secessionistes iugoslaves **Eslovènia** i **Croàcia** com a **Estats independents**.

Nova York: la qüestió salvadorenca

Tothom mira amb esperançada expectació la represa de les negociacions entre els representants del govern i de la guerrilla d'**El Salvador**, que tindrà lloc avui a **Nova York**. La guerra civil d'**El Salvador** té ja onze anys d'existència i ha provocat més de 75.000 morts. El desig dels negociadors és mirar de signar la pau abans de les festes del **Nadal**. El poble s'ha manifestat clarament en favor de la pau.

L'Europa de l'any 2000

Els més optimistes, com el francès **François Mitterrand**, ho té ben clar. **Maastricht** ha portat al naixement d'una potència mundial.

Felipe González, creu que **Maastricht** és el més important que li ha passat a la **Comunitat** després del seu naixement a **Roma**, l'any 1957.

John Major, després de l'acord final, va dir que era un gran dia per la **Gran Bretanya**, i un gran dia per **Europa**.

El dia 10 de desembre els 12 van donar pas a la **Unió Europea**, que naixerà aproximadament d'aquí a un any, quan els parlaments de cada estat ratifiquen el nou tractat.

Les diferències que s'han introduït al món comunitari són d'una transcendència ben palpable. S'ha fixat la data límit per l'entrada en vigor de l'Ecu com a moneda única, l'1 de gener de 1999.

L'Ecu ja podria entrar, també, d'aquí a 5 anys si la majoria dels caps de govern o d'estat ho decideixen. En tot cas, **Felipe González** s'ha compromès a tenir l'economia espanyola enllestida d'aquí a 5 anys per la moneda única. Això vol dir una forta reducció de la inflació, els tipus d'interès i el dèficit públic.

A banda de la moneda i el Banc Central, la **Unió Europea** dota als 12, per primera vegada, d'una política exterior comuna. Són els mitjans per reaccionar de forma unida en l'escena internacional. Evitar els fracassos exteriors viscuts, per exemple, en la crisi del golf o de **Iugoslàvia**.

Els nous mecanismes encara no són els més eficaços per assegurar la política exterior comuna. El president de la **Comissió**, **Jacques Delors**, els ha qualificats d'esquizofrènics. Els 12 decidiran per unanimitat quines decisions podran prendre per majoria qualificada. És a dir, un país podria vetar, per exemple, la decisió d'intervenir a **Iugoslàvia**. En cas contrari, si tots hi estan d'acord, els detalls d'aquesta intervenció es decidiran per majoria qualificada.

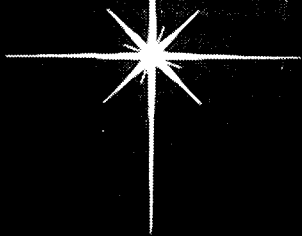
S'incrementa el poder del **Parlament Europeu**, però encara en àmbits molt reduïts, i sense transcendència per la vida comunitària.

Finalment, i sota la pressió espanyola, la **Unió Europea** tindrà en compte el principi de la cohesió econòmica i social. És a dir, la solidaritat interna de la **Comunitat**, de manera que la contribució econòmica a la **Unió** sigui proporcional amb la riquesa de cada país.

■ Jordi Roigé i Solé

Els pastorets

DE SANT VICENÇ DELS HORTS

CENTRE CATÒLIC
Dies de Representació

22 - 29 desembre

12 - 19 gener

2 - 9 febrer

a 2/4 de 6 de la tarda

**MÉS DE 100 ANYS DE
TRADICIÓ**

"CENTRE CATÒLIC"
Sant Vicens dels Horts

DIES DE REPRESENTACIÓ

22 - 29 desembre

12 - 19 gener

2 - 9 febrer

a 2/4 de 6 de la tarda

VENDA D'ENTRADES A QUALSEVOL
OFICINA DE LA **CAIXA DEL PENEDES**

**(ATENCIÓ: Les dates que figuren a la porta-
da d'aquest tríptic estan equivocades)**

"Els Seminaristes de Missions també són
Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AL TERCER MÓN, prop de 82.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També s'ajuda els noviciants femenins i masculins de Missions.

Enguany els nostres donatius van dirigits especialment als seminaris majors: "Bon Pastor" de Bengela (Angola); "Esperit Sant" d'Antioquia (Colòmbia); "Sant Josep" de Rangoon (Birmània) i "Nostra Senyora de Kandy" (Sri Lanka).

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN.

- UNA BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita tres anys d'estudi.
- UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/. Obispo Irurita, 5

25280 Solsona

Bisbat

17004 Girona
C/. Albareda, 15

43003 Tarragona
Pla del Palau, 2

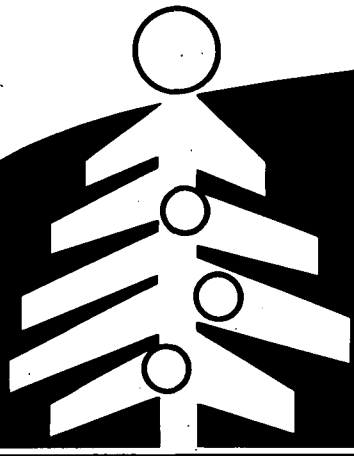
25002 Lleida
Plaza de San José, 2º 1º

43500 Tortosa

Bisbat

25007 Seu d'Urgell
Bisbat

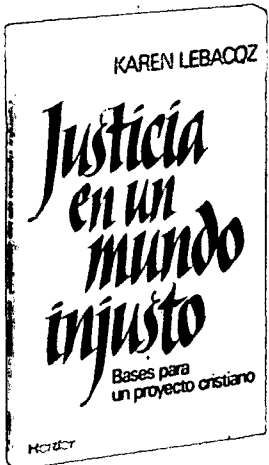
08500 Vic
Seminario diocesano

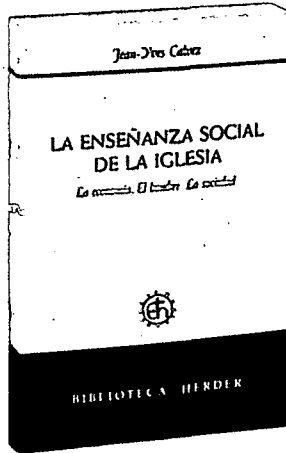
En Navidad regale libros

Imbach, ¿DE QUIÉN ES JESÚS?
272 págs. 1500 ptas.

Lebacqz, JUSTICIA EN UN MUNDO INJUSTO
256 págs. 1800 ptas.

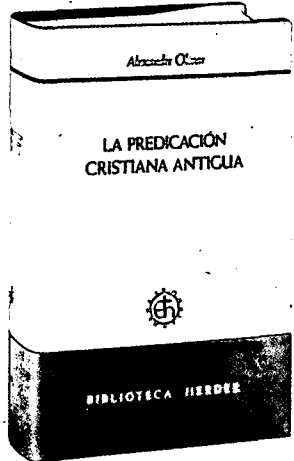
Calvez, LA ENSEÑANZA SOCIAL DE LA IGLESIA
352 págs. 2800 ptas.

Maisonneuve, RITOS RELIGIOSOS Y CIVILES
152 págs. 950 ptas.

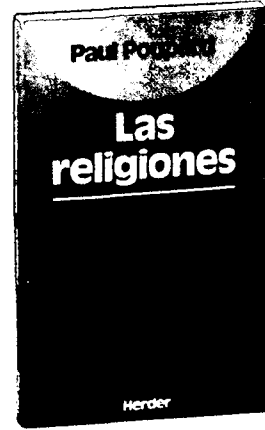
Laurentin, LA IGLESIA DEL FUTURO MÁS ALLÁ DE SUS CRISIS
304 págs. 2000 ptas.

Olivar, LA PREDICACIÓN CRISTIANA ANTIGUA
1000 págs. Rúst. 5200 ptas. Tela 6000 ptas.

Kapellari, SIGNOS SAGRADOS
144 págs. 850 ptas.

Poupard, LAS RELIGIONES
140 págs. 750 ptas.

Ordóñez, LOS SANTOS, NOTICIA DIARIA
480 págs. 1600 ptas.

Chenu, TEOLOGÍAS CRISTIANAS DE LOS TERCEROS MUNDOS
244 págs. 1400 ptas.

Beilner, EL EVANGELIO REGLA DE VIDA
260 págs. 1300 ptas.

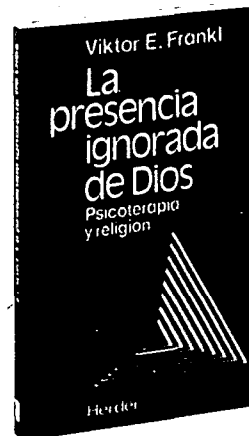
Beauchamp, HABLAR DE ESCRITURAS SANTAS
136 págs. 750 ptas.

Balthasar, SI NO OS HACÉIS COMO ESTE NIÑO...
100 págs. 500 ptas.

Ratzinger, SERVIDOR DE VUESTRA ALEGRÍA
120 págs. 1000 ptas.

Frankl, LA PRESENCIA IGNORADA DE DIOS
128 págs. 700 ptas.

De venta en librerías especializadas

Solicite información y catálogos a:

EDITORIAL HERDER BARCELONA

Provenza, 388 - 08025 Barcelona
Teléfono (93) 257 77 00
Fax 207 34 48 - Télex 54120 HEGR E

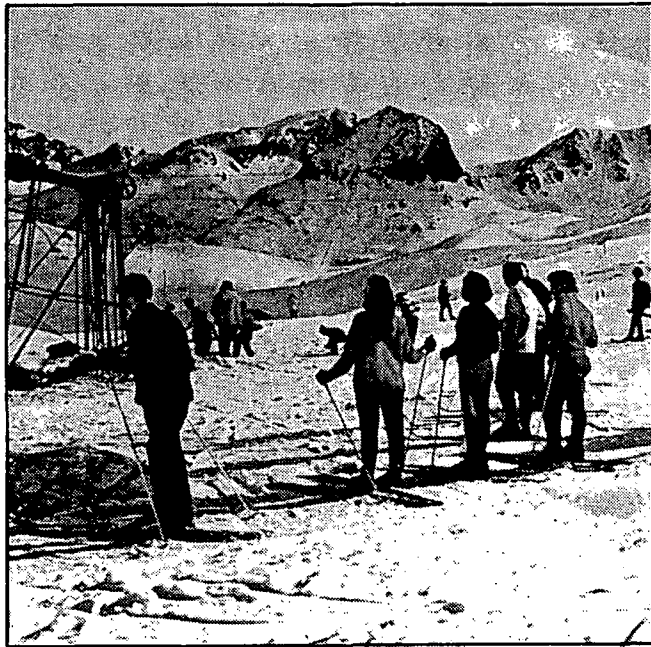
Una obra de Maria Assumpta Ortadó

El segell de Nadal d'Andorra reprodueix una icona de Meritxell

ANDORRA LA VELLA.— La icona Verge de Trijérussa, exposada a l'entrada del temple de Meritxell ha estat reproduïda en el segell de Nadal emès el 29 de novembre per la secció filatèlica de Correus d'Espanya per a la seva oficina d'Andorra. Es tracta de la reproducció de la icona, en forma de tríptic, que la seva autora, Maria Assumpta Ortadó, donà al santuari de Nostra Senyora de Meritxell el 5 de novembre del 1989. Al segell, que té un valor postal de 25 Ptes., hi ha estat gravat el quadre central de tríptic amb la imatge de la Verge de les Tres Mans.

Maria Assumpta Ortadó ha gravat moltes obres orientals en fusta i metall, i les ornamenta amb pedres precioses. La majoria són icones, però darrerament l'artista ha ornamentat també algunes arquetes. Són peces d'un gust exquisit i de gran valor. Com en el cas de Meritxell, l'autora ha donat moltes de les seves obres a persones i institucions eclesials. Això i els temes religiosos de les peces d'art li ha valgut el reconeixement de l'Església que, el 1988, la distingí amb la Creu "Pro Eclèsia et Pontifice".

■ Antoni Mirabet

Vallverd va rendir homenatge al seu ex-rector

VALLVERD.— Aquest passat diumenge dia 13, la parròquia de Vallverd d'Urgell va retre un emotiu homenatge de gratitud i estima envers el seu sacerdot Lluís Baro, qui per espai de 13 anys ha estat regentant els serveis espirituals dels feligresos d'aquesta simpàtica localitat del Pla d'Urgell. A partir d'ara exercirà el seu ministeri sacerdotal a la vila d'Albesa, ja que així ho ha disposat el bisbe d'Urgell.

Amb assistència de nombrosos públics es va celebrar la missa dominical oficiada pel mateix homenatjat, conjuntament amb el mossén de Linyola Josep Vilà i solemnitzada pels formosos cànctics del Cor Parroquial de Vallverd, sota la batuta del seu dinàmic director Ricard Querol.

Una vegada conclòs l'acte religiós, una representació mixta veïnal va lliurar a Mossén Baro d'un valió obsequi, consistent en una obra a l'oli del conegut artista pintor, Robert Pérez Palou, de Linyola. L'esmentat quadre, de gran mida, reprodueix la imatge de l'esmentat sacerdot, el qual visiblement emocionat va agrair als assistents aquest detall de gratitud cap a la persona, a la vegada que se n'acomiadava, després d'una llarga relació de més de una dècada. Perllongats aplaudiments rubricaren aquest emotiu acte.

■ Joan Civit

Les majorales de Ponts celebren el cinquantenari de la institució

PONTS.— La parròquia de Ponts ha celebrat el cinquantenari de les Majorales del Roser. La festa, que ha assolit una gran participació, ha estat una diada amarada de records i vivències per a totes les senyores que els darrers cinquanta anys han format part de la institució.

Al matí s'ha encetat la diada amb el Rosari de l'Aurora pels carrers i places de la població, en acabar s'han cantat els Goigs de la Mare de Déu del Roser i els assistents han compartit una xocolatada. Al migdia, setanta-tres majorales han format una anella a la plaça de l'església. Després de participar a l'Eucaristia, han fet ofrena de les flors a la Verge del Roser i, a la plaça, han dansat el Ballet de Déu. Paral·lelament en una sala s'havia muntat una exposició fotogràfica i un recull de records i vestits de les majorales.

Ponts ha evocat la memòria d'una pàgina de la història local, en la qual la devoció a la Mare de Déu del Roser hi ha tingut una acusada incidència. La història de les confraries del Roser, sobretot a les parròquies rurals, és un tema pendent d'estudi que donarà agradables sorpreses als investigadors de la religiositat popular. No solament per l'arrelament de la tradició, sinó també per la influència que, amb altres institucions, ha tingut en la vida de les parròquies. Hom s'adona sovint que en moltes esglésies destaca l'altar del Roser i el corresponent retaule, en molts pobles, constitueix encara avui la peça més digna del seu patrimoni.

■ A. M.

FETS I CRITERIS

Viure el Nadal des de dins

La nostra experiència personal ens diu que passem molt de temps fora de casa. El treball, l'escola, l'esport, la participació en actes culturals i socials "ens treuen de casa". ¿Quant de temps ens ocupen els nostres desplaçaments? Els mateixos caps de setmana, ¿quantes hores passen les persones a la carretera?

Sembla que vivim la cultura del "moviment". Aquesta és una reflexió de tipus sociològic; però en podem fer una altra de caire psicològic: ¿Quant de temps dediquem a llegir, a pensar, a reflexionar sobre nosaltres mateixos, el nostre comportament o les nostres actituds? ¿Quant de temps dediquem a la pregària? Constatem un doble fet: vivim molt de temps fora de casa i en dediquem molt poc a reflexionar, a viure en el nostre interior, a examinar per què fem les coses, què ens mou en la nostra vida, quins són els nostres sentiments i les raons del nostre comportament.

De cara a una preparació cristiana del Nadal, penso que ens seria profitós fer un esforç per viure'l des de dins. El Nadal ens recorda el naixement de Jesús a Bet-Lèhem. El Fill de Déu volgué fer-se un de nosaltres. Passà nou mesos a les entranyes de la Verge Maria, nasqué i fou posat en una menjadora.

Del Nadal en surt una lliçó: per ajudar-nos i per ajudar els altres, ho hem de fer des de dins. Això significa augmentar la nostra capacitat d'interiorització, viure dins de nosaltres mateixos, tenir temps per contemplar, per reflexionar. Aturar el nostre "motor", tenir un xic de calma espiritual. Allò que els metges recomanen avui per evitar l'estrès, i per assegurar una bona salut mental.

Per ajudar els altres ho hem de fer des de dins, des de dintre de la família, des de dins de l'escola, del carrer, del poble o de la ciutat. Ens cal apropar-nos a les persones, no tant físicament, sinó més aviat espiritualment, és a dir, ens cal sentir-nos identificats amb les seves preocupacions i alegries, amb els seus interrogants i amb les seves esperances.

Viure el Nadal des de dins implica deixar-nos il·luminar per "la llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes". La llum del Nadal és una claror interior que ens ajuda a veure totes les persones i totes les coses a la llum de Déu.

La llum del Nadal ens fa lluminosos per als altres si vivim a prop d'ells, si ens fem solidaris amb totes les seves aspiracions, penes i alegries.

Un Nadal viscut "des de dins" esdevindrà per a nosaltres un Nadal interioritzat i solidari que ens acostarà a Maria, que "conservava aquells records en el seu cor", i que ens farà entendre, en tota la seva profunditat, el cant dels àngels "... i a la terra pau als homes que estima el Senyor".

■ † Ramon Torrella i Castante

Arquebisbe de Tarragona i Primat

PERE ROVIRA

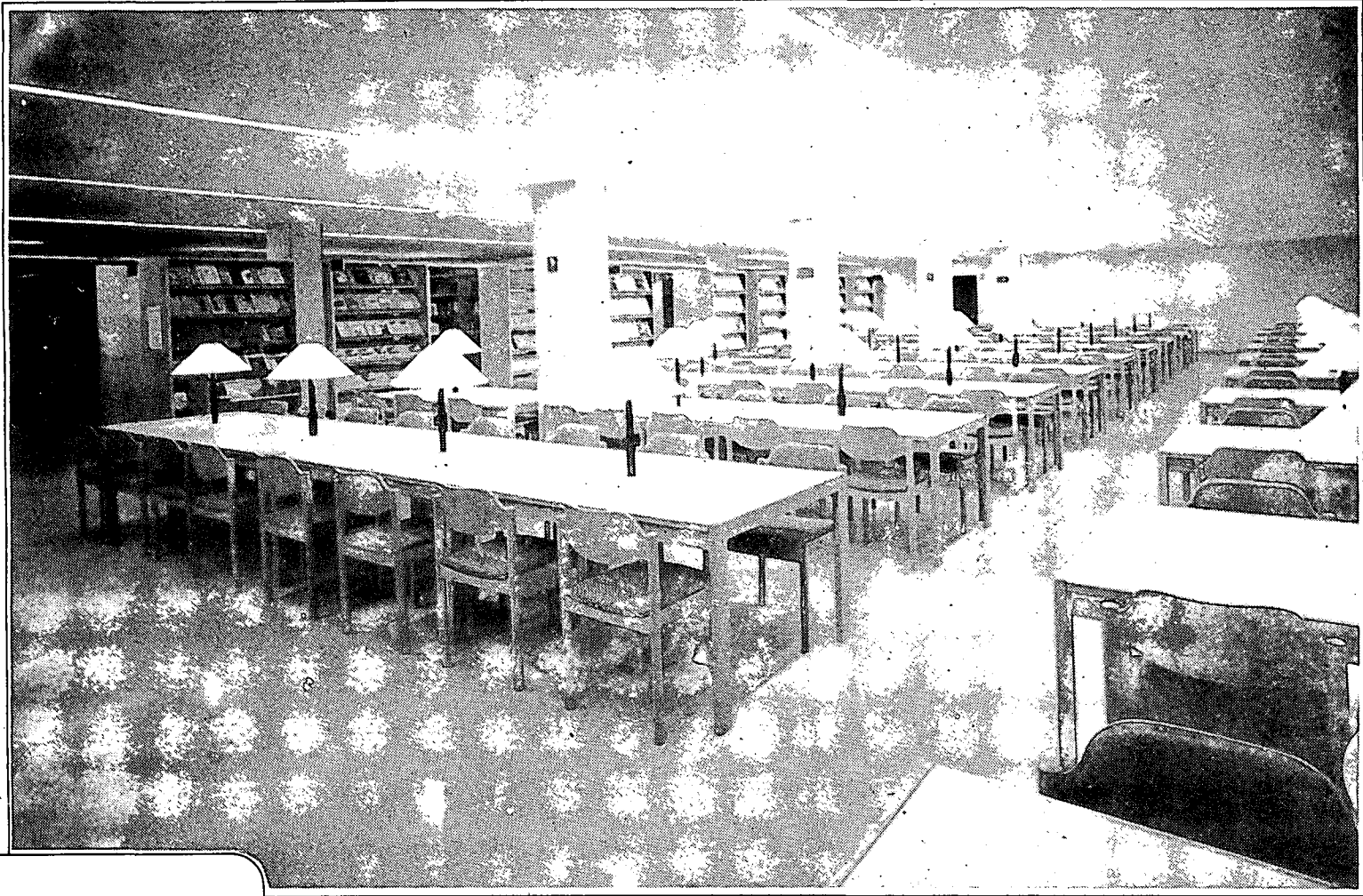
Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

US DESITGEM UN BON NADAL

**BLAN
QUER
NA**

FUNDACIÓ DIOCESANA
ESCOLA UNIVERSITÀRIA DE MESTRES
FACULTAT DE PSICOLOGIA I PEDAGOGIA
FORMACIÓ PERMANENT

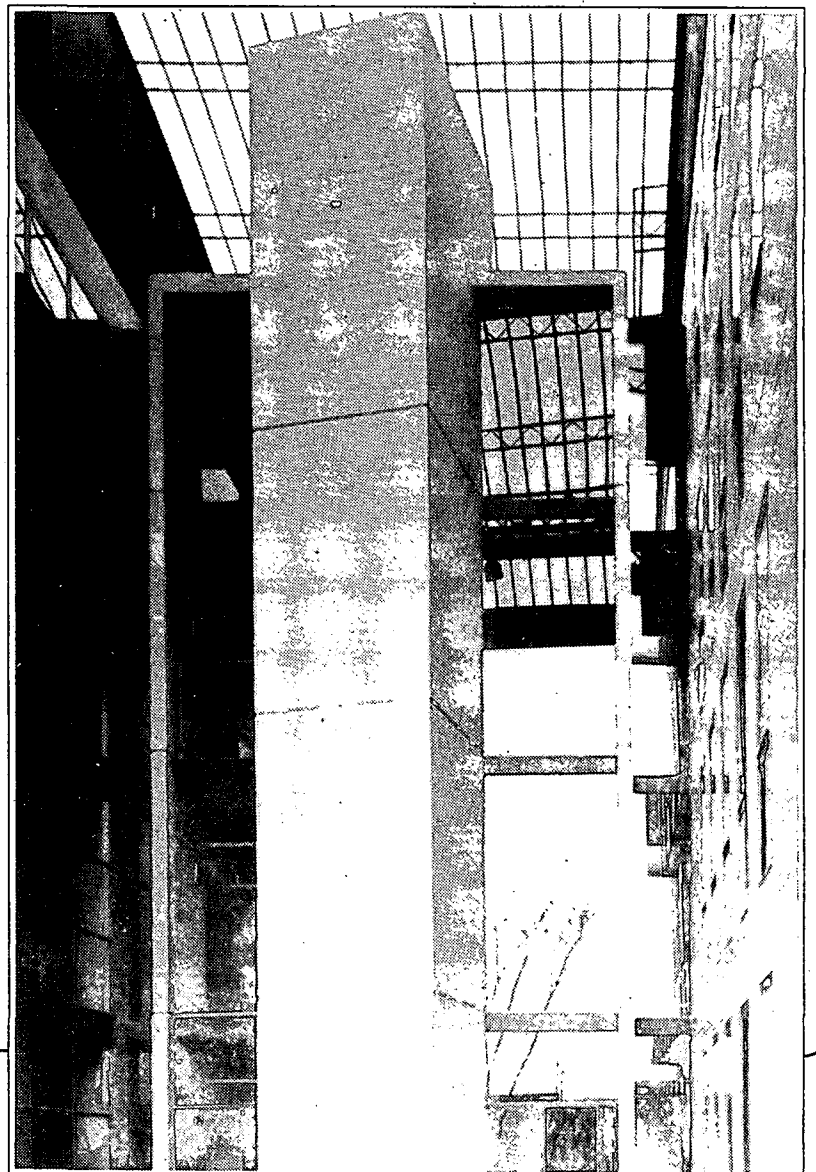
BLANQUERNA

Som 43 anys de proposta i resposta educativa.

Hem mantingut la preocupació per l'educació de fons de la Persona.

Hem conreat un estil educatiu propi.

Hem sabut harmonitzar vocació i professió.

El Pessebre de la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors

A la barriada de Sants hi ha la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors, que va ser una de les moltes parròquies erigides en el pontificat del bisbe màrtir Dr. Irujita.

Originàriament era, eminentment, un barri obrer. Fàbriques pertot arreu, moltes cases baixes. Ara, en aquest aiguabarreig de la gran Barcelona, el cinturó obrer ha reculat molt. La parròquia dels Dolors, que en algun llindar dels seus termes fa frontera amb l'Hospitalet, té de tot. Moltes parelles joves han vingut a viure-hi en les moltes cases noves que s'hi han construït.

Doncs bé. Ara ja fa deu anys que s'hi realitza, ocupant l'absis de l'església, un monumental pessebre casolà, amb molsa, guix escaiola, fusta, suro, ferro i enginys cada any nous, que fan embadalir. La superfície és de més de 40 metres quadrats. Però perquè sigui cada any una esperada realitat, un equip de feligresos manyosos que hi dediquen hores i més hores, comencen a treballar-hi després de Setmana Santa, robant-les, ja al merescut descans, ja a la convivència familiar o bé a les sanes distraccions.

Aigua de debò

Hem anat a la parròquia un dia qualsevol, a mitja tarda, ja en ple mes de novembre i hem trobat cinc homes madurs, empolsats de guix, com els paletes, construint carrers, fent cases i muralles d'un pessebre quimèric. També n'hi havia un que feia, amb paciència de rellotger un enginy que és una reproducció d'una sinia, que va

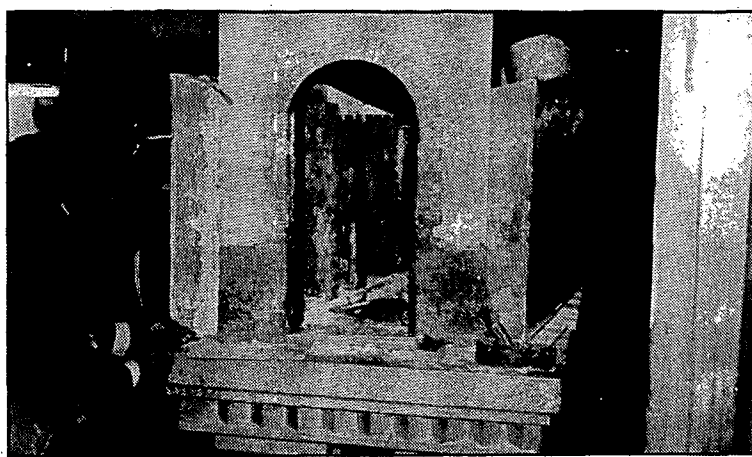
Un monumental pessebre casolà a l'absis de l'església de la Mare de Déu dels Dolors, de Sants.

pouant aigua. Aigua de debò, de la que fa sentir el xipolleig:

No volen, i s'hi resisteixen molt, a donar els seus noms. Són artistes anònims, que ho fan, ben segur, per unir-se en el seu treball al Glòria dels àngels. Per donar llaor a l'Infant Jesús. Però es delaten quan s'anomenen entre ells. Sabem que es diuen Josep Ramon, Josep, Pere, Enric. Anomenen a uns que ara no hi són, a l'obrador, que són el Quimet, l'Antonio o el Frias.

I parlant de l'obrador. És un petit local, l'antic baptisteri, on hi veiem un banc de fuster, eines modernes, serres, moles, sacs d'escaiola, que no sabem pas com s'hi poden moure.

En els concursos de pessebres

de l'Associació del Pare Claret, tres anys seguits, els últims, han tret dos primers i un segon premi. Ara, el millor és el de cada any, a la nit de Nadal, a la Missa del Gall, quan al cant del

Glòria, es descorre la cortina i s'il·lumina el pessebre. En aquell moment es donen per ben pagats i en donen gràcies a Déu.

Quan estàvem al mig de la conversa apareix el rector

mossèn Martí Visa i un altre sacerdot de la parròquia, mossèn Jaume Valls i ens adonem del suport total que donen al grup pessebrístic. I fins un punt de legítim orgull del que s'està fent.

El que els mou i el que pretenen

Volem resumir en dos punts, el que els mou i el que pretenen:

Difondre, conservar, promoure el costum de fer el pessebre per Nadal. I per començar el fan a la casa de tots que és a l'església parroquial. I ens allixonen i ens encoratgen perquè busquem en el nostre pis, més gran o més petit, un lloc per posar-hi, si més no, el Naixement. I que durant les festes de Nadal el contemplem. I que hi acostem la mainada i vulguem cantar-hi cançons al Noi de la Mare.

I el segon punt que hi trobem (potser ens equivoquem, però no deu anar gaire lluny) és el de demostrar pràcticament com es pot dedicar temps a lleures i tasques que ni costen ni donen rendiments materials. I això avui, que la gent o bé mata el temps estúpidament, avorridament i no troba al·licients saludables a la vida, o bé desenfrenadament cau en la bogeria insaciable de perseguir, i no atrapar mai, el més i més, en una cursa, al final infructuosa o desencisadora que redueix l'home a no-res.

De tot cor, convidem a tothom a visitar el pessebre els dies de festa de 9.30 a 14 i els laborables de 7 a 9 de la tarda.

Sincerament, us ho recomanem.

■ Antoni Domingo
feligrès

A SANT CELONI

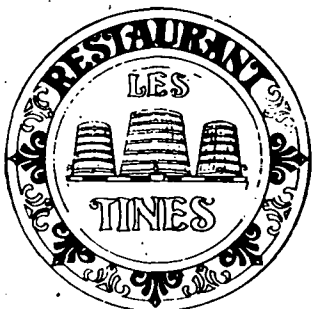
La porta del Montseny, hi ha un restaurant

“LES TINES”

Un lloc ideal per aquestes festes, banquets, reunions amb grans salons.
Aparcament, terrassa amb jardí i espai infantil.

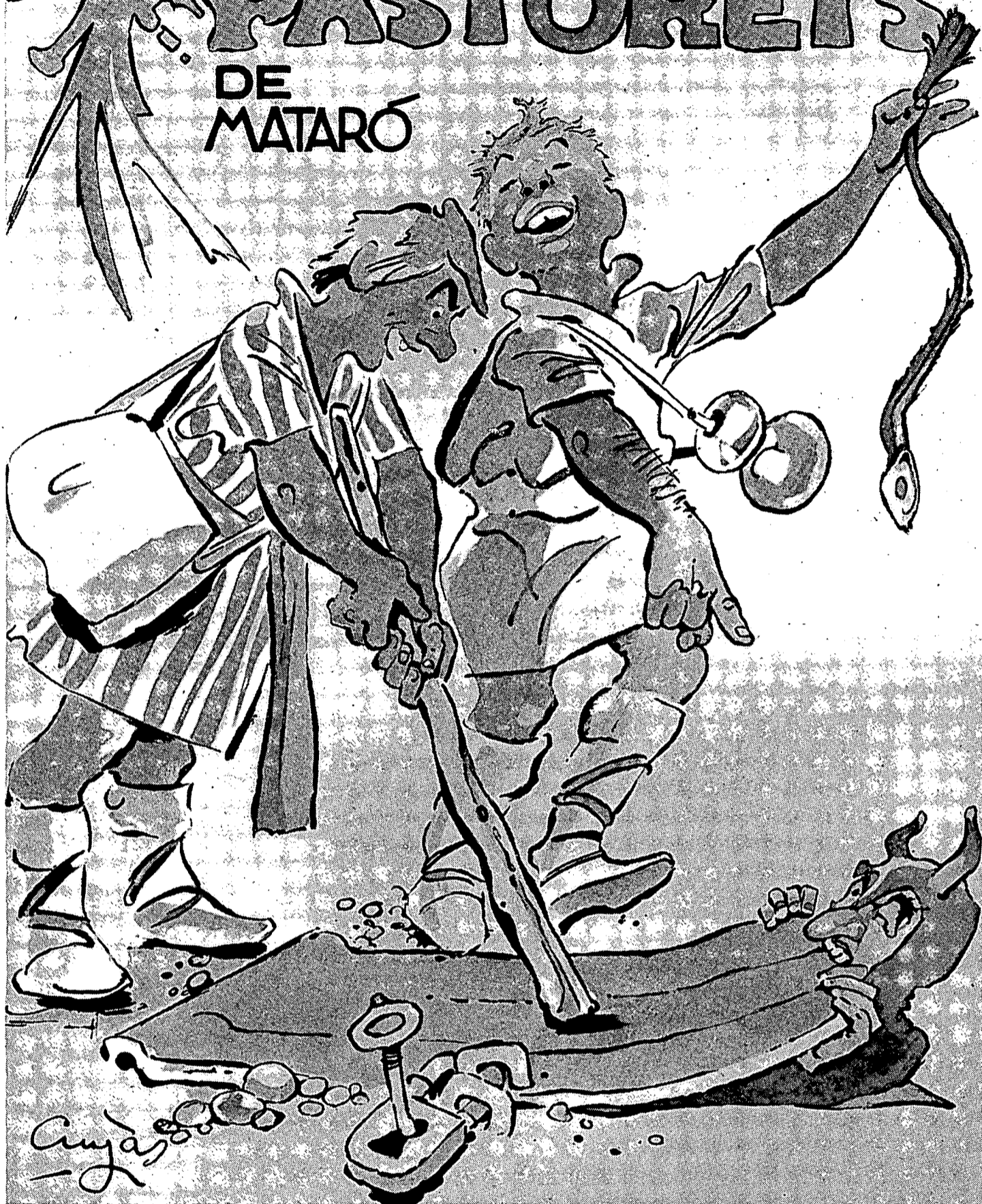
Revetlla de cap d'any

Passeig dels Esports, 16-18. (Davant del Camp de Futbol). Tel. 867 25 54 - 867 01 97

ELS PASTORETS

DE MATARÓ

L'ESTEL DE NATZARET

de RAMON PÀMIES

DIES DE REPRESENTACIÓ:

25 desembre 1991 a 2/4 de 9 del vespre.

26 desembre 1991 a les 6 tarda.

29 desembre 1991 a les 5 tarda.

1 i 6 gener 1992 a les 6 tarda.

12, 19 i 26 gener 1992 a les 5 tarda.

2, 9 i 16 febrer 1992 a les 5 tarda.

PRÒLEG

SUPERSTICIONS PAGANES

PRIMER ACTE

La temptació de Raïm Camí de Jerusalem
El maridatge

SEGON ACTE

El verb es va fer carn
La lluita entre el bé i el mal
La mort de l'ase
El retorn del fill pròdig

TERCER ACTE

Maria i Josep cerquen hostatge
Les sorpreses de Jonàs
L'anunciació als pastors en les immediacions de Betlem
El naixement

EPÍLEG

De la llum a les tenebres
De les tenebres a la llum

SALA
CABAÑES

1916-1991
75
ANIVERSARI

L'Auca de fer el pessebre

"Fer el pessebre a Sabadell és costum antic i bell". Amb aquest rodolí comença l'**Auca que ensenya de fer el pessebre popular**, una obreta que ha vist llum recentment; també ha aparegut l'**Auca que ensenya de fer el pessebre artístic**, tant l'una com l'altra editades per l'Ajuntament, Banc i Caixa de Sabadell i el Gremi de Fabricants.

"Els dibuixos que són del cas, els ha fet en Vicenç Mas" —es tracta d'auques i, doncs, van il·lustrades— i "hi ha posat els rodolins en Ramon Arús Molins", tant l'un com l'altre distingits sabadellencs que estimen l'art antic i bell de fer cada any el pessebre.

Ambdues obretes (de cinquanta pàgines cada una) han estat publicades amb motiu del cinquantè aniversari de l'Agrupació de Pessebristes de Sabadell (1941-1991) i van ser presentades per la XII Trobada de Pessebristes de Catalunya del passat dia 6 d'octubre.

Amb rodolins i dibuixos, doncs, aquestes obres pretenen que no es perdi l'antic i bell costum artístic i popular de fer el pessebre. Vegem alguns exemples d'aquests rodolins, redactats amb força nas:

*"Equilibrar l'horitzó,
que vingui al nivell del nas,
—una important qüestió
que convé no oblidar pas—"*

*"Si poses una figura
a la vora d'un portal,
vigila la seva altura
podria ser garrafal!"*

*"El pessebre és tot un art,
per això el bon pessebrista
—idees i enginy a part—
vindrà bé ser excursionista".*

Celebrem, doncs, l'aparició d'aquestes dues auques que ens recorden, senzillament —"si ho fas amb humilitat, tot respira llibertat"—, que "el pessebre fa companyia en les Festes nit i dia", que "els reis cap a l'Establia corren un pam cada dia", que "pel prat i la molsa gemada corre el gall i la llocada"... i tantes i tantes coses. Però que ens recorden sobretot que Algú vingué als nostres cors per dur-hi Amor, Pau i Joia.

■ **Carles Riera**

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - Tel. (93) 301 08 87
08010-BARCELONA

NOVETATS

CARLES RIBA, POETA I HUMANISTA CRISTIÀ
Manuel Balasch
Col·lecció *Els Daus 111*, 212 pàgs.

L'autor ens presenta un llibre "insòlit", sens dubte polèmic però rigorós en els seus plantejaments. Per comprendre l'obra del poeta no podem prescindir d'una clau cabdal: la fe cristiana, no sols com a àmbit de cultura, sinó com a experiència viscuda pel poeta.

EL PENSAMENT DE JOSEP TORRAS I BAGES
Oriol Colomer i Carles
Col·lecció *Els Daus 110*, 192 pàgs.

Síntesi del pensament de Torras i Bages en el marc d'una organització sistemàtica dels temes més rellevants que es retroben en la seva obra literària. L'ordenació dels textos i les aportacions de l'autor fan del llibre una eina valuosa per al seguiment fàcil i segur del desenvolupament progressiu del pensament del Dr. Torras.

PREN-TE TEMPS III
Escola de l'Esplai de Barcelona
Col·lecció *Els Daus 109*, 120 pàgs.

Aproximació al món dels símbols, pensat perquè els educadors o animadors dels infants tinguin una guia per a endinsar-se en els símbols que el nostre entorn ens aporta. Símbols relacionats amb el cos humà, amb el quotidià, amb la natura.

NOVETATS

NADAL: JESÚS A CASA
Escola de l'Esplai
Col·lecció *Eines 11*, 112 pàgs.

Els nostres infants viuen durant les festes de Nadal determinades, sovint superficials, influències socioculturals i religioses. És una tasca pedagògica ineludible per a tot equip d'educadors la de procurar que s'aprofundeixi en el sentit d'aquesta festa i, a la vegada, que se celebri adequadament. Aquest llibre us ofereix materials sobre el Nadal, per reflexionar sobre el sentit d'aquesta Festa i per celebrar-la joiosament.

ALTRES MATERIALS PER CELEBRAR EL NADAL:
Nadal, història i sentit d'unes tradicions

Pep Martínez-Ernest Puig
Col·lecció *Festa 3*, 48 pàgs.

Per què Nadal se celebra en el mes de desembre? Quin significat té el tió? Quin futur té la festa de Nadal?... I, a més a més, materials per celebrar. Tot això fa que sigui el **LLIBRE DE NADAL DE LA FAMÍLIA**.

NADAL. LA HUMANITAT I LA JOVIALITAT DEL NOSTRE DÉU
Leonardo Boff
Col·lecció *El Bri 5*, 80 pàgs. 3ª ed.

Nadal ens desvetlla a tot un món de símbols: les candeles, els estels, el pessebre, però Nadal és més que la suma de tots aquests símbols manipulats. És una festa més rica que totes les despeses de consum.

VIDEO

ADVENT-NADAL. RETAULE PER A GRUPS CRISTIANS

Josep Villarrubias-Josep M. Cortadellas
Dos muntatges en una sola cinta.

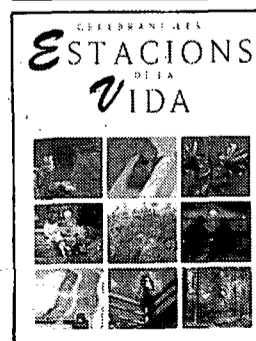
Advent: L'espera de l'arribada del Senyor troba un símbol vivent en un matrimoni que espera l'arribada del seu fill.

Nadal: Ha nascut un nen! Al voltant d'aquest fet es presenta el tema de Nadal i l'Epifania.

ÉS NADAL. SÈRIE CLARA I DANI

Claude Lafortune

En Ramon, l'amic catequista dels germans Clara i Dani, els comunica, durant la mitjanit de Nadal, que els ha nascut un germanet. La sorpresa i l'alegria es transformen en una reflexió sobre el naixement de Jesús.

CELEBRANT LES ESTACIONS DE LA VIDA

Mary Batchelor
Col·lecció *Festa 12*, 62 pàgs. a tot color

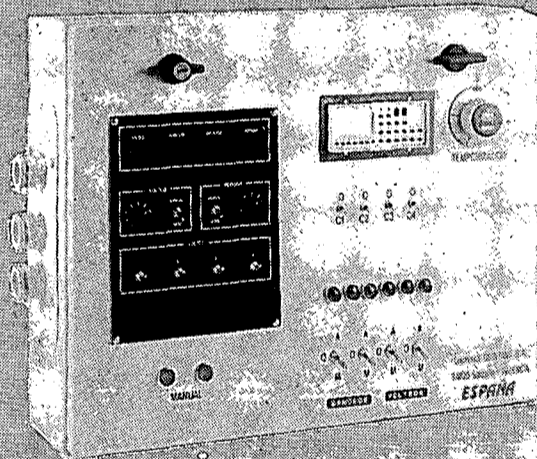
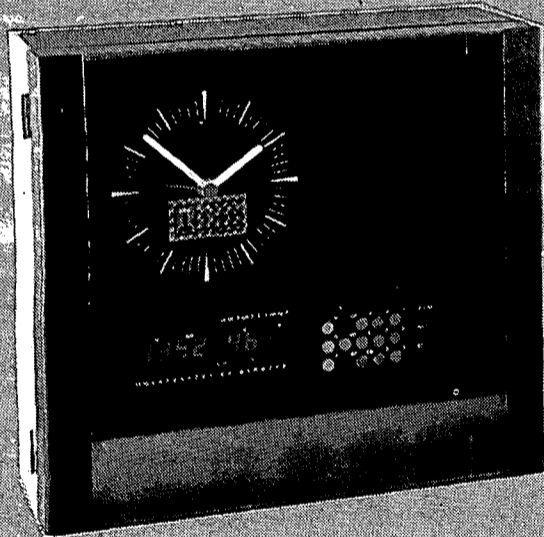
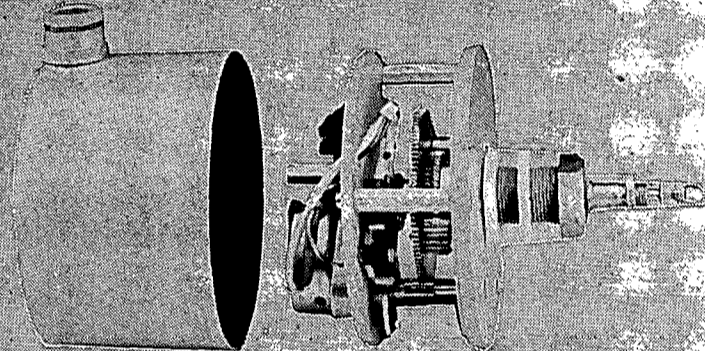
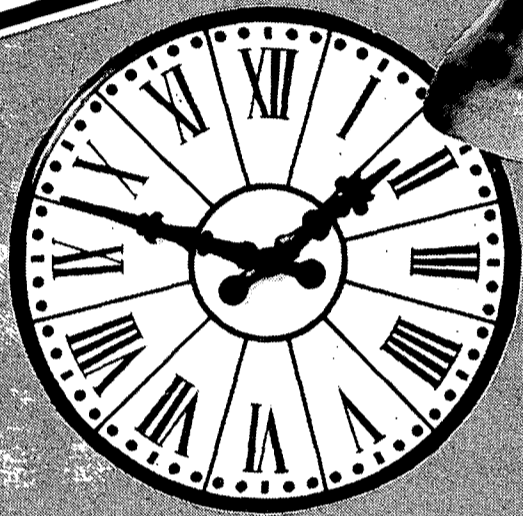
La vida humana té també les seves estacions. I, en general, cada estació conté les situacions i

respostes pròpies de la primavera, de l'estiu, de la tardor i de l'hivern de la vida. Potser, d'aquesta forma, aprendrem a apreciar la bellesa característica de cada estació i gaudir de la riquesa i dels avantatges de cadascuna. Un obsequi que us agrairan per sempre.

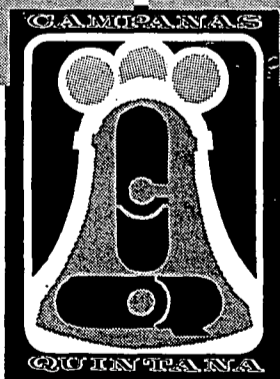
CAMPANES QUINTANA A CATALUNYA

**ACTUALITZI
EL SEU
CAMPANAR**

**CAMPANES
RELOTGES PÚBLICS
ELECTRIFICACIÓ**

**CARILLONS
ELECTROMAGNÈTICS
CAMPANES DE REPICAR**

**APARELLS
ELECTRÒNICS PER AL TOC
DE CAMPANES**

CAMPANAS QUINTANA, S.A.

Av. José Quintana s/n. Apartado de Correos, 35 • Tel. (988) 89 04 70 • Fax (988) 89 10 08
34100 SALDAÑA (PALENCIA)

DISTRIBUCIÓ EXCLUSIVA I SERVEI TÈCNIC A CATALUNYA:

Pg. Fabra i Puig, 41 • Àtic 2.ª • 08030 Barcelona • Tels. (93) 311 72 01 • 311 94 49 • Fax (93) 311 75 61
Carrer Manel Quer, 8 • Esc. B 4.^{rt} 2.ª • 17002 Girona • Tel. (972) 22 01 55

Fins a 80 persones en escena simultàniament a "Els Pastorets de Mataró"

El dia 25 de desembre de l'any 1916, en el saló-café del Centre Catòlic de Mataró, convertit en teatre improvisat per a l'ocasió, un dinàmic grup de joves que s'havia integrat feia poc a l'entitat, animats i dirigits pel sacerdot mataroní Mn. Josep de Plandolit, representaven per primera vegada Els Pastorets.

L'obra escollida fou "L'estel de Natzaret", de Ramon Pàmies, un dels autors que millor coneixia l'enrenou escènic d'aquella època i d'una riquesa de lèxic expressiva i poc corrent.

Les primeres representacions constituïren un autèntic esdeveniment, tot i que les petites dimensions de l'escenari no permetien coses extraordinàries, fins al punt que calgué ampliar el nombre de funcions per satisfer tots els espectadors.

Durant 17 anys Els Pastorets s'anaren representant en aquest local, anomenat popularment "la Saleta", fins que el 16 d'abril de 1933, amb el nom de Sala Cabañes, s'inaugurà el nou teatre, annex a les dependències del mateix Centre Catòlic. Les condicions idònies de sonoritat, cabuda i comoditat de la nova sala, els milloraments tècnics en il·luminació, maquinària i efectes i el folgat escenari, feren créixer el desig d'un millorament artístic i estètic de l'espectacle nadalenc.

A poc a poc, esperonats per l'èxit i el ressò obtinguts arreu de Catalunya i fins i tot més enllà de les fronteres, s'anaren succeïnt les novetats. S'incorporà el pròleg, amb l'encanteri de nimfes, bruixes i follets, els pastorets que s'enfilen per la perspectiva del decorat, la coral de les donzelles del Temple, l'encantador de serpents, les llengotes de la lluna, la brillant apoteosi... S'afegiren també nous decorats, es dissenyà el vestuari i s'incorporaren noves composicions a la partitura original, fins aconseguir una nodrida orquestra present a cada representació.

Durant el període 1936-1939 les representacions foren interrompudes i a partir de 1940 es reprengueren amb més força i entusiasme encara, sempre en català.

L'Ajuntament de Mataró, l'any 1981, conscient del pes

específic de l'espectacle en l'ambient tradicional, cultural i artístic de Mataró, va declarar Els Pastorets Patrimoni Cultural de la Ciutat. Fou llavors que es consolidà el títol d'"Els Pastorets de Mataró". Aquest suport de l'Ajuntament va ser decisiu per mantenir i afermar la dignitat i qualitat de l'espectacle, ateses les dificultats econòmiques que comporta poder dur endavant una obra d'aquesta envergadura.

Avui, actors i tècnics perseveren encara en el desig d'oferir al públic un espectacle tradicional que no decaigui i que es mantingui fidel als seus orígens.

Text, música i escenografia

La lletra d'Els Pastorets de Mataró correspon a l'obra de Ramon Pàmies titulada "L'estel de Natzaret", escrita i estrenada just a principis d'aquest segle.

Els Pastorets de Mataró compten amb una partitura pròpia. Els mestres Felip Vilaró i Enric Torra, amb les seves aportacions al llarg dels anys, enriqueren notablement la música original de l'espectacle.

La música és interpretada en viu per una orquestra de 18 professors, dirigits pel Mtre.

Josep Canals.

Els cants són interpretats per solistes i per un cor d'homes, dones i veus infantils que, en conjunt, superen el centenar de persones.

Els Pastorets de Mataró juguen amb decorats de paper. Les tècniques més recents aconsellen fer-los de roba ja que produeixen el mateix efecte en l'espectador i, en canvi, allarguen la vida del decorat.

Actualment, a cada representació es poden veure un total de 45 decorats.

Il·luminació

Per a la tècnica d'il·luminació s'utilitzen els sistemes clàssics d'ertzos, bateries i paelles. Les aparicions de determinats personatges es reforcen amb canons i canonets.

Un equip tècnic, format per 13 persones, vetlla per la col·locació dels llums al seu lloc i perquè cada un actuï en el moment precís.

L'equip de tramoia, format per 15 persones, té cura dels 45 decorats que constitueixen el patrimoni dels Pastorets, movent-los amunt i avall del telar i tenint cura també de netejar-los i reparar-los.

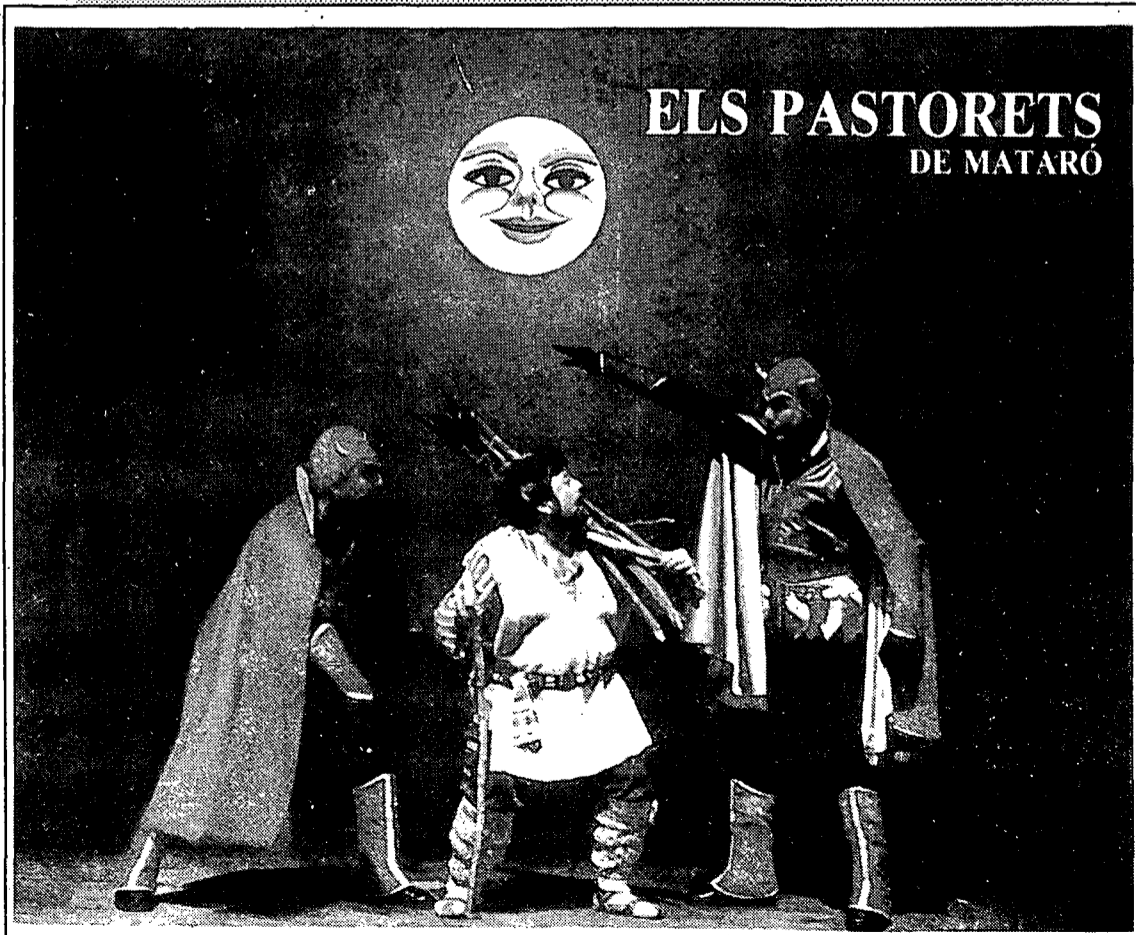
La música d'Els Pastorets serveix d'acompanyament a cants i balls.

Com a danses que ja han esdevingut clàssiques del pròleg de l'espectacle podem ressenyar els balls de nimfes, bruixes, follets i dimonis. Al segon acte, quan el fill pròdig retorna a casa, els infants volen expressar la seva alegria amb el simpàtic "ball de les pedretes". La coreografia és a cura de la professora de dansa Dúnia Roig.

Actors

Cadascuna de les persones que intervé a l'espectacle assumeix plenament el seu rol: el Satanàs temptador, la pastora que canta els seus somnis malenconiosos a la casa de Naïm, els vailets murrís que prenen una poma, la mare que cerca els seus fills, el nen que s'adorm veient ballar la serp... i tants i tants altres actors que lliuren completament al seu paper i realitzen una tasca de nivell professional.

En un espectacle on participen tantes persones ha d'haver-hi forçosament una rigorositat teatral. Tot es va succeïnt amb la precisió d'un rellotge. Això possibilita que en un moment determinat s'esdevinguin dalt l'escena diverses situacions al mateix temps; cap d'elles no és fruit de l'atzar i estan perfectament sincronitzades. D'aquesta manera es crea l'ambient necessari i s'aconsegueix que més de 80 persones es trobin en escena simultàniament, sense interferir-se.

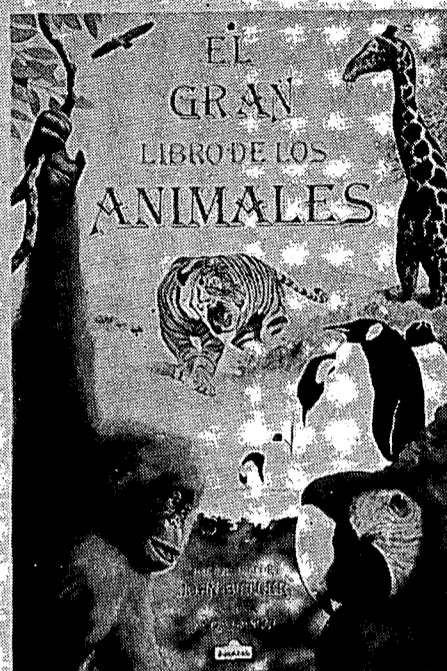
LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

EL MILLOR
REGAL PER
A REIS

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

BUSCA A LA TEVA LLIBRERIA ELS TEUS MILLORS AMICS

SÓN LLIBRES **D'EDICIONS BEASCOA**

El Pessebre Vivent de Sant Fost: expressar amb senzillesa el relat evangèlic

A Sant Fost, poble del Vallès Oriental de prop de cinc mil habitants, s'hi representa des de fa més de vint anys una de les més típiques expressions nadalenques de Catalunya: el Pessebre Vivent.

Aquest entranyable esdeveniment va néixer al recer de la parròquia local i prengué ràpidament una empena que l'ha fet perdurar fins als nostres dies i rebre el qualificatiu de "Primer del Vallès". La privilegiada situació de Sant Fost, a pocs quilòmetres de grans nuclis de població com Barcelona, Badalona, Granollers o Mollet, ha possibilitat un constant augment de públic. La representació té lloc en un vessant del turó de Can Teyà que constitueix un magnífic paratge natural, ple de pins i roques airoses.

Costumisme rural català

El temperament vallesà ha sabut harmonitzar amb senzillesa el relat evangèlic, el qual és seguit fidelment, amb el costumisme rural català: al costat d'escenes d'innegable sabor bíblic com són la de Zacaries al temple o la fugida a Egipte, trobem d'altres que ens remeten a un recent passat agrícola: cabana de llenyataires i carboners, pastors amb el ramat, caçadors i una ferreria. Una de les escenes més celebrades, a part de l'Adoració i Naixement, és l'arribada dels Reis d'Orient, a dalt de tres imponents cavalls i precedits d'un petit seguit de patges. És igualment destacable l'anunciació de l'Àngel als pastors, l'aparició del qual impressiona a tots els assistents.

La posada en escena ha estat dinamitzada de tal

manera que el públic avança paral·lelament al desenvolupament de les escenes i així el recorregut fa la impressió de ser un gegantí diorama. Els projectes són molts de cara al futur; tots tenen, però, un mateix objectiu: oferir als visitants un espectacle digne i acollidor. I no solament gaudeixen en la representació els que la visiten, sinó també els actors i tota la gent, més de 150 veïns, que d'una manera o altra hi està al darrere. És que treballar en una interpretació d'aquesta mena fa créixer els llaços d'amistat entre les persones, fa revalorar la importància de les relacions humanes. És tal vegada aquest esperit el que proporciona al Pessebre Vivent un valor que va més enllà de la qualitat artística.

Reviure amb simpatia els moments dolços de la infantesa

L'esperit nadalenc, doncs, presideix totes aquestes representacions del Pessebre Vivent de Sant Fost, el qual iniciarà el seu periple el cap de setmana abans de Nadal i acabarà el dia de Reis. Les actuacions es fan a les 6 i les 7 de la tarda, els dies 22, 25, 26 i 29 de desembre i l'1 i el 6 de gener.

Reviure amb simpatia aquells moments dolços de la infantesa no costa gens si veniu aquest poblet, situat als peus de la serralada de Marina, una zona enmig de petits turons i on respirar la flaire de la molsa, dels pins i del romaní és d'allò més natural.

"Pessebre Vivent"
Sant Fost

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf Internacional (adherida a la UNESCO)

Fer el bé resulta fàcil si molts col·laboren

Dolors, Quim, Pere.

Si hi estàs interessada truca, si et plau al tel.: (93) 417 75 39

Benvolgut amic:

En acompanyar amb aquestes ratlles la imatge d'aquests nens, et prego que els vulguis acollir igualment com ho faries amb un dels teus fills. Aquests nens et supliquen una mica d'afecte, una mica d'amor, en nom dels altres nens que, com ells no tenen pares ni llar.

Podries donar la felicitat a uns nens tan sols amb el que costa la subscripció mensual del teu diari. Els obriries amb el teu cor les portes d'una llar.

Les Aldees Infantils S.O.S. constitueixen un organisme benèficoprivat que ha trencat amb els antics motllos d'assistència a la infància i ha obert d'altres camins.

Les Aldees Infantils S.O.S. acullen nens orfes o bé desamparats, preferentment grups de germans, i els proporcionen una "mare", una llar i una vida integrada en la societat. D'aquesta manera s'eviten les mancances afectives a les quals estan sotmesos els nens en les grans institucions massives. Els nostres infants poden viure, doncs, i desenrotllar-se igual com els altres nens i nenes.

Fa 30 anys que aquesta obra internacional nasqué a Àustria i avui està estesa arreu del món. Milers de persones i empreses han fet possible la fundació de més de cent Aldees en 62 països.

Nosaltres no ens podíem pas desentendre d'aquest pas social talment eficaç i l'any 1970 vàrem obrir a Barcelona les dues primeres llars S.O.S. A hores d'ara tenim una Aldea Infantil S.O.S. a Sant Feliu de Codines (Vallès oriental), i una altra a Redondela (Pontevedra), tres llars S.O.S. a la Casa Catalana del Tibidabo i una residència de joves a Barcelona.

Amb motiu de tenir lloc, en 1979, l'Any Internacional del Nen, s'inauguraran en el món 30 noves Aldees Infantils S.O.S.

El nostre país desitjaria contribuir també obrint més llars S.O.S. Vols tu o la teva empresa col·laborar a aquesta obra de solidaritat humana ajudant al seu sosteniment? Amb la teva aportació hauràs atès aquests nens que avui esperen il·lusionats una llar com la teva. No els abandonis.

Gràcies de tot cor.

Montserrat Andreu de Julià

MONTSERRAT ANDREU DE JULIÀ
President de la Comissió Directiva

LA FORMIGA D'OR S.A.

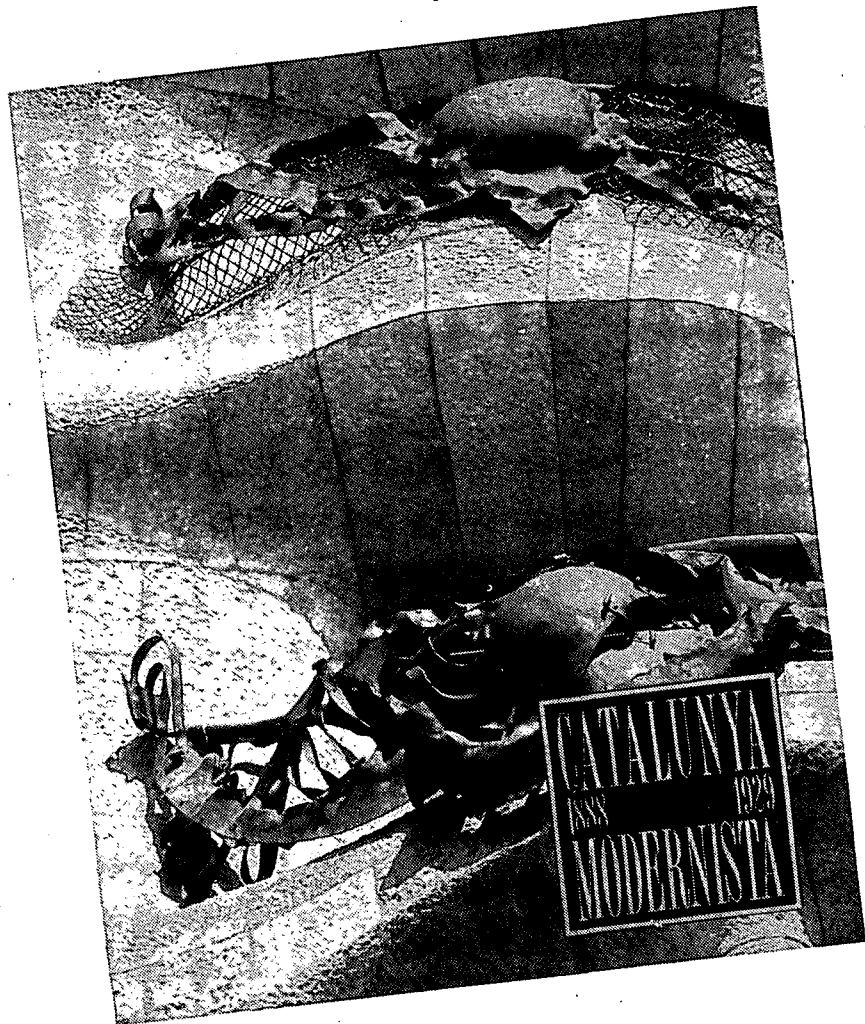
Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

EL MILLOR
REGAL PER
A REIS

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

EDICIONS DESTINO S.A.

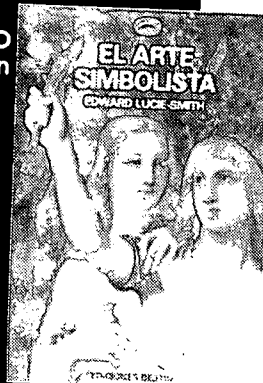

Ediciones Destino

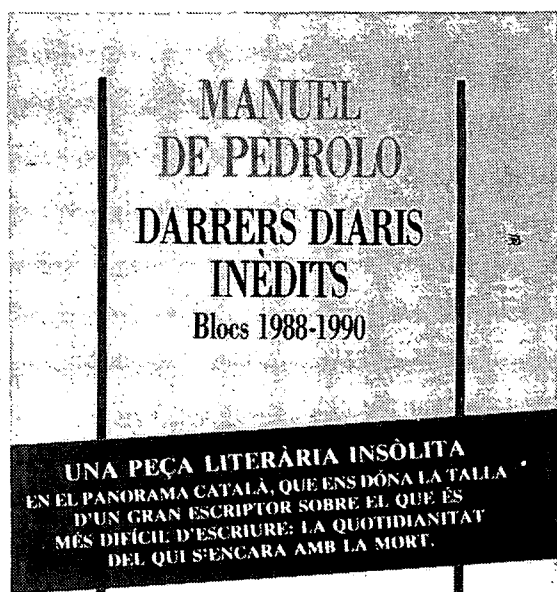

EL MUNDO
DEL ARTE

- 1 MIRÓ
Roland Penrose
- 2 EL IMPRESIONISMO
Phoebe Pool
- 3 LA BAUHAUS
Frank Whitford
- 4 EL ARTE GRIEGO
John Boardman
- 5 MOVIMIENTOS ARTÍSTICOS
DESDE 1945
Edward Lucie-Smith
- 6 EL ARTE CHINO
Mary Tregear
- 7 EL ARTE DEL RENACIMIENTO
Peter y Linda Murray
- 8 EL ARTE SIMBOLISTA
Edward Lucie-Smith
- 9 En preparació
- 10 MIGUEL ÀNGEL
Linda Murray
- 11 EL ARTE DEL TANTRA
Philip Rawson
- 12 BARROCO Y ROCOCÓ
Germain Bazin
- 13 DE GIOTTO A CÉZANNE
Michael Levey
- 14 LA SEXUALIDAD EN EL ARTE
OCCIDENTAL
Edward-Lucie-Smith
- 15 LOS ORIGENES DE LA
ARQUITECTURA Y EL DISEÑO
MODERNOS
Nikolaus Pevsner

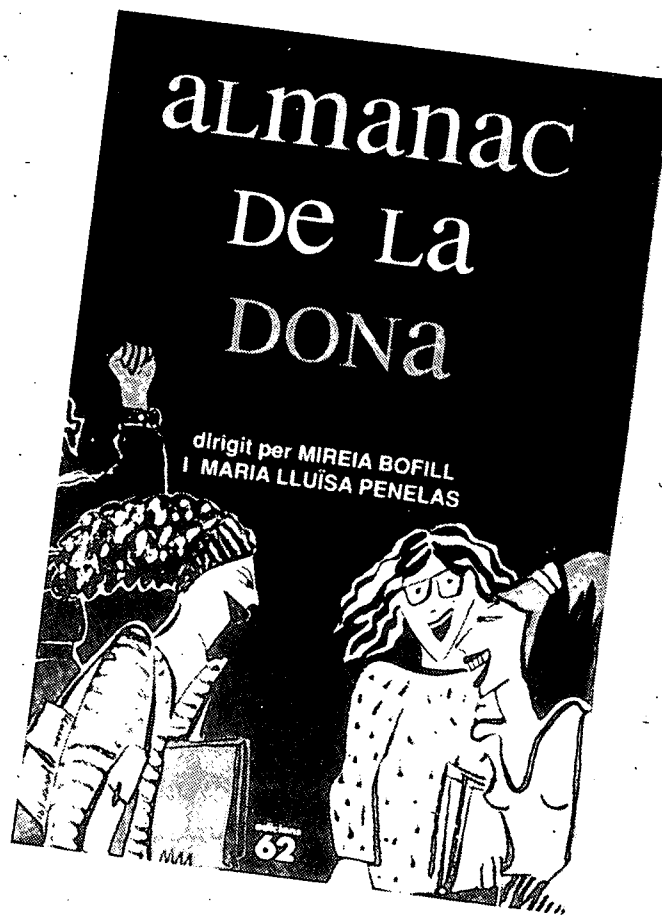
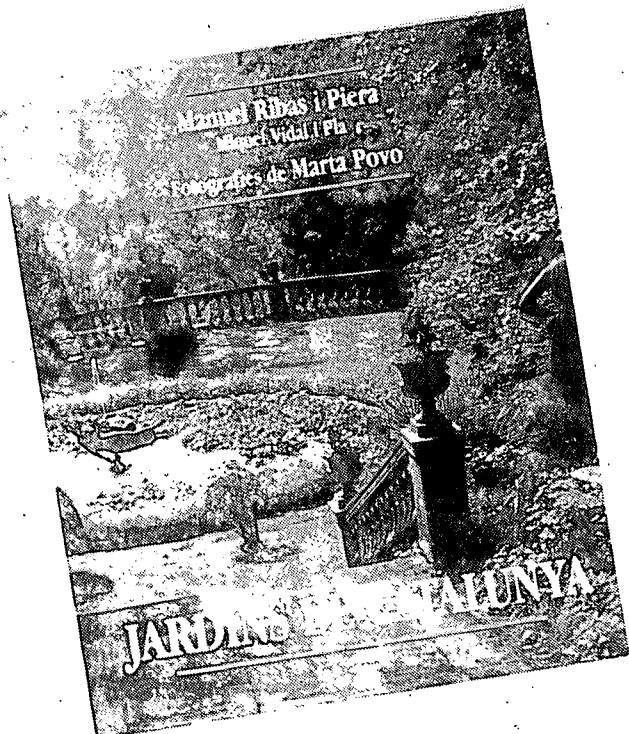

edicions
62

BIOGRAFIES
I MEMORIES

edicions
62

El Pessebre d'Arenys de Munt, un homenatge a l'Orfeó Català amb motiu del seu centenari

De nou som a Nadal, i com sempre parlarem de Pau.

Sóc persona d'edat avançada, sempre m'ha agradat la veritat, per aquest motiu he sofert moltes contrarietats, em falten ja pocs anys per haver-me de presentar-me davant del meu Creador, que de fet és l'única cosa que realment m'interessa, per tant aprofito aquesta avinentesa, per proclamar davant de tothom que, l'única salvació de la Humanitat és portar a la realitat el missatge de pau de la Nit de Nadal, que és una utopia, potser sí, però és l'única i veritable solució.

L'Església (encara que sigui governada per sacerdots que són homes com nosaltres) és l'única Institució d'aquest món que diu la veritat que hem de fer possible que en el nostre interior hi regni la doctrina de l'Infant de Betlem, i que tots nosaltres no som res més que pelegrins que fem camí cap a Déu.

L'any passat, estàvem angoixats, pel conflicte del Golf Pèrsic; enguany la nostra angoixa és per aquestes nacions esclaves que sofreixen una guerra civil no declarada, fruit d'unes desavinences ètniques, econòmiques, culturals, idiomàtiques i religioses, per culpa de la desmembració de l'imperi catòlic austro-hongarès, en la 1ª Guerra Mundial.

Són molt sensibles per mi aquests esdeveniments, puix tinc un bell record de la meua visita efectuada encara en època comunista.

A Ljubljana, capital d'Eslovènia, vaig assistir a una missa a les 6 del matí amb l'església plena de gom a gom. A Zagreb, capital de Croàcia vaig visitar esglésies catòliques, d'arquitectura gòtica,

però amb el seu característic campanar en forma de bulb. Cal remarcar que ni a Iugoslàvia ni a Hongria, vaig veure cap església cremada; és, doncs, molt penós per mi, els sofriments d'aquests pobles de tan marcada catolicitat.

No creieu, que aquests homes d'estat i de govern, que es passen molta part del seu mandat amb viatges i conferències, si fossin veritablement homes temerosos de Déu, podrien enviar les guerres i revolucions?

El que passa en realitat és que molts d'ells són presoners o feudataris d'uns interessos internacionals fabulosos, que de fet són els que realment governen el món.

L'home busca la pau

L'home temeros de Déu, busca sempre la pau, és humil i senzill; com tota persona humana està carregada de defectes, però sempre posa per davant la seva consciència —ÉS UN ESCLAU DE LA SEVA CONSCIÈNCIA— i per això sempre serà lliure. Sembla una paradoxa però és així.

La Llei de Déu és ben clara —NO MATARÀS— i aquest precepte és en totes les religions.

On és el teu germà Abel? —diu el Senyor— a Caïm, el primer fratricida de la història; i aquest clam encara ressona en tota la humanitat.

Totes les guerres són injustes, no hi ha res en aquest món (excepte la mort) que no es pugui solucionar amb bona voluntat, sense recórrer la violència.

Deixeu-me fer aquí menció d'aquest Full Dominical; que tan polèmic i famós s'ha fet, del bisbat de Solsona, del dia 6 d'octubre d'enguany; diu així: "Els tancs i

totes les armes de guerra s'haurien de vendre al drapaire per ferralla". —Oidà si això es pogués aconseguir!

I aquí entra sant Bonaventura. Quan escric aquestes ratlles està celebrant-se a Madrid la Conferència que busca la Pau entre àrabs i israelians.

Durant tres anys, des de l'any 1268 al 1271, quedà vacant la Seu de Pere en el Vaticà, perquè els cardenals que havien d'elegir el Sant Pare no es posaven d'acord a qui havien d'elegir. Finalment fou elegit Gregori X el dia 1 de setembre de 1271.

Sant Bonaventura tingué molta part en aquesta elecció.

Mogut per l'esperit cristià que el guiava, reuní tots els cardenals electors —no recòrdo quina fou la ciutat italiana del fet— en un edifici, i els tancà amb pany i clau en el seu interior —CÓNCLAVE— castigant-los a pa i aigua, fins que haguessin elegit el nou Sant Pare. Des d'aquella data tots els Sants Pares són elegits en Cónclave, no tan rigorós com aquell, però sí semblant.

Doncs bé, jo faria amb aquesta

conferència i totes les conferències de pau semblant al que féu sant Bonaventura, tancar els protagonistes, a pa i aigua fins que acordessin una vertadera pau, més la diferència és, en el fet que els actuals protagonistes viatgen tots ells, amb avions jets, amb automòbils luxosos i s'hostatgen

ge a l'Orfeó Català amb motiu del seu centenari.

En conjunt és l'escenari del Palau de la Música Catalana, seu de l'Orfeó Català, a primer terme i a l'esquerra de l'espectador o visitant hi ha pergamins amb la lletra de diverses cançons catalanes populars i nadalenes, entre elles "El Noi de la Mare". A la dreta hi ha la cançó de l'Emigrant, símbol del català que va a terres llunyanes i enyora la terra amada.

Tot "el pessebre" a manera d'escenificació teatral, plasma la cançó de l'Emigrant, que és lletra del poema de Mn. Cinto Verdaguier amb música del mestre Amadeu Vives.

En primer lloc hi ha el poble de Folgueroles, amb l'ermita de Sant Jordi on el poeta-sacerdot cantà la Primera Missa, i també hi ha el poble de Vinyoles d'Orís on exercí com a vicari.

A la dreta del "pessebre" hi ha la catedral de Barcelona, com a símbol que és de Cap i Casal de Catalunya, i al fons, les muntanyes de Montserrat en homenatge a la Verge Bruna i al seu Virolai; la lletra del qual també és de Mn. Cinto. Tot aquest conjunt arropat amb frondosos arbres, pinsans i cadeneres, del poema i sublimat amb la música inspirada del mestre Amadeu Vives. Aquest és el "Pessebre" d'enguany, mostra de pau i de religiositat. Us invitem a visitar-lo, i així tots junts farem just homenatge a aquesta institució musical i tan catalana com és l'Orfeó Català.

Adéu-siau, bon Nadal, bon Any Nou i fins l'any que ve si a Déu plau.

■ Josep Rovira i Vallès

en els millors hotels. Així és difícil assolir una veritable i duradera pau, perquè qui sap si alguns d'ells allò que veritablement desitgen és que continuïn les actuals circumstàncies, per ells poder gaudir d'aquest ritme de banquets i viatges superluxosos.

Per aconseguir aquesta veritable pau i que tots desitgem, no em cansaré mai de repetir que l'única solució és el Missatge de la Nit de Nadal.

**GLÒRIA A DÉU EN LES ALTURES
I PAU EN LA TERRA ALS HOMES QUE ESTIMA EL SENYOR.**

Un record de l'emigrant

El "Pessebre" d'Arenys de Munt d'enguany, és un homenatge

Joventut Catòlica

MOLINS DE REI

1991-1992

ELS PASTORETS

"EL BRESSOL DE JESÚS"

DE
FREDERIC SOLER, "PITARRA"
MÚSICA MESTRE: M. BLANCH

Tarda a les 6

26 de Desembre 1991 1 de Gener 1992

29 de Desembre 1991 12 de Gener 1992

Venda anticipada de localitats. Tel. 680 08 01

Plaça Pius XII, 1. Telèfon 668 00 15 Molins de Rei

Per un Nadal més cristià

Ja tenim Nadal a sobre i, és clar, s'imposa el comentari nadalenc. Però, és que no s'ha dit tot, de Nadal? Què es pot dir, que no s'hagi dit i repetit ja? És clar que si hom creu que cal dir una cosa, encara que ja havia estat dita, doncs es repeteix i es torna a repetir.

Els cristians celebren Nadal amb festa grossa perquè, per a nosaltres, significa molt. L'encarnació, el naixement de l'infant Jesús, la redempció, l'inici de la gran revolució mundial que ha trasbalsat tota la nostra vida fins a l'extrem de marcar l'any 1 de l'era cristiana.

Els que no són cristians, o que almenys no es consideren membres de cap Església, no sé què celebren, però també organitzen grans festes, bullicioses, cridaneres, i amb una barreja de paganisme i d'elements més o menys cristians. I grans tiberis i molta despesa per rendir culte al consumisme esbojarrat.

La meua intenció d'avui és fer com un crit d'alerta perquè estiguem ben amatents a fi que la celebració del nostre Nadal cada any sigui més cristiana i menys pagana. Sí, potser algú pot pensar que desbarro, però em sembla que en ambients cristians, en famílies catòliques fins i tot, es va abaixant la guàrdia, es van admetent canvis en els costums tradicionals, en fi, que es van abandonant pràctiques genuïnament cristianes i se'n van admetent de "modernes", "actuals", "progressistes" que, si s'analitzen bé, veurem que quasi se'n poden dir paganes.

Crec, doncs, que val la pena que fem una profunda revisió. Com eren els Nadals de la nostra infància? Com són els d'ara? Què hem abandonat? Què hi hem introduït? Què valdria la pena que recuperéssim? Què val la pena que abandonem?

■ Antoni Munné i Tomàs

ORACLES I PRESAGIS NADALENCES

Oracle del rabadà de salomònica llana:

—Vindràs, després d'esmorzar, a Betlem, si no tens gana?—
Per mandra, només demana, no s'ajup per treballar, però l'àpat fa diana.
Tothom, si menja, diu sí a la follia.
Potser és molt lluny el camí de l'Establia.

Betlem és lluny dels subtils sagals que es giren d'esquena. Són els murrís llepafils; bufats, sense afany d'esmena. Ells no enfilen la carena de la vida, poc virils, pampallugues de falena. Tothom, si és submis, diu sí a la follia.

Potser és humil el camí de l'Establia.

Oracle del Déu Infant que somnia, atén i calla. Si camino, va al davant, i ningú dorm a la palla. Xisclet metàl·lic de gralla que ronca a ocàs, o a llevant: el crepuscle no és rondalla. Tothom, esglaiat, diu sí a la follia.

Potser es veu clar que el camí del cel s'obria.

Nadal i Any Nou, 1991-1992

■ Joan Montalà, prev.

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

EL MILLOR
REGAL PER
A REIS

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

Tomàs de Celano

FRANCESC I CLARA D'ASSIS

Dr. Angel Fàbrega Grau, Pbro.

Santoral Completo

AMPLIADO

con los últimos Santos
y otros nombres de personas

Librería LA FORMIGA DE ORO
BARCELONA

Santoral Català

Editorial LA FORMIGA D'OR
BARCELONA

AVANÇ PROGRAMACIÓ

FEBRER, MARÇ, ABRIL, 1992:

CARÍCIES
DE SERGI BELBEL

DIRECCIÓ: SERGI BELBEL

**AMB: ANNA MARIA BARBANY, MANEL BARCELÓ,
NADALA BATISTE, LUIS MIGUEL CLIMENT,
LAURA CONEJERO, JORDI D'ANDER,
CARME GONZÁLEZ, VÍCTOR ISRAEL, ANGELS PODR,
SANTI RICART,...**
(Resta repartiment en curs)

ABRIL, MAIG, JUNY, 1992:

L'HOSTAL DE LA GLÒRIA
DE JOSEP M. DE SAGARRA

DIRECCIÓ: JOSEP MONTANYÉS

**AMB: ENRIC ARREDONDO, ANTONI CANAL,
TERESA CUNILLÉ, TERESA LOZANO,
FRANCESC LUCCHETTI, MERCE PDNO, SANTI RICART,
ROSA MARIA SARDÀ, ARTUR TRIAS,...**
(Resta repartiment en curs)

JUNY, JULIOL, AGOST, 1992:

EL DESENGANY
DE FRANCESC FONTANELLA

DIRECCIÓ: DOMÈNEC REIXACH

**AMB: PERE ARQUILLUÉ, JORDI BOSCH,
IMMA COLOMER, DAVID CRUSPINERA,
JORDI FIGUERES, FELIU FORMOSA, MIRIAM ISCLA,
JOSEP J. JULIEN, MARIA LANAU, ROSA NICOLÁS,
LLUÍS SOLER,...**
(Resta repartiment en curs)

OCTUBRE, NOVEMBRE, 1992:

LA FILLA DEL MAR
D'ÀNGEL GUIMERA

DIRECCIÓ: SERGI BELBEL

**AMB: ANNA GÜELL, LAURA CONEJERO,
EMMA VILARASSAU, PERE ARQUILLUÉ,...**
(Resta repartiment en curs)

DESEMBRE, 1992 - GENER, 1993:

NUS
DE JOAN CASAS
(PREMI NACIONAL IGNASI IGLÉSIAS, 1990)

DIRECCIÓ: RAMON SIMÓ
(Repartiment en curs)

ABONAMENTS

6 ESPECTACLES EN ABONAMENT
OPCIÓ MÍNIMA DE COMPRA: 3 ESPECTACLES
TRIA LLIURE DELS ESPECTACLES A ABONAR-SE
SENSE LÍMIT DE TIQUETS PER ESPECTACLE

PREU ÚNIC PER TIQUET: 1.000 PTES.

**ABONAMENT ESPECIAL (6 ESPECTACLES):
8.400 PTES. (900/TIQUET)**

VENDA

**PRÒXIMAMENT, A TOTES LES OFICINES DE CAIXA
DE CATALUNYA I A LES TAQUILLES DEL TEATRE
ROMEA**

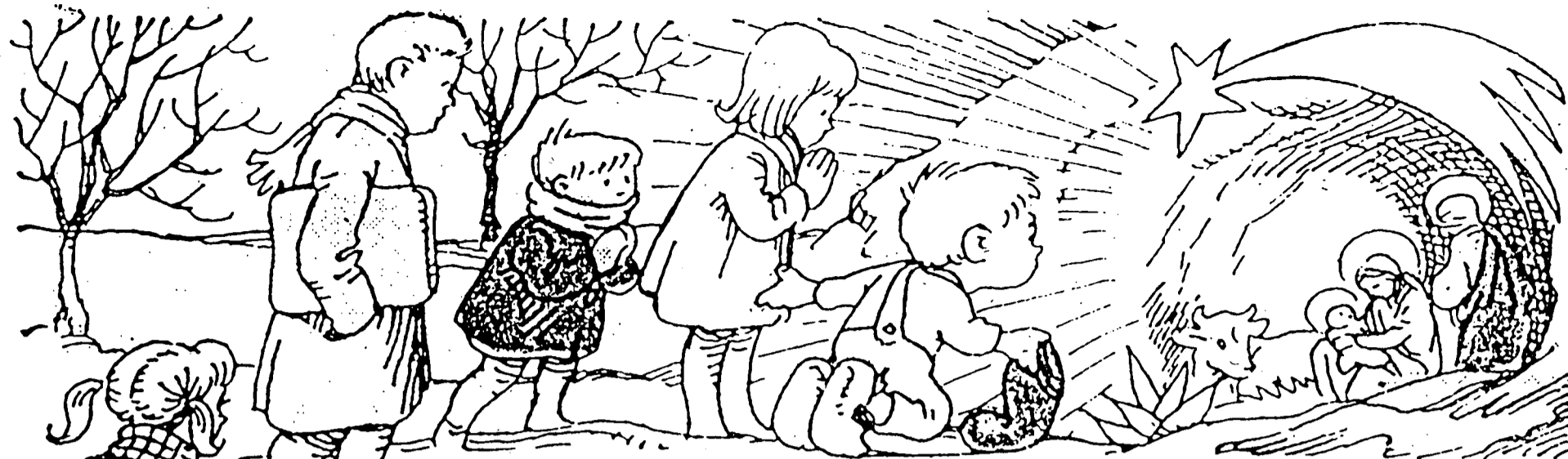
**VENDA TELEFÒNICA AMB TARGETA DE CRÈDIT
AL TEL. 317 71 89 A HORES DE TAQUILLA**

ABONAMENTS, AIXÒ ÉS UN DETALL

1991·1992

ROMEA
CENTRE DRAMÀTIC
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Rondalla nadalenca del 1991

Per Nadal neix un infant... i reneix una fàbrica

La senyora Montserrat Vinyals, Vda. de Padró, havia donat instruccions al cap de personal de la seva empresa, NARCÍS PADRÓ i CIA, S.A. que a tots els treballadors, uns tres-cents, per ser més exactes, dos-cents vuitanta-sis, se'ls preparés un bon obsequi per Nadal.

La senyora Montserrat feia dos anys, aproximadament, que havia quedat vídua. Al cap d'un temps de la mort del seu marit, com després explicarem, es va posar al front de la fàbrica de productes químics, que aixecaren el seu sogre i el seu espòs, en pau descansin.

No havien tingut fills. Quan es casà, construïren una torre molt bonica a la zona residencial de la ciutat, i una senyora l'ajudava a les feines de la llar. A ella també li agradava de fer-les, personalment.

Col·laborava, molt activament a la Parròquia en obres de caritat i d'apostolat diverses. Ensenyava catecisme, i a l'estiu ajudava organitzar colònies d'esplai per a infants. Els dies que podia, agafava el cotxe, pujava a la muntanya, es posava un davantal i pelava patates, com la primera, o entretenia la quitxalla amb jocs i cançons.

Totes les organitzacions religioses i caritatives la coneixien, i l'estimaven. I confiaven en la seva col·laboració. Cap d'elles no marxava amb les mans buides. I no solament ajudava amb diners, sinó amb la seva aportació personal; Mans Unides, Caritas, Asils, Centres professionals, minusvàlids, recuperació de drogaaddictes, etc. us en darien testimoni.

Els doctors que assistien els obrers de la fàbrica del seu marit, l'informaven dels malalts greus o dels seus familiars, els quals setmanalment visitava, al seu domicili, a la clínica o a l'hospital. I quan el mal exigia una intervenció quirúrgica, ella era sempre al costat de la família i especialment si la mort arribava per algun treballador o familiar directe, la senyora Montserrat els donava aquell suport humà i cristià que tant es necessita i s'aprecia en els moments dolorosos de la vida.

A ella també li tocà l'hora del dolor, en el rellotge del temps. Morí el seu marit d'un mal inviable, potser per culpa d'un excés de treball o de zel en la direcció de l'empresa en els moments difícils que estem passant.

No cal esforçar-nos per explicar que a la senyora Montserrat, ella que tenia les fibres de l'ànima tan sensibles, la mort del seu marit l'afectà d'una forma molt punyent.

I féu un pensament; deixar-ho tot. Vendre el patrimoni;

el propi heretat dels seus pares i el del seu marit i marxar a Amèrica, a Guatemala, concretament, on tenia una cosina monja. Allí sabia que els nadius eren molt bona gent, encara que pobres de cultura i de les coses materials més elementals, enmig d'un país ric en potència. Víctimes, potser, d'un repartiment injust en el consum econòmic. I li constava que aquelles famílies tenien set de Déu i de la seva justícia. Ella les podia ajudar.

Aquí, al nostre país, el consumisme ha fet tornar sords a la veu de l'Evangeli, molts catalans que no s'hi pensen gens a baratar les nostres arrels cristianes pels aires forans neopaganitzants.

La senyora Montserrat té, de sempre, la Bíblia al capçal del llit els textos de la qual li serveixen de meditació diària. I fa una colla de mesos té per punt una estampa del Dr. Pere Tarrés i Claret, manresà, com ella, un excel·lent metge i sant sacerdot que va morir en olor de santedat, escampant el bé entre els obrers i els malalts. Justament té col·locada l'estampa en aquell capítol de l'Evangeli que Jesús va dir a un jove ric que si volia ser perfecte, vengués tot el patrimoni i el seguís.

La senyora Montserrat prengué la decisió de complir el consell evangèlic, al peu de la lletra. Va demanar consells, no sempre coincidents, volia deixar en bones mans tots els records, objectes, llibres i altres del seu marit. Va fer els primers tràmits a un advocat i un notari amics de la família, i estava disposada a salvar tot el munt d'obstacles de tipus administratiu i fiscal, per vendre les accions de l'empresa i el propi, i estudiava un repartiment just del seu capital entre les associacions apostòliques i socials locals i les que tindria necessitat de subvenir a l'altre cantó de l'Atlàntic.

Però, l'home proposa i Déu disposa. Una tarda es presentà a la torre de la senyora Montserrat el gerent de l'empresa de la fàbrica, al qual la vídua li havia donat amplis poders, i li mostrà un balanç i una memòria molt pessimista. L'empresa perdia diners, des de la mort del seu marit els rendiments en productivitat i qualitat havien baixat sensiblement, disminuït les vendes, els costos s'elèvaven i un sensible malestar es notava entre els treballadors.

Calia salvar l'empresa o tancar les portes. Necessitaven crèdits per a modernitzar la maquinària a l'altura europea. Faltava, potser, una mà dreta per posar ordre laboral i professional, i bon seny i intel·ligència per aconseguir esborrar els números vermells dels balanços, i renovar la confiança a la banca, clients i proveïdors.

(passa a la pàg. següent)

(ve de la pàg. anterior)

A la Missa del Gall, d'ara farà un any, la senyora Montserrat hi assistí acompanyada de la seva amiga de la casa (no li havia agradat mai freqüentar els ambients frívols i jet-sets de la ciutat) i va demanar a Jesús Infant, en el pessebre, que la il·luminés en aquella hora de tant compromís social.

La lliçó del Nadal li va donar la resposta. Per ser perfecte Déu no la cridava a un apostolat a llunyanes terres. Propietària de l'empresa "NARCÍS PADRÓ I CIA S.A." la feina primera i primordial la tenia aquí, a casa seva, a la fàbrica, al despatx, a reorganitzar la indústria que era el pa de tants infants que en aquella nit de Nadal, dormien, confiats com el Jesuset en el bressol, i no sabien que eren amenaçats per la plaga de la crisi, de l'atur, i de la ruïna.

I féu un pensament ferm. Segur. Cristià. Agafaria les rendes del negoci. Ja ho tenia decidit. I li va semblar que la Verge Maria que tenia a la falda el Jesuset, des del cim de l'altar li somreïa.

La senyora Montserrat era una dona jove, encara. Tenia 45 anys. Instruïda i gens corçada pel microbi del confort. Es posaria a

treballar. Es rodejaria de persones de confiança i capacitades. Salvaria el pa dels seus docents treballadors, i de més de cent infants, els fills dels obrers que ella no havia pogut gaudir de cap, de propi, enmig de la riquesa.

I va posar fil a l'agulla. D'entrada, deixà la torre senyorial on residia, i la transformà en una residència-sanatori, i anà a viure a un pis, com un obrer més, prop d'on tenien la fàbrica.

A cada temps cal aplicar l'evangeli segons les circumstàncies socials i polítiques. Per la senyora Montserrat vendre el patrimoni hauria estat defugir d'una obligació, un temor d'afrontar, de cara a cara, el problema social i econòmic d'uns obrers que si abans, en la malaltia i l'infortuni, confiaven en ella, ara la necessitaven per fer moure les màquines i fer negoci. Sí! Fer negoci! Una expressió ben cristiana si és per enfortir un patrimoni que garanteixi el pa d'unes famílies obreres, que al cap d'un any, pogueren cantar, de veritat, agermanats i amb el cor sincer i feliç; LA NIT DE NADAL, ÉS NIT D'ALEGRIA.

■ Francesc A. Picas

NOVETATS 1991

Per Nadal saber regalar,
és regalar un llibre de **cruïlla**
S A B E R

- Primera Descoberta
- L'Autocar Màgic
- Col·lecció Terraviva
- Biblioteca de l'Univers

Col·leccions per a totes les edats.

Comercialitza: CESMA, S.A.
Progrés, 294-296 - tel. 383 10.11 - 08912 Badalona (Barcelona)

editorial **cruïlla**

NOVETATS

QUALITY • QUALITÉ QUALITAT COPRAL

Servim coses saboroses i de confiança a més de 7.000 establiments que venen «el bo i millor», a Barcelona-ciutat i a la província.

Som una organització dinàmica que distribueix només que productes de Gran Qualitat.

Per això hem adoptat un símbol d'abast internacional:

**Consorci de Productes
Alimentaris, s.a.**

Progrés, 272 Tel. (93) 398 01 11 Badalona (Barcelona)

Sant Guim de la Plana es transforma en un "Pessebre Vivent"

La majoria dels veïns participen en aquesta manifestació popular

En primer lloc voldríem agrair a Catalunya Cristiana el fet de deixar-nos —de tan bon grat— treure el cap per aquestes pàgines perquè puguem fer-vos cinc cèntims de com ha anat succeint la història dels nou anys de Pessebre vivent a Sant Guim i quines són les característiques més peculiars.

Als voltants de la tardor de l'any 83 el Grup anava buscant un lloc adient per representar un cop més "Els Pastorets", però la manca d'espai i, alhora, els pocs recursos econòmics i la molta

feina que significa condicionar un magatzem qualsevol en un escenari (en aquells moments el grup no disposava encara de local propi) van segar la idea de soca-rel.

Calia però, omplir les Festes amb alguna activitat —Sant Guim sempre ha estat un poblet molt inquiet—, i es pensà representar un Pessebre Vivent. Tot aprofitant els racons naturals del poble, i malgrat també les minses bases econòmiques i el poc temps que ens quedava, amb força imaginació i esforç, vam aconse-

guir crear un ambient nadalenc modest però força encertat. L'èxit va ser inesperat, tothom ens va animar molt i ens encoratjà a continuar.

L'any següent s'intentaren polir els petits defectes de l'any anterior, s'allargà el recorregut, els personatges esdevingueren estàtics i alhora més nombrosos, es crearen noves escenes, el vestuari es va perfeccionar, i els animals domèstics i de pasturatge van començar a agafar un paper important dins dels quadres escènics (cabres, bocs, cavalls, mu-

les, rucs, galls, gallines, indiots, bous, vaques, brens, conills). Amb els temps la música hi pren part i hi queda instal·lada una línia permanent per a la il·luminació.

Amb el pas dels anys els vestuaris a poc a poc han anat millorant, no han estat mai personatges vestits de "faixa i barretina", sinó amb vestits representatius de l'època del naixement de Crist. Les fotografies que acompanyen l'article us donaran una idea de l'originalitat d'aquest espectacle: una escenificació global i eclèctica que significa la recuperació de cases abandonades al casc antic d'una població excepcionalment ben conservada, molt representativa dels poblets d'una comarca, La Segarra, desconeguda per a molts catalans —cellers, estables, pastorets, corrals, pous, rebosts, abeuradors—; l'aparició d'eines del camp i utilitatges per a la ramaderia que ja no es fan servir, l'ús i els noms dels quals ja només coneixen els avis; la recuperació d'oficis que han desaparegut. Cal tenir en compte que es mira d'evitar qualsevol element anacrònic en l'escenografia i que ens imposen una gran exigència en la posada en escena del nostre espectacle (il·luminació, sonoritat, infraestructura, decoració...). Hi ha, finalment, la implicació de més de dues-centes persones que es converteixen en actors estàtics durant unes hores i que humanitzen un escenari encantat en el qual el paper més important i que dóna sentit a tot plegat el té, òbviament, el públic que s'hi passeja per entremig.

Així, a poc a poc, i amb molta imaginació i ganes de treballar s'han anat succeint sis anys més

de Pessebre. La gent del poble i dels pobles veïns han col·laborat fins a extrems impensables i ens han animat tant i tant que actualment ja es travessa tota la població de punta a punta, s'han construït prop de cinquanta quadres escènics que cada any mirem d'innovar i perfeccionar i, com a resultat, cada any ha augmentat el nombre de visitants, que l'any passat va ser ja de sis mil persones.

Tot això, no cal dir-ho, ens va donant empena i coratge, i el fet més important és que durant uns dies tot un poble —petits i grans colze a colze— es transforma en una gran família i endega un projecte que fa que el missatge d'un pessebre, que és, al capdavall, el missatge del Nadal, traspassi les portes de cada casa, surti al carrer i entri als cors de tots els qui ho contemplen.

Finalment, doncs, en nom del Grup de Joves "La Marinada" i de tot el poble, us convidem a pujar a veure el nostre Pessebre i alhora us desitgem un bon Nadal i un venturós any nou. Cada dia es faran dues representacions obertes al públic a les 18.00 i a les 19.30.

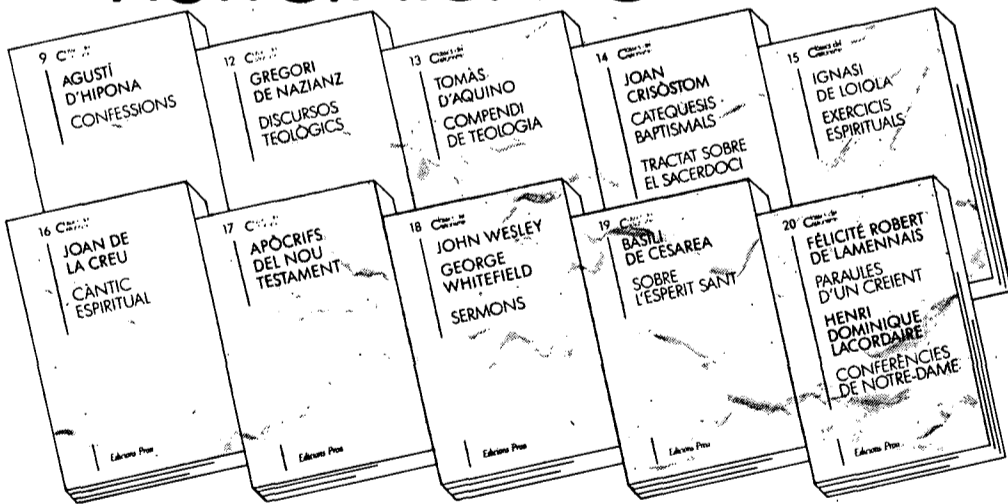
Dia 25 de desembre (dimecres)
Dia 26 de desembre (dijous)
Dia 28 de desembre (dissabte)
Dia 29 de desembre (diumenge)
Dia 4 de gener (dissabte)
Dia 5 de gener (diumenge)
Dia 6 de gener (dilluns)

Esperem que us agradi tant com a nosaltres ens agrada de fer-lo realitat any rere any.

■ Grup de Joves "La Marinada"

Clàssics del Cristianisme

UNA COL·LECCIÓ D'AUTORS I OBRES DE TOTA LA TRADICIÓ CRISTIANA, AL LLARG DE DINOU SEGLES, ARA TRADUÏTS AL CATALÀ.

Assessors JOAN BADA / JAUME FÀBREGAS / EVANGELISTA VILANOVA / JOSEP VIVES

Director SEBASTIÀ JANERAS

Altres títols

- GREGORI EL GRAN *Regla pastoral*
- RICARD DE SANT VÍCTOR *Sobre la Trinitat*
- GREGORI DE NISSA *Vida de Moisés*
- JOAN CALVÍ *Institució de la religió cristiana*
- ACTES DE MÀRTIRS
- ERASME DE ROTTERDAM *Manual del cavaller cristià*
- ESCRITS DE BISBES CATALANS DEL PRIMER MIL·LENI (*Pacià de Barcelona, ...*)
- JOAN LLUÍS VIVES *Introducció a la saviesa, i altres escrits*
- JAN VAN RUUSBROEC *Ornament de les nocces espirituals*
La pedra brillant

Amb el suport de la Conferència Episcopal Catalana i del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA
FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA

DIGEC, S.A. Diputació 250 08007 Barcelona AC404

Desitjo informació sobre les condicions especials de subscripció a la col·lecció «Clàssics del Cristianisme».

Nòm i cognoms

Domicili Telèfon

Població Comarca

800 GALERIA

Carrer Barcelona 233 • 235
Tel. 676 82 00 • Fax 676 81 89
08620 Sant Vicenç dels Horts
BARCELONA

EXPOSICIÓ d'Escultura i Dibuix:
JOAN MAYNÉ I TORRAS
13 desembre - 2 febrer

Horari al públic: Dimecres, dijous i divendres de 17 a 20.30 h.
Dissabte: d'11 a 13.30 h. i de 17 a 20.30 h. Diumenge: d'11 a 14 h.

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

EL MILLOR
REGAL PER
A REIS

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

JAVIER COMA
DICCIONARIO
DE LOS COMICS
LA EDAD DE ORO

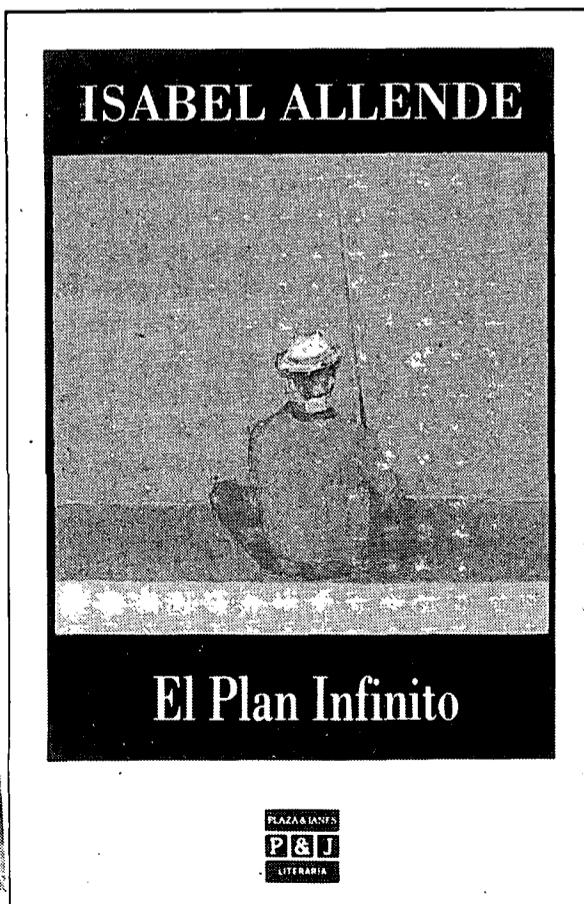
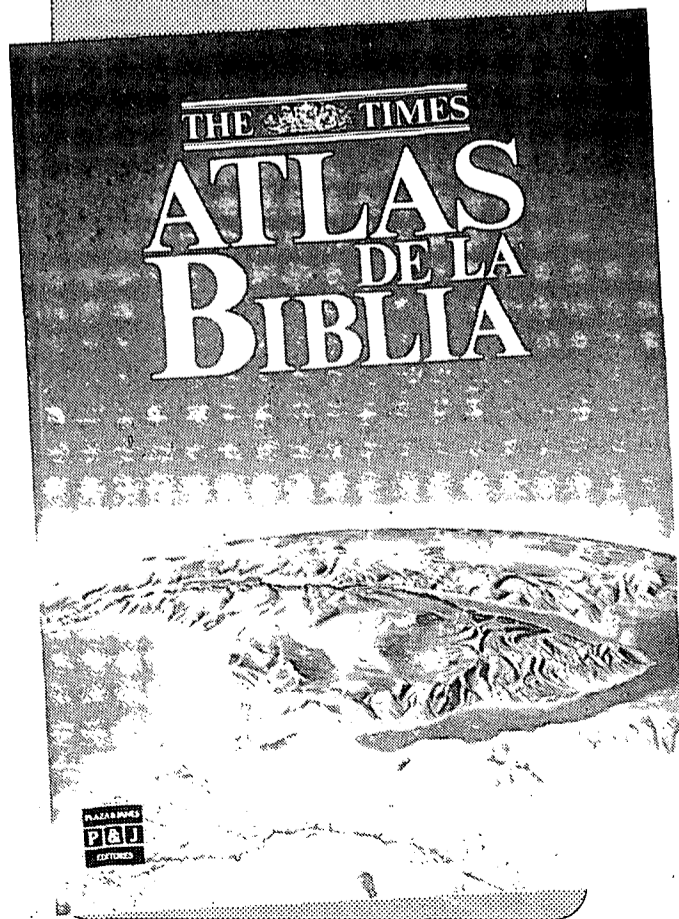
PLAZA & JANES

P & J

EDITORES

MONET por sí mismo
Richard Kendall

Comunitat de la Conferència dels Superiors dels Ordes Religiosos de l'antiga Iugoslàvia

“Cal acabar amb el genocidi dels pobles minoritaris”

La Conferència dels Superiors dels Ordes Religiosos de Iugoslàvia va fer públic, el passat mes de novembre, un escrit sobre l'actual guerra entre Sèrbia i Croàcia, que està destruint aquests dos països, mentre la Comunitat Internacional —i especialment l'ONU sembla més preocupada que no s'estengui el conflicte, que no pas que no s'acabi. Amb aquesta missiva, volen donar una informació correcta del que està succeint a Croàcia i cridar l'atenció.

Fa uns dies també va arribar a la nostra redacció una carta de l'Associació de Periodistes Catòlics de Croàcia, en la qual explicaven el trist panorama i la dramàtica realitat que es pateix. D'aquests dos documents en fem un resum.

Clam per a un poble

L'escrit de la Conferència dels Superiors dels Ordes Religiosos va signat pel jesuïta Steepan Kusan, que és el President. En la introducció expliquen que els diversos membres que componen aquests ordes viuen i treballen en comunitats de l'antiga República de Iugoslàvia i coneixen la realitat d'aquests països. Consideren que “la democràcia és una bona solució per al futur de totes les nacions que formen Iugoslàvia. Qualsevol aliança entre elles s'ha d'entendre des de l'acceptació general dels drets humans —reiteradament violats per aquesta guerra”.

El fet és que fa uns mesos Croàcia i Eslovènia van decidir

que escollirien el seu futur democràticament. Eslovènia va ser reconeguda per la Comunitat Internacional molt lentament. Després de les reticències per acceptar aquest nou país sobirà, Croàcia va quedar aïllada. En no ser reconeguda independentment, el conflicte amb Sèrbia va quedar reduït a un afer intern dins d'un país, la qual cosa impedeix la intervenció directa de la resta de països europeus per mitjançar en aquesta guerra. Mentre aquest drama es va desenvolupant a Europa, l'ONU pogué aturar el conflicte.

El document de la conferència es refereix al poble serbi com un poble bo que està engegat per

dominar un altre poble. “En temps del règim bolxevic —diuen— aquest partit controlava l'economia, les finances, la política, l'exèrcit i la policia. Tot estava sota el control hegemònic de la Gran Sèrbia Politocràtica a Belgrad. La gran Sèrbia creixia a costa dels croats, dels musulms, dels albanesos i dels macedonis”.

La política d'apoderar-se d'aquestes nacions es va rebel·lar cruel, amb agressions inhumanes. A la vora de dos milions d'albanesos van viure sota el règim del terror a Kosovo. En aquesta agressió, pràcticament tots els oficials de l'exèrcit són serbis, els de les altres nacions van ser reemplaçats. Realment, alguns considerem que les agressions provenen de la Sèrbia Comunista que no admet el canvi democràtic.

L'Església Ortodoxa Sèrbia és una afiliació religiosa i nacional. A partir dels anys 50, el Partit Comunista va succeir l'Església Ortodoxa en la denominació nacionalista, i va exacerbar molt el nacionalisme serbi. En contraposició, els catòlics i els musulms que no donaven suport al comunisme, van ser exclosos de la política, de les empreses i de la carrera militar.

Una guerra a la cristiana Europa

Les víctimes d'aquesta guerra en la seva majoria són civils:

Homes, dones i nens són atacats, es destrueixen monuments culturals, l'aigua i l'electricitat manquen, igualment que l'oli de les refineries. S'han bombardejat residències privades, escoles, hospitals, cases d'ancians i esglésies dels enclaus croats. Unes 170 parròquies han deixat de funcionar, uns 120 sacerdots han estat forçats a abandonar la seva parròquia i 240 esglésies han estat destruïdes o seriosament malmeses en quatre mesos. Uns 400.000 ciutadans han estat obligats a buscar refugi en altres indrets i han deixat la casa i les seves pertinències. En aquestes circumstàncies, el treball de pastoral es veu molt dificultat.

A més s'han produït robatoris, extorsions, violacions i intimidacions entre la població civil, i aquestes agressions continuen. Es destrueixen esglésies, mesquites, sinagogues i cementiris. Si la guerra es perllonga, la destrucció i el patiment humà seran molt més grans encara.

“Sèrbia i les altres Repúbliques estan interessades en la pau a Croàcia —acaba l'escrit—. Amb tot, s'ha de basar en el veïnatge de la independència. Demanem que s'acabi aquest genocidi dels croats i de tots els pobles minoritaris oprimits, perquè Croàcia simbolitza aquelles nacions oprimides que arreu del món no es vol que siguin independents i que tinguin el dret a expressar-se amb llibertat i justícia”.

Carta dels periodistes croats

La carta escrita per l'Associació de Periodistes Catòlics de Croàcia relata les diverses agressions que pateix el poble croat en la guerra. S'hi afegeix en “els onze periodistes morts i els vint desapareguts. En aquesta guerra, el nombre de víctimes mortals és molt elevat i afecta especialment a la població civil”.

La missiva acaba amb un crit dramàtic: “És que heu oblidat que Croàcia és a Europa! Quina democràcia penseu construir, si ara no sou capaços d'aturar una guerra...?”

Signa Susana Vrhovski, Secretària de l'Associació de Periodistes Catòlics de Croàcia.

Des d'aquestes pàgines, “Catalunya Cristiana” es fa ressó i solidària de les peticions de Pau perquè acabi aquesta guerra, així com del Dret de qualsevol minoria a ser respectada i a viure en llibertat, sigui una minoria ètnica, cultural, nacional o religiosa.

Desitgem que Europa, tant per ella mateixa com pel seu compromís amb el món, aprengui el valor de la Pau des de la justícia i la solidaritat. Perquè un sol món es comença a construir a casa.

■ Núria Oriol Palarea

Una església i monestir destruït a Cuntic

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Impres a dues tintes.

Enquadernació Guaflex, amb dues tintes.

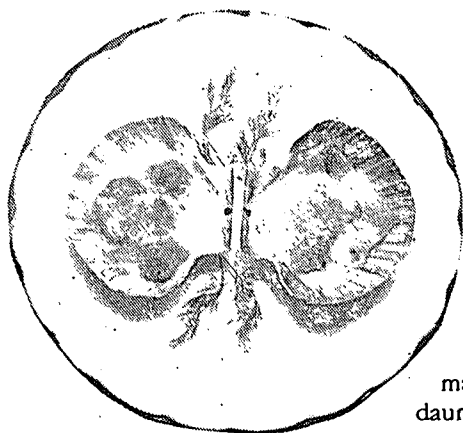
P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S. A.

Mallorca, 87 - 89 - 08029 Barcelona

Petxina de pelegri al Rioja i alfàbrega, saltejades (cinc o sis persones)

- 10 o 12 petxines de pelegri (poden ser congelades)
- 1 dl. de vi de Rioja negre
- 100 g. de mantega
- 350 de tomàquet madur
- 70 c.c de crema de llet
- 3 escalunyes
- 1 c.s. de julivert trinxat
- 1 c.s. d'alfàbrega trinxada
- el suc de mitja llimona
- sal i pebre

Escalfeu 50 g. de mantega en una cassola, daureu les dues cares de les petxines de pelegri (senceres o partides en dos bocins segons la mida) ràpidament, salpobreu-les i reserveu-les calentes.

En el mateix greix, daureu l'escalunya picada ben petita, desgreixeu-la amb el vi negre, deixeu-la evaporar, afegiu-hi el tomàquet tallat en macedònia (quadrets) sense llavors, afegiu-hi l'alfàbrega, el julivert i la crema de llet, evaporeu-la una mica. Una vegada sigui fora del foc, afegiu-hi una mica de mantega, col·loqueu les petxines de pelegri en closques calentes, damunt d'un llit de salsa. Espolseeu-ho amb julivert picat. Serviu-les calentes.

Nota: Perquè les petxines s'aguantin bé se'ls ha de posar a sota una anella de paper d'alumini.

Pintada a la Normanda (per a quatre persones)

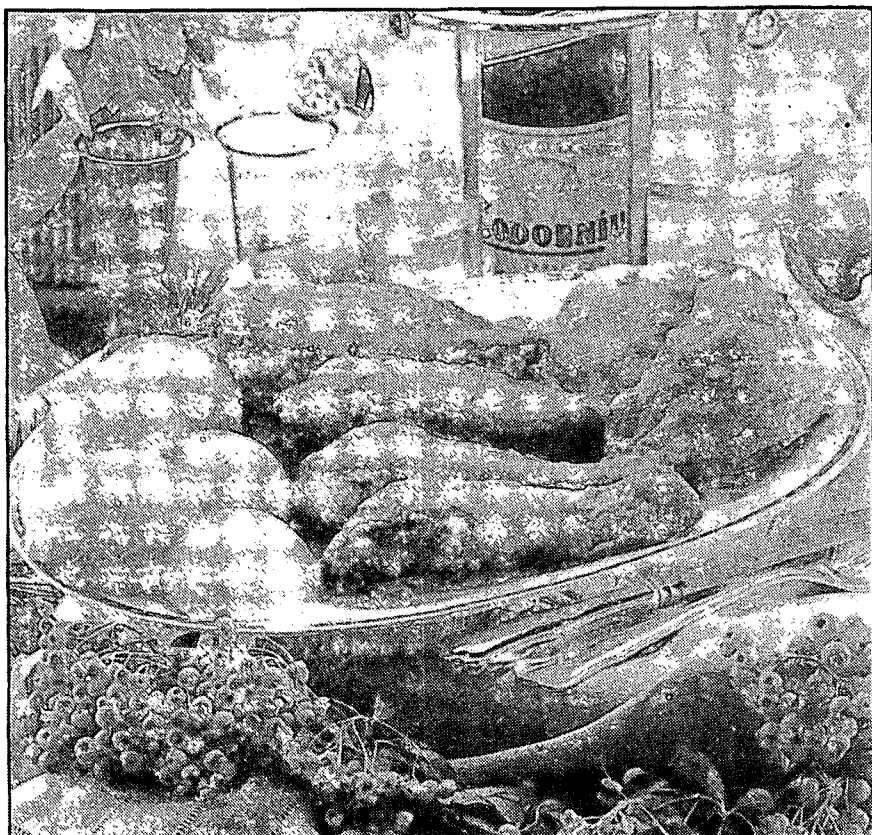
- 1 pintada
- 2 cebes
- 1 pastanaga
- 100 g. de mantega
- 4 pomes golden
- 1 llimona
- 1/2 dl. de crema de llet
- 1 copa de Calvados
- sal i pebre

Flamegeu la pintada i netegeu-li les plomes i restes de pells. Talleu-la en vuit parts. Separeu el coll, pedrer, fetge i les puntes de les ales; talleu-ho tot a bocins petits. Escalfeu una mica d'oli en una cassola, daureu els menuts, afegiu-hi la pastanaga i les cebes, deixeu-ho daurar uns 30 minuts i tapeu-ho. Mentrestant en una

cassola foneu-hi 50 g. de mantega, ofegeu els bocins de pintada a foc viu, deixeu que agafin color, ruixeu-ho amb el calvados.

Coleu el brou dels menuts, afegiu-lo a la cassola amb la pintada. Retireu els bocins de pintada i deixeu evaporar el suc, vesseu la crema de llet, bateu-la ben bé, retireu-la del foc quan comenci a bullir, bateu uns segons més. Reserveu-la.

Peleu les pomes, traieu-los el cor amb l'aparell especial i talleu-les a quarts, fregueu-les amb llimona. En una paella foneu-hi 50 g. de mantega, daureu els quarts de poma. Poseu la meitat de les pomes en el fons d'una plàtera refractària, poseu damunt els bocins de pintada, cobriu-los amb la resta de pomes, banyeu-ho amb la crema que heu preparat i salpobreu-ho. Tapeu la plàtera amb paper d'alumini i poseu-la al forn preescalfat a 220 °C uns 20 minuts. Serviu-ho en la mateixa plàtera de coccio.

Cuina

Nadal a taula

"Ara ve Nadal", es temps de festes i festeigs, i arreu les taules es vesteixen amb les millors gales i presenten plats apetitosos.

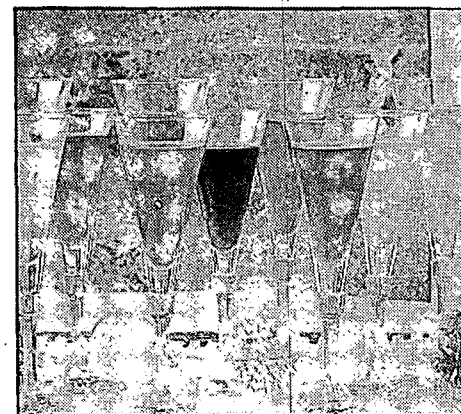
Juntament amb la taula tradicional, amb "l'escudella i carn d'olla", altres més sofisticades combinen elements nous, amb els ja coneguts. El marisc, crustacis i alguns peixos s'estan convertint en típicament nadalencs. Per això hem preparat aquestes receptes de subtils i nous sabors que us agradaran especialment i que brinden un sabor nadalenc, sense exigir laborioses preparacions, i que en alguns casos poden preparar-se amb antelació sense haver d'estar cansades i nervioses en dia tan assenyalat.

■ Maria Teresa Dachs

Sorbet d'api (sis persones)

- 1/2 l. d'aigua mineral, sense gas
- 150 g. de sucre
- 3 branquetes d'api, només el lluc
- 1 dl. de suc de llimona

Prepareu un almívar amb l'aigua i el sucre, deixeu bullir 10 minuts. Afegiu-hi les branques d'api trossegades i coeu uns 2 minuts més, deixeu refredar. Quan estigui fred afegiu-hi el suc de llimona. Trebal·leu-ho amb la batedora de mà, coleu-ho perquè no quedin fils de l'api, passeu-ho a un recipient que es pugui tancar, introduïu-lo al congelador. Deixeu passar uns 30 minuts, bateu-ho i torneu-ho a posar al congelador. Aquesta operació ha de repetir-se diverses vegades fins a aconseguir una textura homogènia i densa, evitant així la cristallització.

Quan aconseguim el punt desitjat, (això trigarà unes hores) pot romandre en el congelador el temps que ens interessi. Per a servir-lo, baixeu-lo del congelador al frigorífic una hora abans de prendre'l perquè així no estigui tan fred. Se serveix com a entrant o bé entre plats.

Torró de crema amb fruites fresques

Per a un 1 kg. de torrons

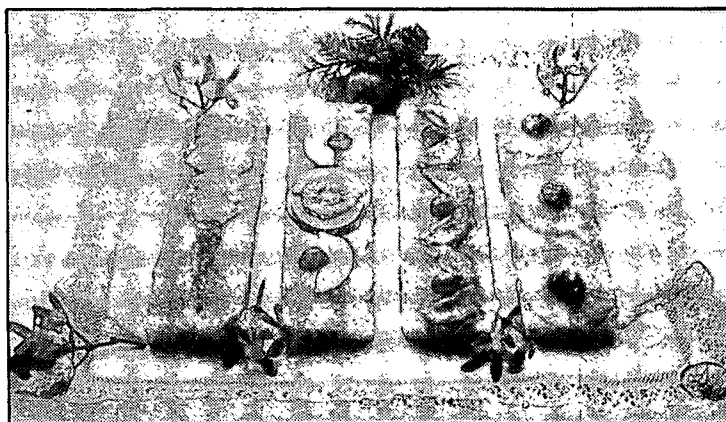
- 1/2 kg. d'ametlla mòlta
- 1/2 kg. de sucre
- 1/2 got d'aigua
- 3 rovells d'ou
- 100 gr. de llet condensada o de nata
- vainilla líquida

rovell: 2 ous, el mateix pes en sucre

Decoració: Fruitess fresques, kiwi, pera, maduixots, etc.

Prepareu un almívar amb l'aigua i el sucre a punt fort. Poseu les ametlles mòltes en un bol, afegiu-hi l'almívar i trebal·leu-ho amb les barretes sense deixar de batre. Quan estigui feta la massa espessa, afegiu-hi els rovells d'un a un, treballant-ho cada vegada, al final hi poseu la llet condensada o la crema de llet. Trebal·leu-ho una mica més, afegiu-hi unes gotes de vainilla, un raig de suc de llimona. Aboqueu allò que heu preparat en una capseta de paper, (especial per a torrons) folrada amb paper d'alumini. Deixeu-ho en un lloc fresc d'un dia per a l'altre. Desmoltleu-ho. Retireu el paper d'alumini i torneu a posar el torró en la capseta. Cobriu-lo amb el rovell que heu preparat, espolseeu-lo amb sucre glass i cremeu-ho amb la pala fins que quedi caramel. Quan ho tinguem preparat es pot cobrir amb rodanxes de pinya, kiwi, maduixots, pera, etc.

Rovell: Bateu els ous i el sucre, suaument fins que estiguin ben dissolt, poseu-ho al foc i amb l'espàtula de fusta remeneu-ho, quan comenci a enganxar-se a l'espàtula i a espessir-se una mica, retireu-ho del foc i continueu batent, torneu-ho a posar al foc, quan sembli que vulgui tornar a bullir traieu-ho i doneu-li una bona batuda. Esteneu-ho damunt d'una plàtera i deixeu-ho refredar. Quan estigui el rovell fred ja podem utilitzar-la.

Visita de l'arquebisbe Carles al Casal Loiola

“Cerqueu Déu al fons del cor dels homes”

L'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles ha visitat recentment el Casal Loiola de Barcelona, on s'apleguen els diferents moviments de la Comunitat de Vida Cristiana (CVX) de dos anys ençà. Mons. Carles va recórrer el nou edifici per conèixer on desenvolupaven les seves activitats la comunitat Berchmans, Fòrum Joves i Fòrum Adults, tots ells moviments inspirats en l'espiritualitat de sant Ignasi de Loiola i els seus Exercicis.

Mig miler de persones omplia la capella —moderna i ensem collida— situada a la planta baixa quan monsenyor Carles va iniciar la celebració de l'Eucaristia acompanyat pel delegat de pastoral universitària, mossèn Antoni Matabosch, la presència del qual era obligada arran del carisma jove i universitari d'aquestes comunitats, evangelitzadores també del camp de la cultura.

Al fons de l'home

L'arquebisbe de Barcelona va assegurar que es trobava “en un ambient de família”, ja que, com va explicar, també ell va anar a

un col·legi de germans jesuïtes i allà va ser on va sentir la crida de la vocació. “Jo també vaig ser congregant dels jesuïtes, per això us dic que em sento com a casa entre congregants”, va dir amb simpatia en iniciar l'homilia.

Mons. Carles va centrar el seu parlament en la idea de Déu com “el nostre bé”: “Quan abans m'heu explicat el que féieu en aquesta casa, he pensat que si vosaltres no penséssiu que Déu és el vostre bé no hi posaríeu aquesta il·lusió”. Un bé, digué l'arquebisbe, que tots portem a dintre i que cal descobrir en els germans, ja que “quan no veiem un altre Crist en el germà és difícil que l'estimem de debò, i sense un amor autèntic no hi ha caritat”. Sempre, “en la fondària de l'home trobem Déu”, va sentenciar, tallant, l'arquebisbe.

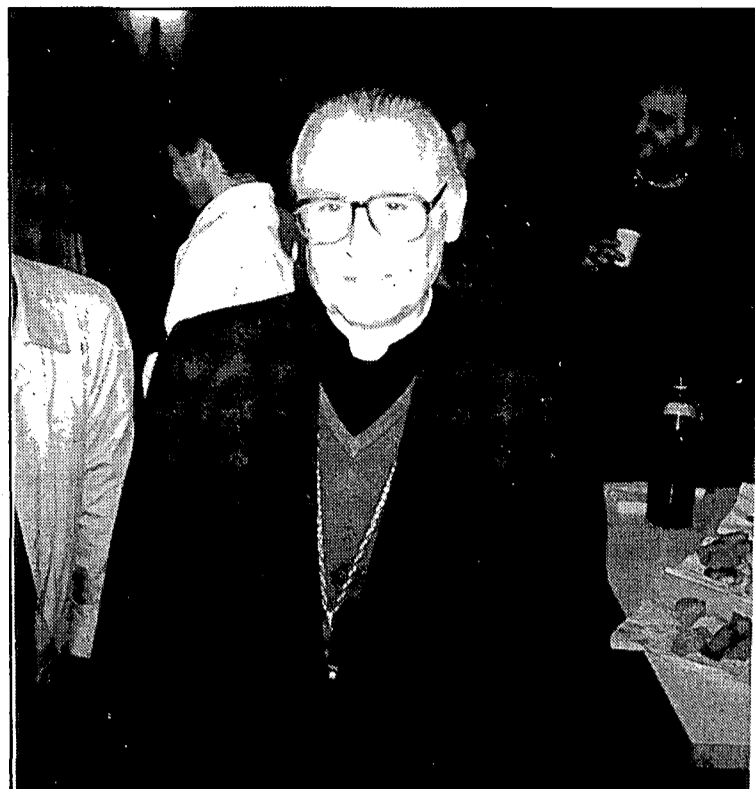
D'aquesta presència oculta al fons del cor de l'home es desprèn “la necessitat d'interioritzar per cercar Déu al nostre fons i al fons del cor dels germans”. Mons. Carles va remarcar que Déu és sempre al fons del cor de tots els homes, “i a vegades més al fons del d'aquelles persones que s'ha

d'anar molt i molt al fons per veure-hi Déu”, perquè potser no havien tingut mai un cristià al seu costat que els ensenyés a trobar Déu al seu cor.

Aquest “Déu tan familiar que es va fer carn”, que ens apropa Jesús com un veritable privilegi, és també “la veritat radical que dóna sentit a la vida”, és el Déu Creador, Omnipotent que un dia farà trontollar aquest món amb la seva vinguda el darrer jorn; mons. Carles va dir que és bo de pensar totes dues coses per posar-nos al nostre lloc.

Vessar amor

Aquest Déu amical i ensem omnipotent l'hem de trobar ben sovint “a l'oració, a la lectura de l'Evangeli, a l'Eucaristia”, digué l'arquebisbe, per “avançar encara més en la manera de compor-

Monsenyor Carles visitant el Casal Loiola

En acabar la celebració de l'Eucaristia la Comunitat de Vida Cristiana del Casal Loiola va oferir un refrigeri, al primer pis, per celebrar aquesta primera visita de l'arquebisbe Ricard M. al nou edifici després de dos anys. Aquesta tardança l'explicava mossèn Santi Thió, consiliari de Fòrum Jove, dient que “muntar una casa és una cosa molt complicada i entrar en una diòcesi

Thió—, hi ha el sanitari, o el jurídic, i així ens anem agrupant per anar fent feina. Així tenim, curiosament, un col·lectiu d'arquitectes que treballen al Raval on hi ha una important col·lecció d'edificis que amenacen d'ensorrar-se”. Però el ventall d'ambients on aquestes comunitats es fan present és molt ampli: “àmbit universitari, de la cultura, escoles de barri, hospi-

Un moment de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe a la capella del Casal Loiola

tar-nos i agradar a Déu”. Així serà possible omplir-nos del seu amor, ja que “si no estem plens d'amor, no en vessa i l'amor ha de vessar perquè si no, toca els altres”, va dir mons. Carles fent referència a les tasques evangelitzadores.

L'arquebisbe de Barcelona va recordar que dir a Déu “no vull viure sense tu” és el primer pas que fem en el nostre amor al Pare, “és el que es diuen els promesos”. Però “la gran descoberta que ens porta a la fidelitat és quan ens adonem que ja no podem viure sense Ell”. “El Senyor donarà la pluja i la nostra terra donarà el seu fruit” va acabar dient l'arquebisbe de Barcelona, puntualitzant que la pluja és la gràcia de Déu i la terra que dóna el seu fruit és “el nostre cor, que és la terra de Déu”.

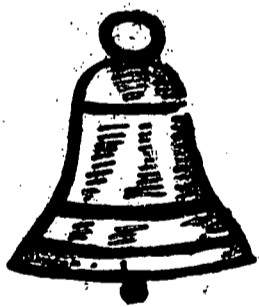
encara és molt més complicat; si totes dues oportunitats coincideixen, com va ser el cas del Casal Loiola i mons. Carles, la complicació augmenta”.

Els tres moviments que sota el carisma ignasià s'apleguen en aquest casal del carrer de Balmes, Berchmans, Fòrum Jove i Fòrum Adults, sumen unes 1.500 persones —el més nombrós és Fòrum Adults amb gairebé 1.000. “Tenim diversos col·lectius dintre dels moviments —explicà Mn.

tals, atenció als ancians, també estem ficats en el Tercer i Quart Món, etcètera.” D'entre les tres comunitats, Berchmans és la més directament relacionada amb el món universitari i, per tant, més vinculada amb la Delegació Diocesana d'Universitats.

Aquestes comunitats estan esteses internacionalment i tenen una antiguitat que supera els 400 anys.

■ **David Vidal i Castell**

Barberí, S.A.

Fontanella, 26 - OLOT (Girona-Espanya)**Telèfon 26 03 81**

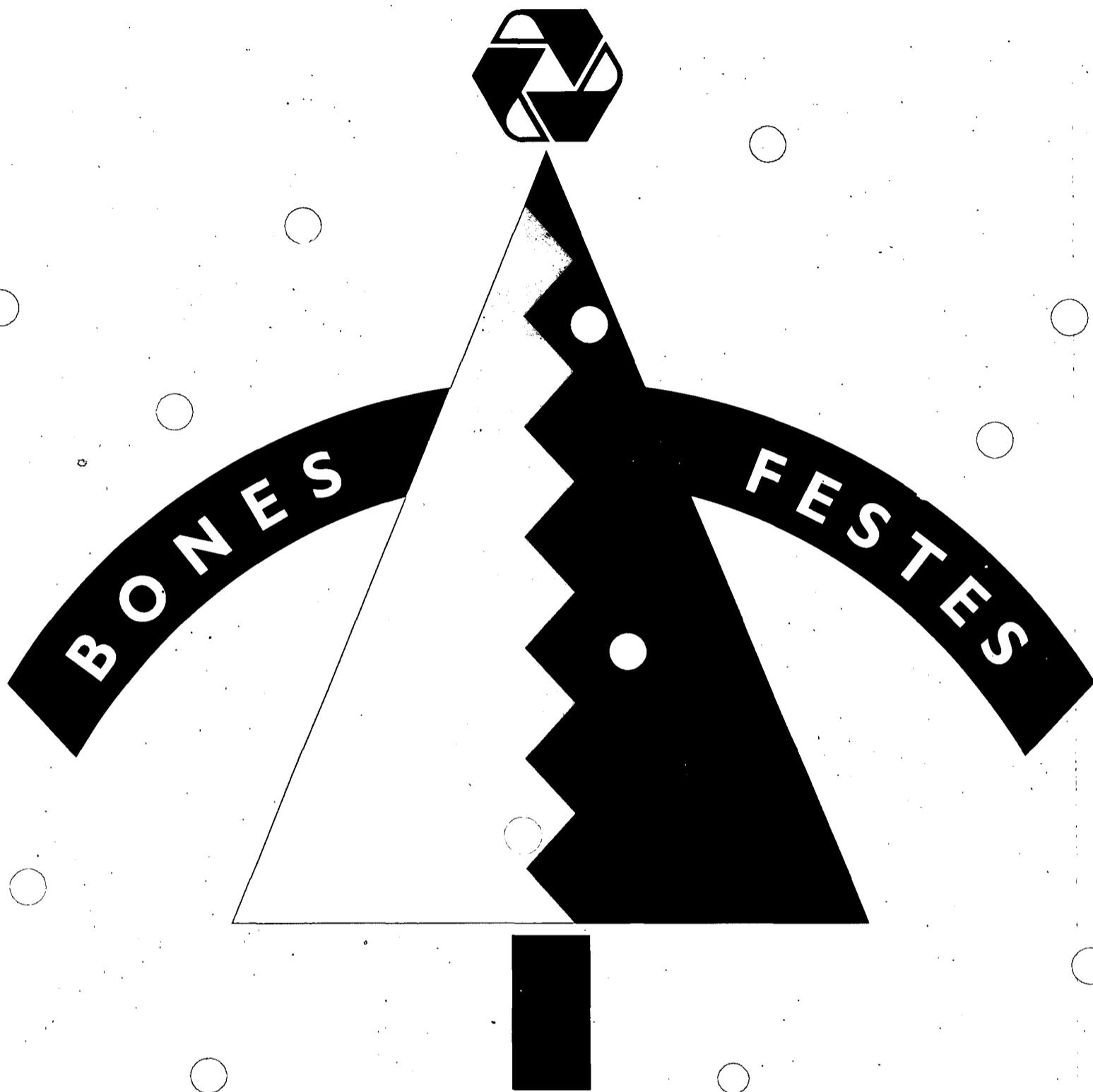
Fundició de campanas
fundició de ferro
bronzes d'art.

Premiat amb medalla d'or a l'exposició
de Barcelona de 1888

Vols col·laborar amb Justícia i Pau?

Litografia de Montserrat Gudiol, feta a benefici de la nostra entitat. Tiratge, 100 exemplars, en color, 0,50 x 0,62 m., numerats i signats a mà, al preu de 30.000 pessetes exemplar.

Rivadeneyra, 6, 10è. Tel. 317 61 77. 08002 Barcelona

CAIXA DE MANRESA

La Missa del Gall, a Betlem

Fins l'any 1967, Betlem havia estat l'única població de Palestina on la majoria dels seus habitants eren cristians. Però amb la guerra dels Sis Dies, hi arribaren molts refugiats de les zones ocupades pels jueus, i el signe de la balança canvià de sentit. Avui, dels 25.000 veïns que té Betlem, només són de confessió cristiana uns 10.000, que es reparteixen entre els diversos ritus: ortodoxos, llatins, armenis i coptes. Els catòlics llatins són uns 4.000, que formen una única parròquia: Santa Caterina, que s'aixeca ran de la Basílica de la Nativitat, és a dir, al costat de la Cova del Naixement de Crist. La parròquia llatina és regentada pels Pares Franciscans.

Havent nascut Jesucrist a Betlem, es comprèn que molts cristians d'arreu del món deleixin de visitar aquest lloc. Els pelegrinatges a Terra Santa han augmentat considerablement aquestes últimes dècades.

La gruta del Naixement és sota de l'altar major de la Basílica de la Nativitat, a manera de cripta. S'hi devalla per unes escales laterals. L'estança, de proporcions reduïdes, és ornamentada d'estil bizantí, tot de llànties i decoracions orientals. Es poden veure tres altars, que commemoren tres fets evangèlics, esdevinguts aquí. L'altar principal, el del Naixement de Jesús. Les ornamenta-

cions tan recarregades i barroques, amaguen la cova rocosa, precisament allò que més agradaria de veure al pelegrí cristià. Sota de l'altar, una estrella de plata cobreix el terra, el lloc on va nèixer el Diví Infant. A l'estrella s'hi llegeix aquesta lacònica expressió: "Hic, natus est Iesus, de Maria Virgine". "Aquí nasqué Jesús, fill de Maria Verge".

A la dreta del Naixement, un segon altar vol recordar la menjadora o pessebre on Maria ajagué, per primera vegada, el Nadó. És tot de marbres preciosos.

Davant mateix del pessebre, recolzat al mur, s'hi encabeix el tercer altar, que commemora l'Adoració dels Mags.

L'espai tan reduït de la Cova fa pràcticament impossible de fer-hi cap acte litúrgic popular. Els cristians celebren totes les cerimònies religioses a la Basílica de Santa Caterina. Acostuma a presidir-les el Patriarca Llatí de Jerusalem, la màxima autoritat catòlica de Terra Santa.

A la diada de Nadal, es concentra, a les places exteriors de les Basíliques, qui-sap-lo de gent. Ja fa més de vint anys que, com sabem, hi ha molta tensió bèl·lica al país, i singularment a Betlem. Per això, per concentrar-se, aquest dia de Nadal, a l'esplanada, cal passar un control militar. Només poden entrar aquells que exhibeixen un tiquet

Betlem, avui. Vigília de Nadal: la processó en la plaça que dona accés a la Basílica de la Nativitat i a la gruta del Naixement.

que han adquirit al "Centre d'Informació" de Jerusalem. Amb aquests controls s'intenta prevenir qualsevol atemptat de darrera hora.

Per a la Missa del Gall, es comença amb una processó que parteix de la plaça exterior i es dirigeix a la Basílica de Santa Caterina. Presideix el Patriarca Llatí, acompanyat de clergues, d'autoritats, i de representacions de diverses confessions religioses. En arribar al temple, es canta un Te Deum, i comença la cerimònia de la Missa del Gall. Hi ha melodies i cants de tots els ritus i estils internacionals. A la plaça exterior, on hi ha la gran multitud, s'ha col·locat una enorme pantalla de TV, de circuit tancat,

per poder seguir les cerimònies. Però com que a la Plaça hi ha gent de totes les mentalitats, i de les més diverses creences, resulta moltes vegades un veritable "xou", amb les més inesperades escenes.

Quan ha acabat la Missa del Gall, el Patriarca pren una imatge de l'Infant Jesús, i s'organiza la comitiva que es dirigeix a la Cova. La imatge es col·locada damunt l'estrella de plata. Un cor de cantaires, amb els fidels, entonen l'anunci de l'àngel als pastors: "Glòria a Déu a les altures, i pau als homes que estima el Senyor". Després ve un extens repertori musical de nades, en grec, en llatí, en àrab, etc. Són cançons tradicio-

nals, melodioses i sentimentals.

Es comprèn que la gran il·lusió d'un cristià creient fóra poder dir: "Aquest any he celebrat la Nit de Nadal a Betlem, a la mateixa Cova del Naixement". Però els pelegrins que ho han intentat, n'han sortit decebuts. Massa gent per a tan poc espai. I l'ambient de les places no alimenta la seva pietat. És preferible que els pelegrins visitin Betlem un dia de més tranquil·litat.

Bo es que els cristians d'arreu del món celebrin la Missa del Gall al seu poble, a la seva parròquia, que aquesta Nit es converteix en una veritable Cova de Betlem.

■ Antoni Mª Casas

PESSEBRE VIVENT DE SANT FOST

EL PRIMER PESSEBRE VIVENT DEL VALLÈS

Dies de representació:
22, 25, 26 i 29 de desembre
1 i 6 de gener
A les 6 i les 7 de la tarda

Obsequi de pa torrat, amb all i oli i vi del poble a tots els assistents abans de les representacions.

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació S.O.S. Kinderdorf (adherida a la UNESCO)

Vols donar una llar a infants que no en tinguin?

Desitjo fer-me **AMIC D'ALDEES INFANTILS S.O.S. DE CATALUNYA**
Passeig de Sant Gervasi, 24 - 08022 Barcelona - Tels. 417 75 39

1.- Amb la subscripció de:

_____ Ptes.

que faré efectives amb pagament: Trimestral Semestral Anual

2.- Apadrinant a:

Un infant amb 2.500 ptes. al mes.

Una casa amb 10.000 ptes. al mes.

Nom i dos cognoms:

Adreça:

Població:

Banc o Caixa d'Estalvis:

Agència:

Direcció:

Compte corrent o Llibreta d'Estalvis núm.:

Senyali amb una X els requadres que li interessin.

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

EL MILLOR
REGAL PER
A REIS

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

LA GRAN ENCICLOPEDIA DE LOS DEPORTES OLÍMPICOS

PREPARA'T PER
BARCELONA '92

- TOMO 1: Atletismo
- TOMO 2: Deportes de equipo
- TOMO 3: Fuerza y destreza
- TOMO 4: Deportes acuáticos
- TOMO 5: Historia

CARACTERISTICAS TECNICAS

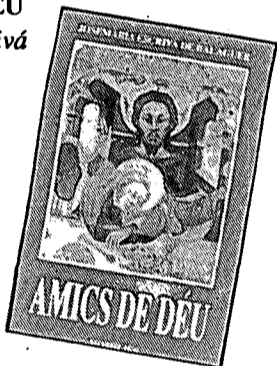
- Elaborada por un selecto equipo de 100 profesionales, periodistas y expertos del deporte.
- Cinco lujosos volúmenes (formato 23x29 cms).
- 1.200 páginas a todo color y más de 3.500 ilustraciones.
- Encuadernación en vanol lavable con estampación en tapa y lomo y sobrecubierta a todo color plastificada.
- Un completo índice temático y onomástico que podrá encontrar en el quinto volumen de esta obra.

LA OBRA MAS COMPLETA SOBRE LOS JUEGOS OLÍMPICOS

AMICS DE DEU

Josémaría Escrivá de Balaguer

Homilias, ara també en català.

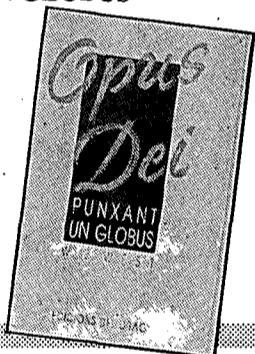

OPUS DEI

PUNTXANT UN GLOBUS

W. J. West.

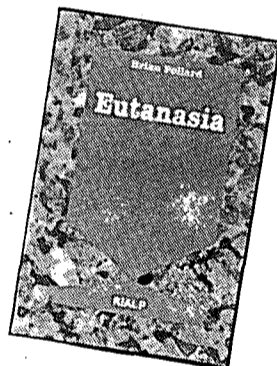
Viatge pels cinc continents per comprovar si la realitat coincideix amb el que diu l'Opus Dei

EUTANASIA

Brian Pollard

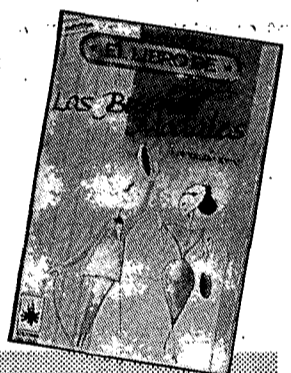
Muestra la relevancia del problema para el bien común, la moralidad y el bienestar de los individuos.

EL LIBRO DE LOS BUENOS MODALES

F y R. Torralba Tomás

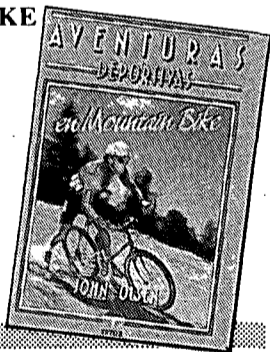
Detalles de cortesía que facilitan la convivencia y hacen agradable el trato.

AVENTURAS DEPORTIVAS EN MOUNTAIN BIKE

John Olsen

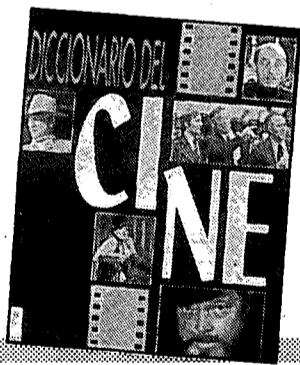
La guía más avanzada de Mountain Bike, de la editorial pionera en el tema.

DICCIONARIO DEL CINE

Varios

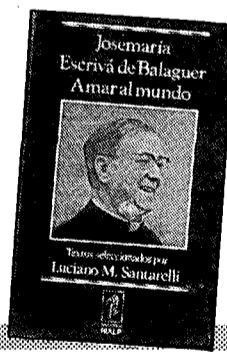
Más de 4000 artículos sobre todo lo relativo al cine; historia, aspectos técnicos y artísticos, actores...

JOSEMARIA ESCRIVA DE BALAGUER

AMAR AL MUNDO

Una selección de textos de las obras ya publicadas de Monseñor Josémaría Escrivá de Balaguer, ordenados en torno a las ideas-eje más habituales de la literatura espiritual.

CONFERENCIAS AMB MONSENYOR ESCRIVA DE BALAGUER

Diverses explicacions de l'Opus Dei i nombroses descripcions d'alguns dels aspectes fonamentals.

Rellene y envíe este cupón a CAUCE. Vía Augusta, 6 - Pral. 08006 Barcelona

Deseo recibir:

LA GRAN ENCICLOPEDIA DE LOS DEPORTES OLÍMPICOS al precio de 36.000 ptas.

Los tomos sueltos n.º 1 - 2 - 3 - 4 - 5 (táchese los que no se desea recibir) de la GRAN ENCICLOPEDIA DE LOS DEPORTES OLÍMPICOS al precio de 7.200 ptas.

Más información sobre la misma G.E.O.

Los siguientes libros:

.....
.....
.....

Catálogo de las Editoriales Tutor - Rialp - El Drac - Eseeve

Información habitual sobre libros de:

- Deportes
- Filosofía
- Historia
- Actualidad
- Otros

Ruego recibir los pedidos de los libros indicados:

A través de la librería (nombre)
de (población)

Directamente a CAUCE. En este caso pagaré el pedido:
 Contra reembolso Cheque

Apellidos:

Nombre: Profesión:

Domicilio: N.º Piso Tel.

Población: C.P. Provincia:

Firma

La família Lluch fa un original pessebre al barri de Coll-blanc de l'H

La tradició del pessebre continua viva a Coll-blanc

El pessebre és una tradició molt arrelada a Catalunya que continua mantenint-se força bé. A les llars catalanes i cristianes no hi pot mancar l'estrena del pessebre quan els dies d'Advent ens anuncien la proximitat del Nadal.

UNA TRADICIÓ CRISTIANA

La tradició històrica ens diu que fou Francesc d'Assís el qui l'any 1223 de retorn de Roma, al bosc de Greccio i en la nit de Nadal, va

bastir el primer pessebre. D'aquesta feta, en deixa constància el seu biògraf Tomàs de Celano, en una narració clàssica dins la literatura franciscana.

A través dels anys la tradició ha anat perseverant en el poble creient i la bona pensada i el sentiment religiós del "poverello" d'Assís, ha sintonitzat sempre amb el gust popular.

La tradició pessebrista continua viva a Catalunya, com ho demostren els pessebres vivents que es fan

a diverses localitats del país i que tanta anomenada tenen. Tampoc no podem oblidar els que s'ofrenen a les esglésies, o els pessebres de particulars, d'organismes oficials o de l'Associació de Pessebristes de Catalunya.

En aquest treball periodístic volem referir-nos, tanmateix, al pessebre que es fa al barri de Coll-blanc, dels obradors Lluch, per la seva originalitat.

EL PESSEBRE DELS OBRADORS LLUCH

En Ricard Lluch i Julià (Barcelona 1895-1988), establert al barri de Coll-blanc com a artesà del moble clàssic i decorador, va endegar el 1929 la construcció del pessebre que cada any aplegava una nombrosa concurrència, mentre s'esdevenia el cicle nadalenc.

Els originals pessebres del

mestre Lluch arrelaren entre la gent de la contrada (Barcelona i voltants). Això va animar en Lluch a perseverar en la seva obra.

Tan sols en els tres tristos "Nadals" que coincidiren amb la guerra civil, l'hagué de deixar forçosament en suspens.

Fins que en arribar l'any 1964, havent estudiat en Ricard Lluch i trobant-se descoratjat, va determinar de no bastir altra vegada el seu prestigiós pessebre.

NOVA REPRESA DEL PESSEBRE

Finat l'artesà Lluch pel novembre de 1988, el seu fill Àngel, també ebenista i artesà del moble i continuador del negoci familiar, tingué la bona idea de reprendre —en honor del pare— el bastiment del pessebre.

Al continuador de l'obra del gran pessebrista Ricard Lluch —el seu fill Àngel Lluch— li demano les seves opinions. L'Àngel és un home dinàmic, llambresc, parlador:

—**El pessebre del vostre pare, Ricard Lluch, va tenir força renom, diuen:**

—Efectivament, fou un èxit ja a partir del seu inici, l'any 1929 fins l'any 1964. El pare sempre va acoblar el pessebre a un fet cristià significatiu, a un esdeveniment important de la vida i això va arrelar molt entre els visitants que, any rere any, venien a casa.

—**Per què no vàreu continuar el pessebre, després de l'any 1964?**

—La mort de la seva esposa, la meva mare, el va descoratjar molt, però dedueixo també que la sortida habitual i persistent de la gent a fora de ciutat els dissabtes i diumenges —per aquells anys els cotxes "600" i "124" estaven de moda— va "congelar" el nostre pessebre. Pels anys seixanta vàrem notar un canvi de mentalitat en el poble.

—**Quina gent venia a veure el pessebre?**

—Doncs gent de tota classe i condició. El pare feia el reclam del pessebre de cara enfora, emprant música i adient i lluminàries convencionals i els encuriosits vianants entraven a veure el pes-

sebre. Venien de l'Hospitalet, de Barcelona, de pobles de la província. Fins i tot dues o tres vegades vingué un autocar amb gent delerosa d'admirar aquesta obra natalenca. També molts eren amics, coneguts, veïns, clients, transeünts. La gran concurrència va tenir lloc durant els anys de 1940 al 1960.

—**Com va ser el pessebre de la represa?**

—El record del pare pels dies de Nadal se'm tornava viu, em clivellava el cor, i esperonat, també, per familiars i amics l'any 1988 vaig reprendre el nostre pessebre amb una exposició-homenatge a la memòria del meu pare. Fou un pessebre recordant aquesta casa on hi tenim l'obrador, a Coll-blanc, al peu de la carretera, com si fos l'any 1929, amb la capella auxiliar de la parròquia de Santa Maria de Sants que hi hagué a un costat de casa, i a l'altra amb la ferreria que llavors també existia. Tot va resultar un encert. La represa havia fructificat.

Per cert, diu l'Àngel —i va d'anècdota— alguna vegada al pessebre hi faltava la mula, i

algú se'n queixava:

—Bé, però aquí hi falta la mula.

—No; la tenim al costat, a cal ferrer, que li adoben la ferradura.

El mestre Ricard Lluch era tan bona persona com ple de simpatia, a més d'un cristià de soca-rel. Així va aconseguir arribar als 93 anys.

—**I el pessebre de l'any passat 1990?**

—El vaig voler dedicar a l'orde de la Congregació de la Passió i concretament als 26 membres passionistes màrtirs de Daimiel, beatificats per l'Església aquest mateix any. Aquest orde va ser fundat per sant Pau de la Creu, a Itàlia, l'any 1720.

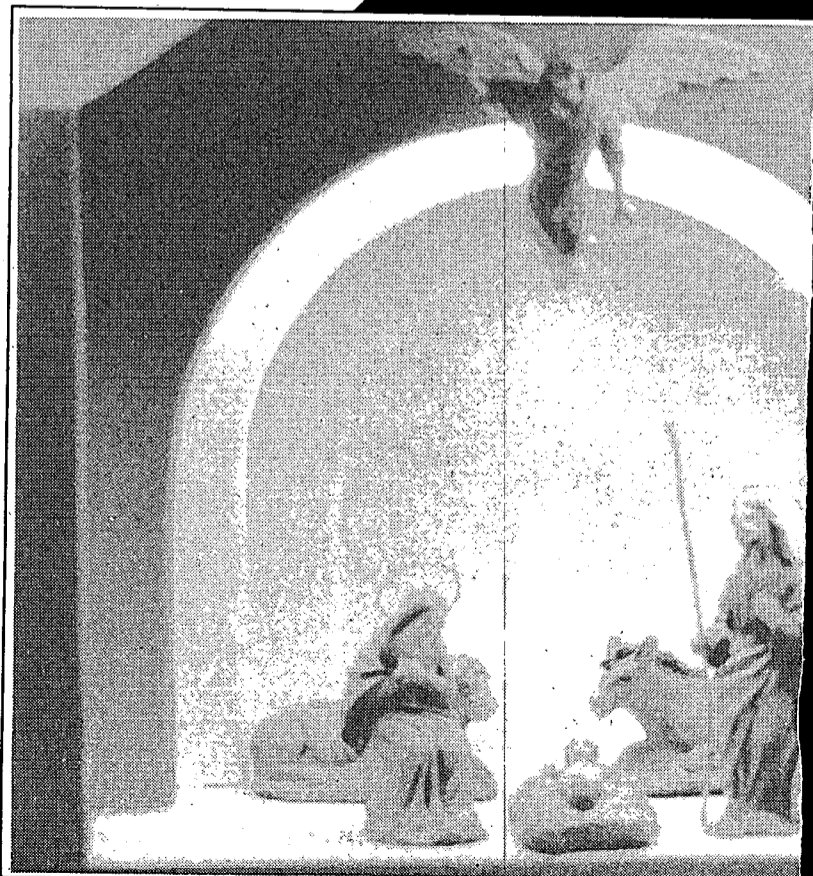
Va resultar un pessebre convencional i la gent hi tingué una generosa assistència.

—**Quines col·laboracions teniu, quins materials emreu?**

—Sempre tinc amics que, en un moment o altre, cooperen de bon grat a fer el pessebre. Pintors, afeccionats, espontanis. No m'he privat mai de cap col·laboració de

Ricard Lluch i Julià, gran pessebrista

Un detall del naixement

ospitalet des del 1929

essebre atalunya

persones conegudes. Els materials més emprats són la fusta, els claus, la cola, la pintura, si cal també algun retoc de guix o peces seleccionades per acoblar a l'obra feta.

—Quin pessebre ens espera enguany?

—Per aquest 1991 el tinc triat a la memòria de monsenyor Josemaría Escrivá de Balaguer, per donar a conèixer la gran obra d'aquest apòstol del segle XX.

—Penseu fer-lo cada any el pessebre?

—Si Déu vol! Vaig prendre la decisió de continuar la bona tasca del meu pare i estic convençut que la manifestació pessebrística ens retorna a l'origen de la fe i al desenvolupament d'un civisme més cristià.

Per altra banda—continua dient l'Àngel— encara que l'arbre nadalenc té adeptes, són moltes les cases on hi caben les dues manifestacions nadalenques. Amb tot, el pessebre no queda mai amagat per l'arbre de Nadal.

El pessebre ens rememora la vinguda de Jesús al món i cada poble, cada terra, ho

interpreta de la seva manera. El que cal és fer el pessebre.

—Té futur, doncs, el pessebre? —insisteixo—.

—I tant! Anoteu que, ara, fins al Japó basteixen pessebres. I els ecologistes, cristians o no, són uns enamorats dels pessebres. Descobreixen racons de la natura per encabir-hi el seu més adient. I el fan al seu aire. Vivim un temps en què l'home necessita viure la natura i sant Francesc d'Assís ha estat el primer ecologista del món. Per això és el patró dels ecologistes...

COLL-BLANC, UN BARRI IMPORTANT

L'amic Àngel i jo fem l'entrevista en una tarda freda de novembre. L'ample despatx és ple de quadres, imatges, títols, guardons. Tota l'estança és curulla de records del seu pare. Entre els reconeixements esmento, potser com el millor, l'atorgat el dia 20 de desembre de 1959 per la "Sociedad Económica Barcelonesa de Amigos del País", a títol particular i com un rellevant diploma d'honor, a la persona de Ricard Lluch.

Coll-blanc és un barri de l'Hospitalet de Llobregat amb persones de relleu: Josep Janés i Olivé, famós editor i famós poeta; Andreu Roselló i Pàmies, que fou director de "El Correo Catalán"; Lluís Mestres i Castellví, artista pintor de renom; Enric Massó i Urgellés, escriptor i novel·lista celebrat; Ramon Saví, escultor del monument a la tenora, a l'Hospitalet, i jo vull afegir-hi en Ricard Lluch i Julià un pessebrista ja històric.

Benvingut sigui la represa del pessebre popular. Que l'amic Àngel pugui fer-lo per molts anys i que nosaltres puguem veure'l. I que la represa ens porti també una major participació espiritual en el natalici del Senyor. Sigui petit, gran, monumental o íntim, que tothom, faci el pessebre. Que el pessebre continuï viu!

■ Pere Vives i Sarri

LA MODÈSTIA —QUASI TIMIDESA— DE MOSSÈN JOSEP SOLER I SOLER HA CONTRIBUTIT QUE NO SIGUI PROU CONEGUT AQUEST SACERDOT LLIURAT DES DE MOLT JOVE A LA PROMOCIÓ I DIFUSIÓ DE LA MÚSICA POPULAR CATALANA.

Creu que és important conservar el nostre repertori de melodies populars.

Ho diu Josep Soler que ha llançat un cassette nadalenc

“Cal cantar el Nadal”

Mossèn Soler ha editat un extens repertori de melodies —per al poble, per als infants i joves, de muntanya, d'excursió, de Nadal, etc.— que a poc a poc s'haurien anat perdent, sobretot per la vinguda de música estrangera a casa nostra. I ho ha fet amb tenacitat, amb il·lusió, sense recursos ni subvencions, amb dignitat i amb la cooperació de l'assessorament de tècnics en harmonia i composició, sense oblidar els dibuixants que han il·lustrat els seus llibres. Tot el repertori és una meravella de contingut i de presentació.

La nostra música popular

El repertori publicat per mossèn Josep Soler ja és història: formarà part d'un patrimoni cultural molt interessant pel nostre país.

Tenim a la nostra redacció mossèn Josep.

—Quins trets estructurals veus més característics de la cançó popular catalana?

—Els catalans tenim unes cançons populars molt boniques. Així com se'ns ha transmès una parla, també els avantpassats ens han transmès una manera de cantar. Un cant mediterrani, transparent, amable, que acompanyava la mateixa vida de la gent, els jocs dels infants, els ballets folklòrics, les diferents feines, les festes religioses, etc. I tot amb influències orientals o d'altres indrets que aporta l'avenir dels segles i amb el rerafons bàsic de la cultura llatina o hel·lenística.

Un nou Lluís Romeu

Des de jove, ja en el seminari diocesà, el nostre músic s'ha dedicat també a la composició de lletra i música al servei de la litúrgia. La seva col·lecció "Una veu exultant" ens recorda força un altre músic popular prou conegut: mossèn Lluís Romeu. Amb la diferència que el compositor de Vic posava música a la lletra de Jacint Verdaguer, mentre que Soler n'és l'autor. El text, de pròpia inspiració, és emotiu, de contingut teològic, i la melodia és abastable i avinent pel poble, i relativament fàcil de cantar.

Mossèn Josep, com sempre, defuig aquests

elogis, tot i que la il·lusió i l'afany de transcriure o compondre cançons populars catalanes, ha estat constant en la seva vida. "No sé ben bé el perquè. Potser perquè Déu ho ha volgut, i també perquè sóc tossut. Si es pogués parlar d'una certa vocació musical, no em manca aquell neguit gratuït que m'esperona per dins i no em deixa ni en els moments més difícils".

Comenta i matisa encara la meua opinió.

—M'anima que diguis que són reeixides les meves cançons. Jo no ho sabria dir. En fer una cançó m'ho passo molt malament perquè mai no acaba de sortir com voldria. Tu t'has referit al cançoner "Una veu exultant". Continuo treballant-hi de valent. Com que tinc el cap ple de melodies catalanes i gregorianes, miro d'expressar-me amb aquests sentiments. Quant a la lletra ja és més difícil. Tant de bo tingués una gran experiència interior de pregària! Jo no sóc poeta ni escriptor, però intento dir amb llenguatge senzill alguna cosa del que em sembla haver llegit en la insondable riquesa dels textos bíblics de la litúrgia.

Una cassette nadalenca

Mossèn Soler acaba de llançar una cassette sobre Nadal que es pot adquirir en totes les llibreries del ram.

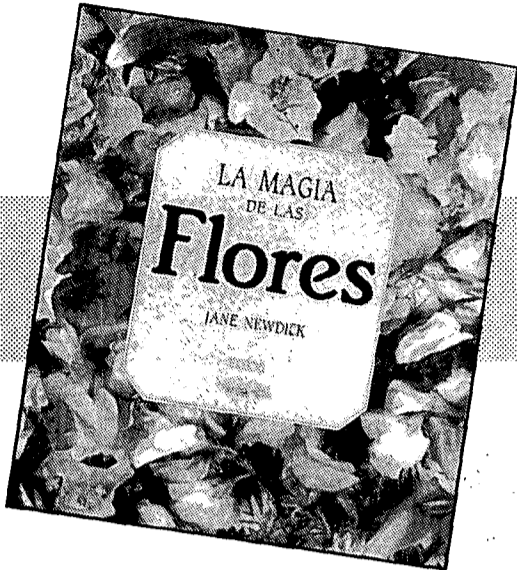
—Em fa molta il·lusió haver promocionat la cassette. Hi ha les cançons que vaig aprendre de petit, les nostres catalanes del Nadal. El Sr. Rector del poble on vaig néixer, Abrera, i que es deia Salvador Noy i Costa, era un bon músic. Ens ensenyava als menuts aquestes melodies que cantàvem visitant els pessebres del poble. La cassette, amb la interpretació de la coral infantil "L'Esquellerinc", del cor Madrigal, i l'orquestració del nostre Manuel Oltra, crec que pot agradar als petits i als grans. El dibuix és de la Pilarín Bayés.

Quan a mossèn Josep li pregunto què és per ell Nadal des de la perspectiva de músic, em respon convençut i amb goig: "Jo crec que és una festa en la fe, festa que tots hem d'expressar amb les nostres cançons".

■ Francesc Gamissans

LLIBRES

Jane Newdick.
La Magia de las Flores. Ed. Elfos

Informació pràctica

Les flors, a més de delectar-nos per la seva bellesa, poden ser utilitzades de múltiples formes sorprenents i imaginatives, a la llar.

A la cuina, les flors afegeixen sabor a molts plats i, per tant, aconsegueixen esplèndides decoracions. Tanmateix, des de temps immemorials, les flors han estat utilitzades per millorar la salut i per a la bellesa. També en la decoració, les flors juguen un paper important. Un centre de taula pot realçar un sopar, i les garlandes embelleixen les habitacions i objectes més comuns.

Tots aquests suggeriments i molts més s'inclouen en **La Magia de las Flores**, un llibre que tracta el tema floral d'una manera fresca i creativa, dissipant el misteri que moltes vegades es relaciona amb l'ornamentació amb flors i amb el seu ús general. El llibre ofereix pautes i consells per a diferents projectes, incloent popurrís, buquets, menjars florals, saquets perfumats i marcs florals, així com nombroses recomanacions per conrear i cultivar les seves pròpies plantes.

Les fotografies en color fan d'aquest llibre una font inestimable d'informació i una delícia per a la vista.

■ E.E.

Homenatge a un escolapi

Editat per l'Escola Pia de Catalunya (desembre de 1991), ha aparegut un llibre amè i interessant, titulat **Apa, somriu, que Déu t'estima! Un missatge del Cisco Barrachina**, obra de Joan Trenchs i Boada.

Es tracta d'una semblança biogràfica —ben mirat, però, és força més que una biografia— de Francesc Barrachina i Canellas, l'artista escolapi, fill de Moià, animador de grups de joves, traspassat prematurament l'any 1985.

El nostre Francesc —escriu l'autor del llibre— "era, com el d'Assís, un contemplatiu de la figura de Crist". I potser sorprendrà, a qui tan sols coneixia el vessant joganer i animat d'aquest gran pedagog, gran dibuixant —"ninotaire", es deia ell, modestament—, gran activista enmig del jovent, constatar que alhora era una persona de reflexió seriosa i fecunda. Ja ho apunta també el prologuista de l'obra, amic del Cisco de les Colònies Jordi Turull —amic tothora—, Manel Bagunyà.

El llibre, profusament il·lustrat amb bells dibuixos de l'artista biografat, duu en l'encapçalament de cada capítol un epígraf —la majoria del Cisco mateix—, per mitjà del qual l'autor vol assenyalar com en cada etapa de la vida el jove escolapi es mostra ben dòcil als pinzells de l'Esperit de Déu, que en fan el quadre més sublim. Vegem alguns d'aquests epígrafs —pensaments del Cisco—: "El cel és una exposició de quadres vivents: el Pare n'és el pintor, nosaltres som la tela que ha de reflectir la Bellesa"; "Què hi ha pintat en aquest tros d'ànima meva, pel bon Déu? Quin és el quadre que ha estat pensat per a decorar l'estança eterna?"; "L'Església és ja una exposició de quadres, però provisional. Són teles a mig pintar. Encara ens falten pinzellades que ens equilibrin, poleixin i facin ressaltar allò que més cal"; "No encerto a descobrir si sóc paisatge, natura morta, figura de persona, colla d'amics... Què sóc, Senyor?".

Joan Trenchs ha tingut l'encert de presentar-nos la vida, però sobretot l'obra, d'aquest malabarista del

LLIBRES

APA, SOMRIU, QUE DÉU T'ESTIMA!

Joan Trenchs. *Apa, somriu, que Déu t'estima.* Editat per l'Escola Pia de Catalunya.

llapis —autor d'audio-visuals, alguns de tan coneguts com "La visita inesperada", pòsters, murals...—, amb gran imaginació, segons l'estil del Cisco, el qual ja de menut dibuixava, al terra de la botiga del seu pare, sols i llunes, cels i estrelles, amb guix de sastre. I és que la profunditat humana de Francesc Barrachina anà sempre de bracet amb els seus grans dots artístics, de manera que els seus dibuixos, les seves pintures tenen com a finalitat respondre a la següent pregunta: De quina millor manera el missatge cristià pot ser comprès per petits i grans?

Benvingut, doncs, aquest petit nou homenatge (de dues-centes dotze belles pàgines!) a l'escolapi senzill de mena, que respirava tot ell bonesa i vessava simpatia i entusiasme, sempre amb l'humor a flors de llavis.

■ Carles Riera

De Daniel Arasa

Presentació del llibre "Los españoles de Churchill"

Un total de 1.124 són els protagonistes del llibre "Los españoles de Churchill", del periodista Daniel Arasa, que fou presentat en el Col·legi de periodistes de Catalunya. El presentador, el periodista Josep Maria Lladó, afirmà que havia comptabilitzat tots els noms que apareixen en l'índex onomàstic la immensa majoria dels quals són espanyols que per un o altre motiu van ser a Anglaterra o en les forces britàniques en els països de l'Imperi durant la Segona Guerra Mundial.

El vice-degà del Col·legi de periodistes de Catalunya, Josep Maria Cadena, es referí també als anys de recerca que han estat necessaris per a la realització del llibre, que ha estat publicat per "Editorial armonía", una editora de recent creació. Daniel Arasa és redactor en cap d'Europa Press de Catalunya.

Aquest llibre forma part d'una trilogia, que s'inicia amb la publicació de "Els catalans de Churchill", continua amb "Los espanyols de Churchill" i es completarà d'aquí pocs mesos amb l'aparició del llibre "El exilio español en Inglaterra (1939-1945)". Mentre el que s'acaba d'editar desenvolupa la participació dels espanyols en les forces britàniques, els serveix d'espionatge i de propaganda anglesos, el de propera publicació es refereix als aspectes polítics, culturals i socials més que els militars.

En els llocs més insòlits del món

El llibre d'Arasa parla de la presència d'espanyols en les forces britàniques en els llocs més insòlits del món. Hi apareix, fins i tot, algun que és amb forces de la RAF a l'Índia i Birmània combatent els japonesos, uns altres en els territoris del Líban que en els darrers anys han estat centres de combat amb la guerra civil d'aquest país, grups armats que lluiten a Crèta, aviadors,

marines a l'Atlàntic, el Mediterrani i el Pacífic, i uns altres, Arasa diu en el llibre que gairebé no hi ha cap batalla important de la segona Guerra Mundial en què intervinguessin els britànics en la qual no sigui possible trobar algun espanyol que hi participés.

També s'exposa la participació dels espanyols en la "Guerra de les ondes", ja que alguns eren a la BBC.

Tarradellas no fou "Lipstick"

En el llibre no solament es dedica atenció al conegut cas de l'espia Joan Pujol García "Garbo", que va enganyar Hitler en el desembarcament de Normandia, sinó que parla de molts altres espies espanyols a favor d'Anglaterra, encara que no siguin coneguts. Entre els quals destaquen els membres de l'anomenat servei Basc d'informació o diversos catalans.

Un dels aspectes més curiosos de l'espionatge probritànic fou la suposada participació del que més tard seria president de la Generalitat, Josep Tarradellas, que segons un investigador anglès era un espia anomenat "Lipstick" (llapis de llavis). Arasa ha pogut confirmar que el veritable "Lipstick" era un altre català, Jaume Ribas, que espiava per Anglaterra, per bé que Tarradellas va estar ben relacionat amb els serveis d'informació britànics.

Per a la realització d'aquesta trilogia, Arasa ha realitzat unes 150 entrevistes a testimonis d'aquests fets, ha incorporat material d'una trentena de petits arxius personals i ha obtingut documentació d'alguns dels arxius britànics que guarden la documentació d'aquest període. Entre els testimonis es troben nombrosos britànics i algun canadenc, entre els quals diversos militars que manaren soldats o comandos espanyols.

■ E.P.

La religió, en el llarg període de la Restauració

L'autor és un conegut especialista en la relació Església-Estat a Espanya, i ja ha publicat el resultat de les seves investigacions sobre el període de la Revolució Francesa i a les tensions sorgides durant el sexenni revolucionari: el que comença amb "la gloriosa" del 1868 i acaba amb la tornada dels Borbons (1874).

Aquest nou llibre representa, doncs, la continuïtat natural del treball anterior, que avança per la història i culmina amb harmonia —sense ruptures o contradiccions desorientadores— l'anàlisi del llarg període de la Restauració, des del 1875

a la proclamació de la II República el 1931. La Constitució de 1876 és el gran marc que serveix d'escenari i de referència obligada a la qüestió. El vell enfrontament entre les actituds monolítiques del Concordat el 1851 i els aires d'obertura i comprensió que atreu el pontificat de Lleó XIII van perfilant un sistema de relacions progressivament pacífiques, mai exemptes de topades i incidents —la "ley del candado" de Canalejas, per exemple—. El pensament anticlerical procura distanciar-se de concepcions antireligioses per donar pas, sense cap manca de respecte als principis del cristianisme, a una més gran tolerància en el camp de la llibertat religiosa. Però el sectarisme de molts conduexi finalment a la violència que desencadenà la Constitució de 1931 i els polítics que la inspiraren.

■ E.R.

FRANCISCO MARTÍ GILBERT
POLÍTICA RELIGIOSA DE LA RESTAURACION (1875-1931)

GENERALITAT DE CATALUNYA

gent.

**QUE VA
ENDAVANT.**

Gent que va endavant i que vol anar endavant. Gent que va crear una indústria tot i comptar amb pocs recursos materials. Gent que va impulsar un gran moviment cultural. Gent que va mantenir l'esperit europeu en tot moment.

Gent que avui fa créixer el seu país més que la mitjana europea.

Gent que sap que el seu futur, el seu i el dels seus fills i néts, és a Catalunya.

Gent que va endavant, que vol anar endavant. Gent que sap que, per anar endavant, un país necessita la força de la seva gent.

**LA *gent* · ÉS LA FORÇA
DE CATALUNYA**

CAMPANARS ALEMANYYS A CATALUNYA

Tots els corrents de pensament i de la cultura europees gairebé sempre han entrat a la península per Catalunya.

Ara són les greus i solemnes sonoritats dels campanars del centre d'Europa que ja s'han establert a casa nostra.

La Torre de Claramunt (Anoia)

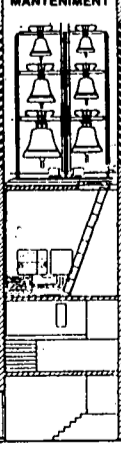
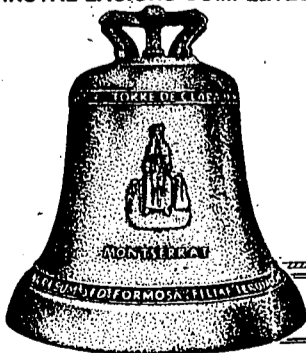
Reial Monestir de Poblet (Conca de Barberà)

Santa Maria d'Igualada (Anoia)

i per Nadal brandaran també a Mollerusa (Pla de l'Urgell)

CAMPANES DE BRONZE
JOUS PER CAMPANES
ESTRUCTURES PER CAMPANAR
BRANDEIG ELÈCTRIC
PERSIANES DE SONORITZACIÓ
INSTAL·LACIONS COMPLETES

SERVEI DE
MANTENIMENT

BRANDEN
NETES I CLARES.

UN TOC DE
TRADICIÓ
I DE PRESTIGI.

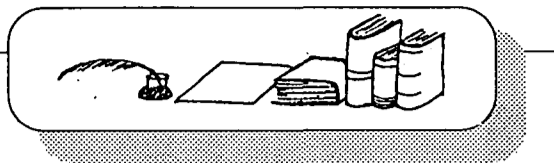
GLOCKENGIESSEREI
SALZSTR. 153
7100 HEILBRONN
TEL. 07131/10094
10095
FAX. 7131/76174
POSTFACH 1368

REPRESENTANT:

RAMON BRUNET CORTÈS

Santa Caterina, 31 08700 IGUALADA (Barcelona)
Tel. (93) 803 41 83

RACÓ DEL LLENGUATGE

Les parts del cos (17)

Reprenc els exemples de frases fetes relacionades amb les mans; ja us vaig dir que n'hi havia moltes.

Va fer mans i mànigues per obtenir la mà d'aquella noia, primer per sota mà, després amb el cor a la mà. Ella es deixava fer manetes, però ell va veure a temps que tenia les mans foradades i que despenia massa temps i diners a fer-se les mans i que no tenia idea de fer servir una mà de morter. Va posar-se la mà al pit, i com que sabia on tenia la mà dreta va deixar córrer el festeig; hauria acabat parant la mà pels carrers amb un piano de maneta.

Tenia les mans brutes del negoci que duia entre mans i havia d'untar moltes mans perquè no el descobrissin, fins que l'hi van treure de les mans i es va poder donar les mans amb els que ajunten les mans per pregar i alcen les mans al cel.

La vaig anar a felicitar i no tenia prou mans per portar els regals. En besar-li la mà li vaig oferir amistat a mans plenes i ella em va convidar amb la coca de sempre. Hi tenia molta mà, però aquesta vegada hi havia carregat la mà amb el sucre.

Cada mà acaba amb cinc porcions separades, articulades i de diferent llargada: els dits. Cada dit de la mà és format de tres segments connectats pels artells o nusos dels dits, menys el dit gros que

només en té dos. Tots ells són coronats en l'anvers per les ungles. Al voltant de l'ungla, de vegades, es formen uns petits fragments de pell aixecada que arriben a ser dolorosos, sobretot si s'enganxen involuntàriament amb un fil o amb el viu d'un full de paper. En diem repeló, i en altres indrets en diuen reveixí, rebaixinc o desenemic.

La part extrema dels dits on hi ha les ungles, té per nom els caps o capcirons dels dits.

Cada dia té el seu nom propi, i del dit gros en diem el polze, nom que origina la polzada, antiga mesura de longitud que venia a ser l'amplada d'un dit gros de mida mitjana. El següent és l'índex o assenyalador; després ve el dit del mig o del cor; l'anular, on acostumem a dur l'anell, i el dit xic o menovell, i segons els llocs, menuell.

PERLES ORTOGRÀFIQUES

Llegeixo en un anunci a la premsa local: **PRECISA** cap d'administració 1ª. El verb precisar, en català, només vol dir determinar amb exactitud. Aquest anunci, ben redactat ha de dir: **CAL** Cap d'administració 1ª.

■ Albert Pera

A Sant Cugat del Vallès

Inaugurada una exposició de Tàpies

Uns trenta originals, obra gràfica i llibres il·lustrats de l'etapa més recent de l'artista barceloní Antoni Tàpies poden contemplar-se en una exposició que es va inaugurar a Sant Cugat del Vallès (Barcelona).

La galeria d'art Canals tanca les activitats commemoratives del seu cinquè aniversari amb aquesta exposició que, sota el títol "Tàpies, pintor, gravador i bibliògraf", s'exhibirà fins el proper mes de febrer.

Després de l'exposició organitzada recentment a Frankfurt durant la Fira del Llibre, en la qual es va mostrar l'intens treball de Tàpies en els camps del llibre i el gravat, la galeria barcelonina presenta per primera vegada alguns exemplars com "La Llum", llibre de dotze poemes de Pere Gimferrer il·lustrats amb vuit aiguaforts originals.

També es recullen "Art i espi-

ritualitat", llibre escrit pel mateix Tàpies, "Carrer de Wagner", llibre de poemes de Joan Brossa, així com un text líric de Maria Zambrano, tots il·lustrats amb gravats de Tàpies.

Canals mostra una selecció del mig centenar de llibres realitzats fins ara pel creador català, que s'exhibiren a Frankfurt.

La galeria de Sant Cugat se suma al reconeixement internacional que en els últims mesos s'han rendit a Tàpies, que prepara una àmplia exposició de la seva obra gràfica, que podrà veure's l'any 1992 en el Museu d'Art Modern (MOMA) de Nova York.

Un portaveu de la galeria va indicar que la sala ha volgut també significar la tasca creativa d'un artista que, a més a més de la seva obra pictòrica i escultòrica, reconeguda mundialment, ha realitzat incursions en

campes com el gravat, el tapís o els llibres de bibliòfil, facetes menys conegudes pel gran públic. (EFE).

XVII Premi "Pau Vila" per a excursionistes

La Secció de Geografia i Ciències Naturals del Centre Excursionista de Catalunya convoca, una vegada més, el Premi "Pau Vila" en homenatge i memòria del geògraf eminent, ex-president del Centre i de la Secció, destinat a estimular els treballs d'estudis sobre les terres catalanes per part d'excursionistes estudiants, estudiosos o afeccionats.

a) El Premi és ofert al millor treball sobre qualsevol tema inclòs en les ciències naturals (geologia, mineralogia, botànica, zoologia) o la geografia, que expliqui i sintetitzi els resultats dels estudis i de les recerques de camp de l'autor.

b) Queden per tant especialment exclòs tant els treballs o narracions de tipus literari i els itineraris excursionistes tradicionals, com els treballs científics mancats de la intencionalitat exposada en l'apartat anterior, així com les tesis i tesines dirigides a l'obtenció d'un grau universitari, i monografies.

c) Les obres que aspirin a Premi hauran d'ésser redactades en català i escrites a màquina a doble espai, amb una extensió aproximada de 10 folis a una sola cara (mínim de 8, màxim de 16), sense incloure, si hi ha cas, les il·lustracions.

d) L'import del Premi, dotat per la Secció de Geografia i Ciències Naturals del Centre és de 50.000 pessetes, acompanyat del Diploma corresponent.

e) El Premi serà lliurat el mes d'abril de 1992 coincidint amb la celebració de la festivitat de Sant Jordi. El termini d'admissió de treballs finalitzarà el dia 14 de març de 1992. El veredict del Jurat es farà públic durant la primera quinzena d'abril.

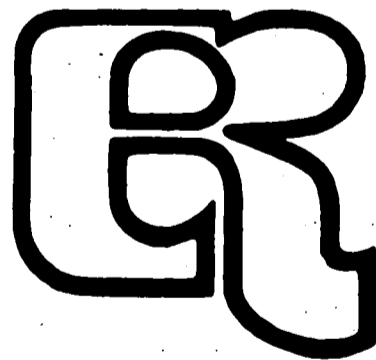
f) Els treballs que optin al Premi aniran sense signatura però amb un lema, lema que es repetirà a l'exterior d'un sobre a l'interior del qual hi haurà el nom i cognoms del concursant-autor, adreça i si hi ha cas, l'entitat excursionista a què pertany.

g) El Premi podrà quedar desert però el Jurat tindrà la facultat d'atorgar accessits. Els treballs premiats seran publicats a la revista "Muntanya".

h) En igualtat de vàlua, el Jurat preferirà aquells treballs que s'acompanyin d'il·lustració (dibuixos, gràfics, fotografies, etc.) o indiquin la forma d'obtenir-ne.

i) El Jurat estarà format per persones de reconeguda vàlua dins del camp de l'excursionisme, la geografia i les ciències naturals. A tenor dels treballs presentats a la convocatòria, el Jurat podrà acompanyar-se dels especialistes o assessors que estimi convenients.

j) El lliurament dels treballs que optin el Premi "Pau Vila", s'efectuarà a la Secretaria de la Secció de Geografia i Ciències Naturals del Centre Excursionista de Catalunya (Paradís, 10, pral. 08002 Barcelona) qualsevol dia feiner (excepte dissabte) de les 8 a 2/4 de 10 del vespre, indicant clarament en el sobre el títol del Premi i el nom de la Secció.

EDITORIAL REGINA, S.A.

Mallorca, 87-89 - Tel. 322 17 11 - 08029 BARCELONA

EDICIONS BÍBLIQUES I LITÚRGIQUES

PRIMERES COMUNIONS

AGENDES I DIETARIS

ESPECIALITATS PAPERERIA

JOCS D'ESCRITORI

ÀLBUM FOTOGRAFIES

Residència Geriàtrica BON VITURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si estrobasola o sol, cerqui la seva parella seriósament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada. COSM. Balmes, 64, 3ª. 2ª. Tels. 317 41 44 - 302 59 83. Pref. Concertar entrevista.

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

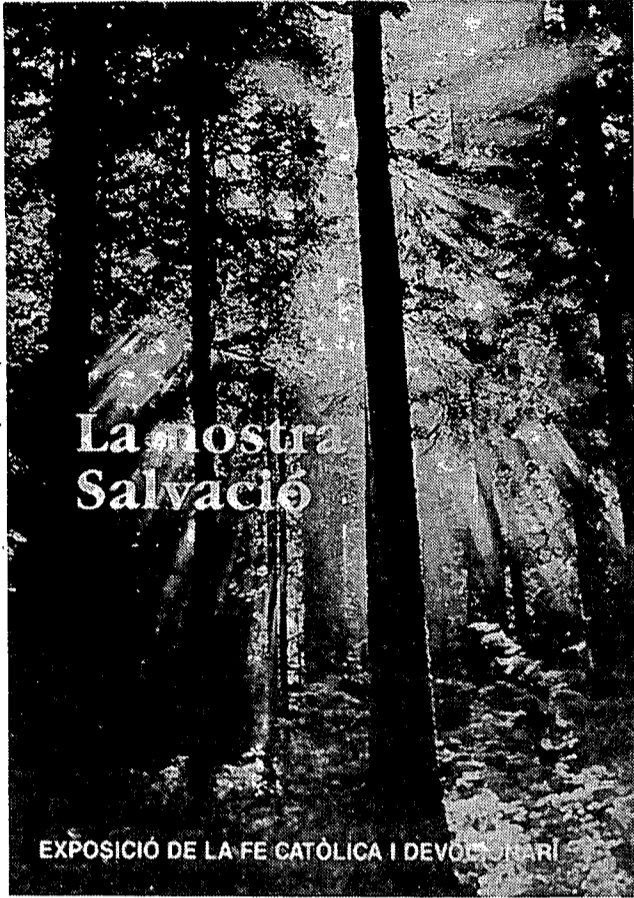
Al llarg de més de 70 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

Roca

¡Per fi ha sortit la nova i definitiva edició catalana de LA NOSTRA SALVACIÓ!

Hi ha a la impremta la nova edició en castellà

- Devocionari pràctic
- Exposició íntegra, clara i actual de la fe catòlica
- Punts de Doctrina (per a catequesi elemental i mitjana)
- Il·lustracions a color de Lluçia Navarro
- Edició castellana: "Nuestra salvación"
- Preu: 350 ptes. (IVA inclòs)
- Obra de Mn. Antoni Tàpies i Dr. Ignasi Segarra, adaptada al Tercer Catecisme de la Comunitat Cristiana. **Esta es nuestra fe. Esta es la fe de la Iglesia** de la CEE, aprovat per la Santa Seu.
- Revisió doctrinal de Mn. Joan A. Mateo, Llicenciat en Teologia Dogmàtica per la Pontificia Universitat Gregoriana, Roma.

Nota sobre l'ús d'aquest llibre com a catecisme

A cada diòcesi, a les catequesis parroquials i als col·legis oficials, d'acord amb el cànon 775 & 1, s'ha de fer servir com a **text oficial** el catecisme aprovat i imposat pel Sr. Bisbe. D'acord amb les lleis actuals, i les normes de la Sagrada Congregació per al Clergat, responsable universal de la catequesi, qualsevol fidel pot publicar un catecisme i té dret a obtenir-ne l'*imprimatur* del bisbe respectiu; aquest té l'obligació de donar-lo, sempre que el contingut estigui d'acord amb la fe i la moral catòlica. Aquests catecismes, encara que no siguin els catecismes oficials, es poden emprar a les parròquies i col·legis com a *text subsidiari auxiliar*. A les catequesis no institucionals poden servir com a llibre de text. Aquest és el cas de la NOSTRA SALVACIÓ, que molts sacerdots i laics fan servir com a catecisme.

"És molt oportú per a instruir i catequitzar; la presentació del llibre és esplèndida".
FULL DOMINICAL, Arquebisbat de Barcelona

"Felicitó els responsables per l'èxit obtingut. Espero que faci molt de bé en la renovació de la vida cristiana".

MONS. MÀRIUS TAGLIAFERRI, Nunci del Papa a Espanya

Edita: Revista AVE MARIA
Distribuidora Balmes
c/ Duran i Bas, 11
Tel. (93) 317 94 43
08002 Barcelona

Distribuidora Claret
c/ Roger de Llúria, 5
Tel. (93) 301 08 87
08010 Barcelona

Avet

Set

moda íntima

VILASECA, S. A. Campmany, 25 - 31 Tel. 790 59 00 (4 línies) 08301 MATARÓ

EL PESSEBRE VIVENT

DE CATALUNYA

CORBERA DE LLOBREGAT

DATES I HORARIS

Les representacions de "El Pessebre Vivent de Catalunya", de Corbera del Llobregat, comencen, cada any, el segon diumenge de desembre i fineixen, l'últim de gener.

DISSABTES I VIGÍLIES DE FESTA: A les 19 i 20 h.

DIUMENGES I FESTIUS: De les 18 a les 20 h.

El dia 24, Vigília de Nadal, representació especial, a les 23 hores.

D'INTERÈS PER ALS COL·LEGIS: Les representacions dels dissabtes i vigílies de festa, preus especials per a tots els nens dels col·legis fins a 14 anys, sempre que vagin acompanyats dels seus professors.

Els actuants i organitzadors de "El Pessebre Vivent de Catalunya", ofereixen una representació especial, gratuïta, el dissabte abans de l'obertura, a les 20 h., per als nens dels Centres Benèfics de Barcelona i província.

A l'última representació de la Vigília de Reis, dia 5 de gener, Adoració de SS.MM., amb repartiment d'obsequis als infants.

NOTES RELIGIOSES

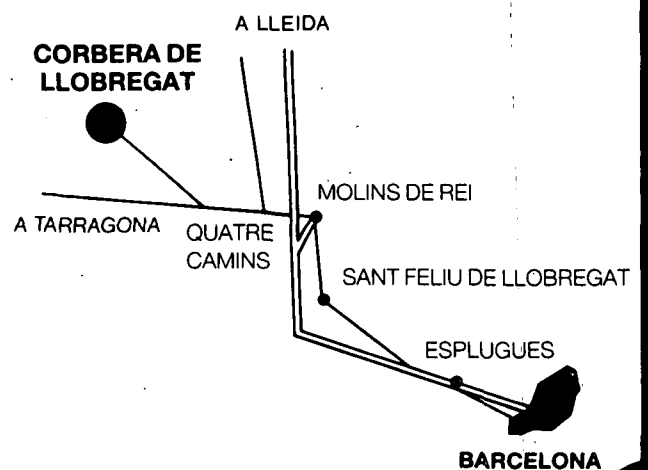
Diumenges i festius, Misses a les 8, 9 i 12.

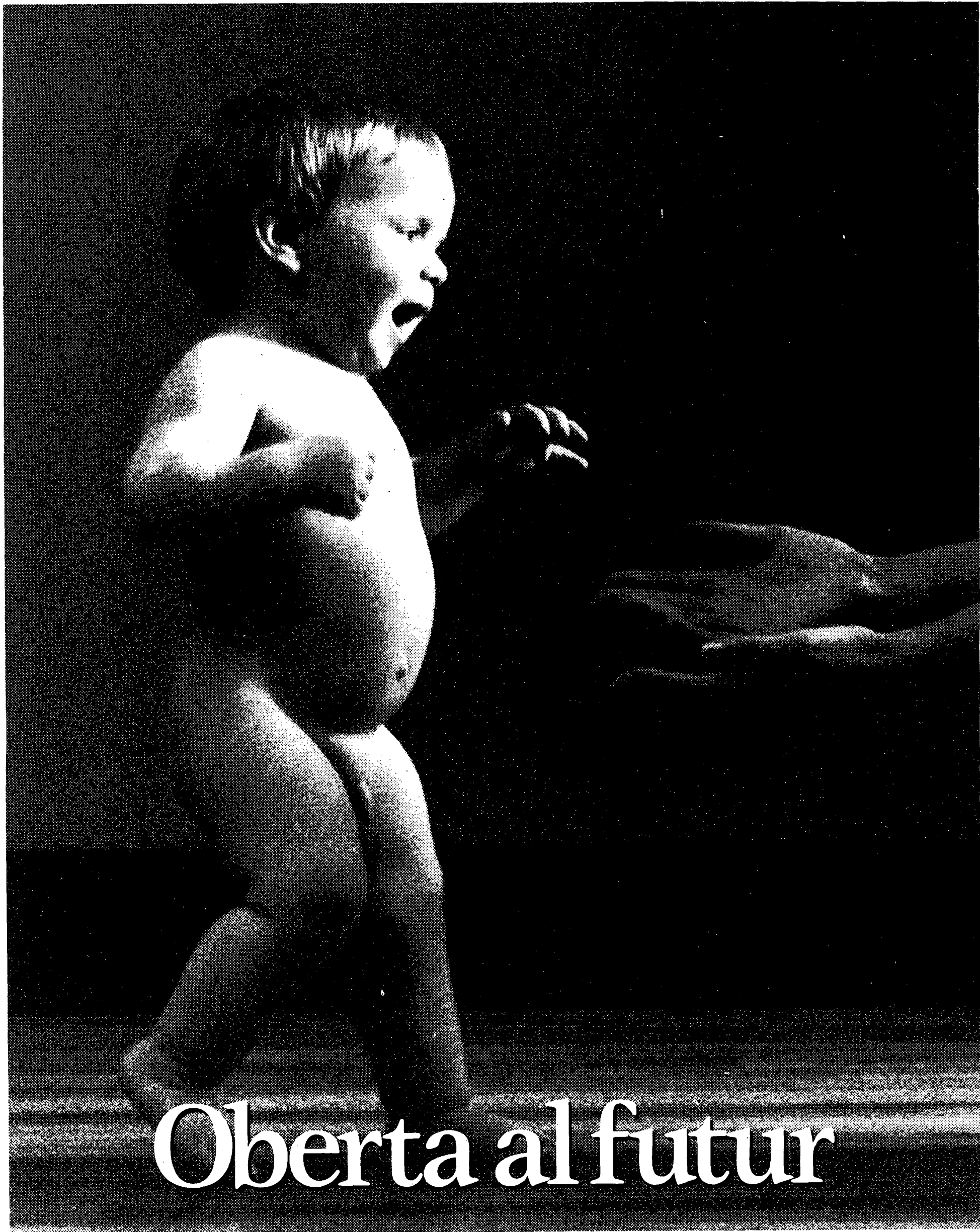
Dissabte i vigílies, vespertina a les 19 hores.

NOTES: Les representacions només es suspendran en cas de pluja o neu.

Es fan representacions especials per a grups de més de 80 persones, previ avis a la Junta, amb vuit dies d'anticipació.

Podeu utilitzar el **CARNET JOVE**

Oberta al futur

"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

televisió

Programació del 22 al 28 de desembre de 1991

TV
3

DIUMENGE, 22

09.15 Sardanes
09.30 Club super 3
12.30 Una caseta al camp (D)
12.55 La reina de casa (D)
13.25 Amor a primera vista
14.30 Telenotícies - El temps
15.10 Club super 3
15.35 Tarda de cine (D):
«L'arbre de nadab»
17.40 El salt
18.30 Roseanne (D)
19.00 Magnum (D)
20.00 Gol a gol
20.30 Telenotícies
20.55 El temps
21.00 Trenta minuts
21.35 Dallas (D)
22.25 Gran estrena: «La joia de la corona»
23.45 Innocent o culpable (D)
00.10 **SIGNES DELS TEMPS**

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

12.30 A dalt i a baix (D)
14.00 T/N Comarques
14.30 Telenotícies - El temps
15.05 Bona cuina
20.15 Bona cuina
20.30 Telenotícies - El temps
21.05 Resum Ral·li París Dakar

21.15 Els Grau

DILLUNS, 23

10.00 Club super 3
11.40 Això és massa
13.00 Riviera (D)
13.30 Cos a cos (D)
15.15 Gent del Barri (D)
15.50 Com a casa
16.45 Cagney i Lacey (D)
17.30 Club super 3
19.10 Katts i gos (D)
19.35 2/4 de Bachs
21.20 Betes i films
21.35 Fantalla (D): «Superman III»
23.20 Telenotícies - Diners
23.50 Tot l'esport

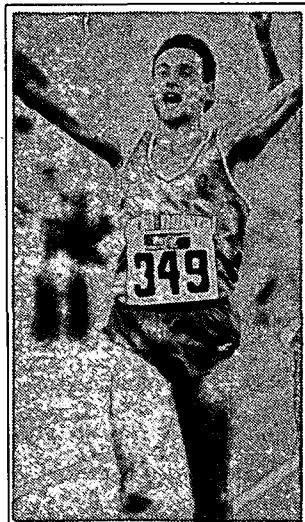
DIMARTS, 24

10.00 Club super 3
11.30 Versió directa
13.00 Riviera (D)
13.30 Cos a cos (D)
15.15 Gent del Barri (D)
15.50 Com a casa
16.45 Cagney i Lacey (D)
17.30 Club super 3
19.10 Katts i gos (D)
19.35 2/4 de Bachs
21.20 Amor a primera vista
22.25 Avui per demà
22.55 Informatiu cinema

23.05 Cinema de mitjanit: «El Cid»

DIMECRES, 25

10.00 Club super 3

11.30 Pel·lícula dibuixos: «Vip, el meu germà superhero»
13.00 Riviera (D)
13.30 Cos a cos (D)
15.15 Gent del Barri (D)

15.50 Pel·lícula tarda: «Santa Claus»
17.45 Club super 3
19.10 Benson
19.35 2/4 de Bachs
21.20 Cinema 3: «La volta al món en 80 dies»
00.20 Cinema de mitjanit: «Bananas»

DIJOUS, 26

10.00 Club super 3
11.30 Pel·lícula dibuixos: «Johnny i Clementina a l'Oest»
13.00 Riviera (D)
13.30 Cos a cos (D)
15.15 Gent del Barri (D)
15.50 Pel·lícula tarda: «Gran horitzons»
18.35 Club super 3
19.10 Katts i gos (D)
19.35 2/4 de Bachs
21.20 El joc del segle
22.50 Pel·lícula: «La boira»

DIVENDRES, 27

10.00 Club super 3
11.30 Vida salvatge
13.00 Riviera (D)
13.30 Cos a cos (D)
15.15 Gent del Barri (D)

15.50 Com a casa
16.45 Cagney i Lacey (D)
17.30 Club super 3
19.10 Katts i gos (D)
19.35 2/4 de Bachs
21.20 La vida en un xip
24.00 Telenotícies - Diners
00.40 Pel·lícula: «Ha estat a punt de no ser Nadab»

DISSABTE, 28

09.15 Sardanes
09.30 Club super 3
12.30 El joc del segle
14.00 Betes i films
14.30 Telenotícies - El temps
15.00 Bona cuina
15.10 Club Super 3
15.40 Tarda de cine: «El cavall negre»
17.30 El pare Dowling (D)
18.30 Cop de sort
19.30 Baby boom (D)
19.55 El perepunyetes (D)
20.30 Telenotícies
20.55 El temps
21.00 Resum Ral·li París Dakar
21.10 Els Grau
21.15 Això és massa
22.15 Cine nit: «Karate Kid»
00.05 Cine de mitjanit: «El despertar del zombis»

TV
2

DIUMENGE, 22

08.00 Clip clap video
09.00 **SANTA MISSA**
09.45 Faules d'Europa
10.00 Archie i Sabrina
10.30 Cine para todos: «Hay que salvar a Papá Noeb»
12.00 Domingo deporte
15.30 Cine paraíso presenta (I): «El beso del asesino»
17.05 Dias de cine
17.45 Cine paraíso presenta (II): «Cantando bajo la lluvia»
19.30 Frecuencia pirata
21.00 l'informatiu
21.15 Las colecciones de la 2: «Reunión familiar»
23.00 Estudio estadio
00.00 Off cinema
01.30 Jazz entre amigos

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

08.00 Dibuja - 2
08.30 Mofli l'últim koala
09.00 TV educativa
10.00 Noticias
10.05 TV educativa
10.30 Se ha escrito un crimen
13.25 Conta cant
16.25 Redacció a la 2

DILLUNS, 23

11.30 Documental
12.30 Menjar bé
13.00 Xafarranxo
13.30 Atac i gol
14.00 La familia Monster hoy
14.30 Clip, clap video

15.00 Cifras y letras
15.30 Documental
16.30 Falcon Crest
17.30 Kate y Allie
18.00 Primera sesión: «El Príncipe encantado»
19.30 Baloncesto
21.00 L'informatiu vespre
21.15 Aquellos maravillosos años
21.45 Las chicas de hoy en dia
22.15 La estrella es... la Universal: «El mundo en sus manos»
00.00 Rapido
00.30 Cine club: «Reina de la carretera»

DIMARTS, 24

12.00 Crear i viure
12.30 Menjar bé
13.00 Xafarranxo
13.30 L'hem feta bona
14.00 La familia Monster hoy
14.30 Clip clap video
15.00 Cifras y letras
15.30 Altaveu 91
16.30 Falcon Crest
17.30 Kate y Allie
18.00 Primera sesión: «Adiós a las armas»
19.30 Baloncesto
21.00 Mensaje de S.M. el Rey
21.15 Largometraje: «El halcón y la flecha»
22.30 Pastorellas
00.00 Misa del Gallo
01.30 Ballet

DIMECRES, 25

08.00 Los mundos de Yupi

08.30 Pista de estrellas
09.00 Dibuja 2
11.30 Documental
12.05 Video-clips
12.15 Centenari de l'Orfeó Català
13.00 Xafarranxo
13.30 Força Barça
14.00 La familia Monster hoy
14.30 Clip clap video
15.00 Cifras y letras

15.30 Premios de rock 1991
16.30 Falcon Crest
17.30 Kate y Allie
18.00 Primera sesión: «La estrella de Navidad»
19.30 Baloncesto
21.00 L'informatiu Vespre
21.15 Recital de Maria del Mar Bonet a la Plaça del Rei
22.15 El supercine de la 2: «Carmen»

00.15 «Tres hermanas»

DIJOUS, 26

08.00 Los mundos de Yupi
08.30 Pista de estrellas
09.00 Dibuja 2
12.00 Gala Lírica
13.00 Xafarranxo
13.30 Cara B
14.00 La familia Monster hoy
14.30 Clip clap video
15.00 Cifras y letras
15.30 Especial Lluís Llach
16.30 Falcon Crest
17.30 Kate y Allie
18.00 Primera Sesió: «La batalla del campamento»
19.30 Força Barça
20.00 L'informatiu vespre
20.30 Contrapunt
20.45 Neu a la 2
21.15 Los Simpson
21.45 Matrimonio con hijos
22.15 Dijous cinema: «Fanny y Alexander»
01.15 Cine club: «Caballero sin espada»

DIVENDRES, 27

08.00 Dibuja 2
08.30 Pista de estrellas
09.00 Dibuja 2
11.30 Documental
12.00 Neu a la 2
12.30 Menjar bé
13.00 Xafarranxo
13.30 Alicia
14.00 La familia Monster hoy
14.30 Clip clap video

15.00 Cifras y letras
15.30 Recital Sangtrait
16.30 Falcon Crest
17.30 Kate y Allie
18.00 Primera Sesió: «Mando siniestro»
19.30 NBA
20.00 L'informatiu vespre
20.30 Contrapunt
20.45 Literal
21.15 Resum de l'any
22.15 El mirall: «El verdugo»
01.15 Cine club: «En aras de la danza»
01.15 Cine club: «Ardid femenino»

DISSABTE, 28

08.00 Resum deportivo del año
09.00 España en solfa
10.00 Archie i Sabrina
10.30 Cine para todos: «Kid Colter»
12.00 N.B.A.
13.30 Atac i gol
14.25 L'apuntador
14.30 L'informatiu
15.00 Cara B
15.30 Ponte las pilas
16.25 Redacció de la 2
16.30 Sábado deporte
19.30 Redacció de la 2
19.35 Pista de estrellas
20.00 Sala-2
21.30 L'informatiu cap de setmana
21.45 Documentos TV
22.45 Mozart
23.45 La tabla redonda
00.45 Cine club: «La mona» - «Plaff»

canal
333

DIUMENGE, 22

13.00 Hoquei patins
14.30 Futbol americana
15.30 Gol a gol
16.00 Natació
18.00 Bàsquet
20.30 L'equalitzador
21.30 Gol a gol
23.45 Sputnik concert
00.45 Informe mundial CNN

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

19.55 Tot l'esport
21.30 Les notícies amb Josep Cuní

22.00 El temps-Diners
21.25 Mil paraules

DILLUNS, 23

17.00 Pel·lícula musical: «Funny Girl»
20.20 Sputnik TV
20.50 Gent del barri
22.15 Versió directa
23.10 Segle XX
00.10 Jazz & Co

DIMARTS, 24

17.00 Pel·lícula musical: «Hello, Dolly!»
19.30 Basquetmanía internacional

20.00 Sputnik
20.55 Sorteig Super 10
21.00 Gent del barri
22.00 Teatre: «Sopar de Nadab»
23.25 Poema de Nadal
23.45 Missa del Gall

DIMECRES, 25

17.00 Pel·lícula musical: «Oliver»
19.25 Concert
20.45 Sorteig Lotto 6/49
21.30 L'escurçó negre
22.15 Liverpool Oratorio

DIJOUS, 26

17.00 Pel·lícula musical: «Els

senyors es casen amb les morenes»

18.50 Concert de Sant Esteve
19.55 Concert
20.45 Sorteig Super 10
20.50 Gent del Barri
21.30 Informatiu cinema
22.00 Fila 33: «El nom de la rosa»

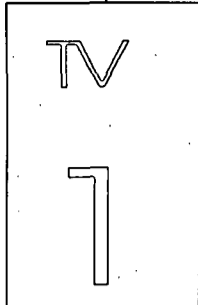
DIVENDRES, 27

17.00 Pel·lícula musical: «Funny Lady»
19.25 Futbol
20.20 Sputnik TV
20.50 Gent del barri
22.15 Els intocables

23.05 Tres catorze setze
23.50 Sense retorn

DISSABTE, 28

12.40 Néixer de nou
13.15 **SIGNES DELS TEMPS**
14.00 Cadència
15.00 VÍbria
15.15 Personal i intransferible
16.00 Esports
20.00 Resum esportiu de l'any
21.00 Rock català
22.05 Telenotícies
22.30 Thalassa
23.10 Més enllà del 2000
24.00 Planeta terra

DIUMENGE, 22
 08.00 Informe semanal
 09.00 **TIEMPO DE CREER**
 09.15 Concierto
 10.00 **EL DIA DEL SEÑOR - SANTA MISA**
 11.00 **PUEBLO DE DIOS**
 11.30 Campo y mar
 12.00 135 escons
 12.30 Un, dos, tres...
 14.35 Dibujos animados
 15.00 Telediario-1
 15.35 El retorno d'Artacán
 16.00 Sesión de tarde: «Rock star»
 17.45 Los cuentos de Alf
 18.10 Colegio Degrassi
 18.35 Juego de niños
 19.05 Un mundo diferente
 19.30 Historia de dos ciudades
 20.30 Telediario-2
 21.05 Juzgado de guardia
 21.35 Domingo cine: «Míán tiembla la policia pide justicia»
 23.15 No tan bestias
 23.20 Valentina
 23.55 En canoa del amazonas al Caribe
 00.25 Arte y artistas flamencos
 00.55 Música N.A.

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:
 07.35 Informativos en inglés
 08.00 Avance telediario
 08.05 Cada mañana
 09.00 Avance telediario
 12.55 Avance telediario
 13.00 Teleuna
 14.00 L'Informatiu migdia
 15.00 Telediario-1
 17.30 Avance Telediario
 20.30 Telediario-2

DILLUNS, 23
 09.05 Sesión matinal
 10.25 De par en par
 12.10 Amor prohibido
 13.30 Belleza i poder
 14.30 No te rias que es peor
 15.35 Rubi
 16.25 Pasa la vida
 17.35 Más vale prevenir
 18.00 Juega con nosotros
 19.30 Telefilme
 21.05 El precio justo
 22.35 La piovera
 23.50 En portada
 00.20 Diario noche
 00.40 Punto de vista
 00.50 Acervo

DIMARTS, 24
 09.05 Sesión matinal
 10.25 De par en par
 12.10 Amor prohibido
 13.30 Belleza i poder
 14.30 No te rias que es peor
 15.35 Rubi
 16.25 Pasa la vida
 17.35 Tendido cero
 18.00 Juega con nosotros
 19.30 Telefilme
 21.05 Los videos de primera
 21.40 Sesión de noche. con... Alfredo Landa
 23.20 A debate
 00.20 Diario noche
 00.40 Punto de vista
 00.50 Semblanzas
 01.40 **TESTIMONIO**

DIMECRES, 25
 09.05 Sesión matinal
 10.25 De par en par
 12.10 Amor prohibido
 13.30 Belleza i poder
 14.30 No te rias que es peor
 15.35 Rubi
 16.25 Pasa la vida
 17.35 La última frontera
 18.00 Juega con nosotros
 19.30 Telefilme

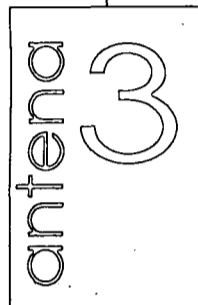
21.00 Noche de Humor: «Taller mecánico» - «Las chicas de oro»
 22.05 El teniente Lorena
 23.30 Grandes relatos
 23.50 Diario noche
 00.20 Punto de vista
 00.30 Caja de música

DIJOUS, 26
 09.05 Sesión matinal
 10.25 De par en par
 12.10 Amor prohibido
 13.30 Belleza i poder
 14.30 No te rias que es peor
 15.35 Rubi
 16.25 Pasa la vida
 17.35 Llave en mano
 18.00 Juega con nosotros
 19.30 Telefilme
 21.05 Primero izquierda
 22.15 El primi-juego
 23.30 Estrenos TV
 00.20 Diario noche
 00.40 Cine de medianoche

DIVENDRES, 27
 09.05 Sesión matinal
 10.25 De par en par
 12.10 Amor prohibido

13.30 Belleza i poder
 14.30 No te rias que es peor
 15.35 Rubi
 16.25 Pasa la vida
 17.35 Seguridad en marcha
 18.00 Juega con nosotros
 19.30 Telefilme
 21.05 Un, dos, tres...
 23.30 La pasión de Gabriel
 00.30 Diario noche
 00.55 Alucine

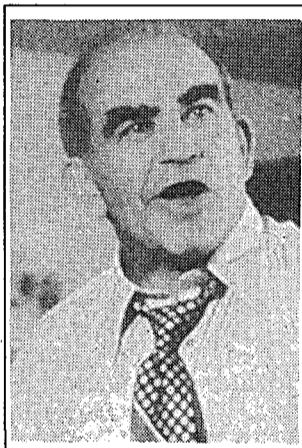
DISSABTE, 28
 08.00 Caja de música
 09.00 **ULTIMAS PREGUNTAS**
 09.30 Concierto del Sábado
 11.00 3, 2, 1, contacto
 11.30 Juega con nosotros
 13.00 Encuentro juvenil con Banesto
 14.00 Rockopop
 15.00 Telediario-1
 15.35 Dibujos animados
 16.00 Sesión de tarde «El Western»
 17.35 Club Disney
 19.35 El tiempo es oro
 20.30 Telediario-2
 21.05 Informe semanal
 22.00 Sábado cine

DIUMENGE, 22
 06.00 Oh vídeo
 06.30 Aventuras infantiles
 07.15 3 de A3
 08.00 El gordo
 09.33 La guardería del domingo
 11.00 Fútbol sala
 12.30 Fútbol americano
 14.30 Peyton Place
 15.00 Noticias
 15.30 El programa de Hermida
 18.00 Polvo de estrellas (II): «La conquista del Oeste»
 20.03 La familia Newton
 20.30 Noticias
 21.00 El gordo
 22.30 Noticias
 22.35 Noche de lobos: «Crittters»
 00.30 Noticias del deporte
 00.45 El programa de Hermida

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:
 06.45 Noticias
 07.30 Aula-3
 08.00 La guardería
 09.30 Tan contentos
 09.45 La salud
 10.00 El oro y el barro

12.03 Santa Barbara
 13.03 Bonanza
 14.03 Noticias regionales
 14.30 Cosas de casa
 15.00 Noticias
 15.30 Leonela
 18.00 Teletienda
 18.10 La merienda
 19.40 La ruleta de la fortuna
 20.30 Noticias

DILLUNS, 23
 07.00 Los protectores
 16.30 Telecine: «El pato Lucas en la isla fantástica»
 18.30 Salvados por la campana
 21.00 El equipo «A»
 22.01 La película del lunes: «Agente doble en Berlín»
 00.30 Diamantes
 01.30 Hospital general
 02.15 Pasarela
 03.00 Aula - 3

DIMARTS, 24
 07.00 La llamada del oeste
 15.30 Telecine: «Vagabundos de Navidad»
 17.30 La merienda
 21.00 Mensaje de S.M. el Rey
 21.15 Farmacia de Guardia
 22.15 Especial villancicos
 23.15 La película del martes: «Cena de Navidad»
 01.15 Especial cine: «Melodias de Broadway»

DIMECRES, 25
 08.00 Musical
 09.00 Circo

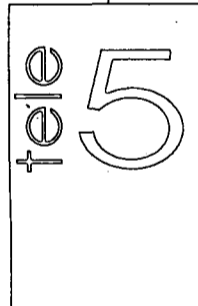
10.00 Christmas Carol
 11.30 Rudolfo, el reino de la nariz roja
 12.30 Especial cine: «La princesa y el zapatero volador»
 14.00 Especial villancicos
 15.30 Farmacia de guardia
 16.30 Telecine: «El mago de Oz»
 18.30 Superforce
 19.30 Navidad en el Cine
 21.00 Cop rock
 22.00 La película del miércoles: «La hija de Ryan»
 01.10 Especial cine: «La gata sobre el tejado de zinc»

DIJOUS, 26
 07.00 La llamada del Oeste
 16.30 Telecine: «El pájaro azul»
 18.30 Salvados por la campana
 21.00 Cop rock
 22.01 Farmacia de guardia
 22.30 De tú a tú
 00.15 Lou Grant
 01.15 Escuela de periodismo
 02.00 Pasarela
 02.45 Aula - 3

DIVENDRES, 27

07.00 Aventuras en el lago
 16.30 Telecine: «Los padrinos»
 18.30 El príncipe Bel Aire
 21.00 Nuevos policías
 22.03 La clave
 02.30 Cine de madrugada: «La rosa de los vientos»

DISSABTE, 28
 07.00 La llamada del oeste
 07.30 Aula 3. Sala de concierto
 08.00 De tú a tú
 11.00 Furia
 11.30 Polvo de estrellas (I): «Navidad en el bosque»
 13.00 Centímetros cúbicos
 14.03 Noticias regionales
 14.30 Los héroes de Hogan
 15.00 Noticias
 15.30 El programa de Hermida
 18.00 Polvo de estrellas (II): «Cita a ciegas»
 20.03 Chicas con clase
 20.30 Noticias
 21.00 3 de A3
 22.03 Polvo de estrellas (III): «2001 Odisea en el espacio»
 01.30 «Hamlet»
 03.00 El programa de Hermida

DIUMENGE, 22
 07.20 Entre hoy y mañana
 08.00 Superguay del domingo
 10.30 Pressing catch
 11.00 Arco iris
 11.30 La 5ª Marcha
 12.00 El Sherif chiflado
 13.05 «Que pasada!»
 13.45 Helicóptero
 15.00 Humor amarillo
 15.30 Cine fiesta: «La rubia y el sheriff»
 18.00 Tutti frutti
 19.00 ¡Vivan los novios!
 19.30 Sensación de vivir
 20.30 Misterio para tres
 21.30 Vip noche
 24.00 Entre hoy y mañana
 24.40 Colombo
 02.00 «Que pasada!»
 02.50 ¿Hablando se entiende la basca?

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:
 07.15 Entre hoy y mañana
 08.00 Desayuna con alegría
 09.20 «María, María»
 10.05 Vacaciones en el mar
 12.55 Entre platos anda el juego
 13.25 Hoy
 13.30 «...A mediodía alegría»
 14.00 Enredos de familia
 14.30 «Inés Duarte, secretaria»
 15.30 Remington Steele
 16.30 Vientre de alquiler
 17.20 Super Guay
 19.00 Vip Guay
 19.30 ¿Hablando se entiende la basca?
 20.00 Hoy
 20.05 Su media naranja

20.45 Telecupón
 21.00 Manuela

DILLUNS, 23
 11.00 Cine Vacaciones: «Jake Speed, la aventura de África»
 22.00 Gran pantalla T.V.: «Sed de venganza»
 23.45 Entre hoy y mañana

24.25 ¿Hablando se entiende la gente?
 01.40 Arco iris
 02.10 El inspector Derrick

DIMARTS, 24
 11.00 Cine Vacaciones: «Habla una vez un circo»
 21.00 Mensaje de S.M. el Rey
 21.15 Navidades con Xuxa

23.00 Gran pantalla T.V.:
 02.15 30 años de Pavarotti

DIMECRES, 25
 11.00 Cine Vacaciones: «El mago de la velocidad y el tiempo»
 15.30 Cine fiesta: «Entre pillos anda el juego»
 22.00 Cine 5 estrellas: «Los intocables de Elliot Ness»

00.00 Entre hoy y mañana
 00.30 Pantalla de Navidad: «Chimera» Iª parte
 02.00 Concierto David Bowie

DIJOUS, 26
 11.00 Cine Vacaciones: «Buenas noches, Sr. Monstruo»
 22.30 Silencio, se ríe: «Polvos mágicos»
 00.15 Entre hoy y mañana
 00.55 Pantalla de Navidad: «Chimera» IIª Parte

DIVENDRES, 27
 11.00 Cine Vacaciones: «Los chicos del Kung-fu»
 22.00 Sensación de vivir
 23.00 Tutti frutti
 00.15 Entre hoy y mañana
 01.00 ¿Hablando se entiende la gente?

DISSABTE, 28
 07.30 Entre hoy y mañana
 08.00 «Superguay sábado»
 10.30 Las chicas con las chicas
 11.00 Humor amarillo
 11.30 Pressing catch
 12.05 El sheriff chiflado
 13.00 Telecinco, ¿Dígame?
 15.00 Campeones
 15.30 Cine fiesta: «Fiebre del sábado noche»
 17.30 Circo, humor y fantasía
 19.00 Vivan los novios
 19.30 ¿Hablando se entiende la basca?
 20.00 Inés Duarte, secretaria
 21.00 Manuela
 22.05 Humor cinco estrellas
 24.15 Entre hoy y mañana

COMENTARI TV

Nadal i Nadal

Sí, ara ja podem dir que tenim el Nadal a sobre. Si abans era tan sols una sensació produïda pels anuncis publicitaris, i les llums de les botigues, ara ho són també les del carrer, el muntatge de cada gran magatzem, les cançons que se senten per les cantonades, el xivarri de la quitxalla i potser quelcom especial que sentim a dintre el nostre cor; a la fi ja ens està arribant.

Però avui us voldria fer una altra reflexió. Quants ens hem adonat que per Nadal milloren —per regla general—, la qualitat dels programes i pel·lícules que es transmeten per televisió? Que podem més sovint i amb més tranquil·litat engegar l'aparell per veure pel·lícules amb tota la família i comentar-la tots plegats. I pensem: Oh! És que tots som més humans i més bons per Nadal. Fins i tot els mitjans de comunicació.

M'agradaria creure-ho i estar-ne segura, però, —i no vull ser derrotista— no puc deixar de pensar en la realitat que si millora la qualitat és potser a més de per la primera raó esmentada, pel gran nivell d'audiència i pels ingressos dels espots publicitaris. I em fa una mica de pena i se m'entristeix el cor. ¿Per què durant l'any els mateixos que veiem televisió per Nadal no podem gaudir de la mateixa qualitat? És que potser durant la resta dels tres-cents i tants dies que ens queden baixa la nostra categoria de ciutadà de primera a una suposada segona...?

Des d'aquí ara en aquestes dates voldria fer una crida a tothom. Per una banda, a les cadenas de televisió perquè respectin aquestes festes en tot el sentit familiar i entranyable que tenen, i per l'altra demanant-nos els espectadors, que som tu i jo, que siguem prou coherents per donar a la televisió el lloc que li pertoca ni més ni menys, que en gaudim però fem abans una tria amb criteri i potser fer notar també que la resta de l'any ens agrada veure bona televisió. Tots hi sortirem guanyant.

■ **Mercè Pérez i Lorda**

Telespectadors Associats de Catalunya
 Plató 14, entl. 2ª - Tel: 200 13 39 - 08021 BARCELONA

LITÚRGIA - CULTURA

SUPLEMENT DE CATALUNYA CRISTIANA

Nº 36

Cada dia és festa

CALENDARI

L'ESGLÉSIA CELEBRA

D'ACÍ I D'ALLÀ

Diumenge, 22 de desembre. IV d'Advent. Sts. Zenó i Demetri, mrs. Sta. Francesca Cabrini, fdra.
El sol surt a les 7,14 i es pon a les 4,26 —Hora solar.

Hivern

Dilluns, 23 de desembre. Sts. Joan de Kety, pvre.; Teòdul, mr. i Sta. Victòria, vg. mr.
Dimarts, 24 de desembre. St. Delfi, b. Stes. Irmina i Tàrsila, vgs.
Dimecres, 25 de desembre. El Nadal de Ntre. St. Jesucrist. Sta. Anastàsia, mr.
Dijous, 26 de desembre. Sts. Esteve, protomàrtir i Dionís, p.
Divendres, 27 de desembre. Sts. Joan, apòstol i evangelista i Teodor, monjo.
Dissabte, 28 de desembre. Els Sants Innocents, mrs. St. Abel i Sta. Domma, vg. mr.
Festa major a Bellmunt del Priorat.

22 de desembre. Diumenge IV d'Advent. Lectures: Primera Mi 5:1-4a; Salm 79; segona He 10:5-10; tercera Lc 1:39-45.

23 de desembre. Dilluns. Feria privilegiada. Lectures: Primera Mi 3:1-4, 23-24; Salm 24; segona Lc 1:57-66.

24 de desembre. Dimarts. Lectures: Primera 2 S 7:1-5.8b-12.14a.16; Salm 88; segona Lc 1:67-79.

S'acaba el Temps d'Advent i comença el de Nadal. Missa vespertina: Lectures: Primera Is 62:1-5; Salm 88; segona Fets 13:16-17.22-25; tercera Mateu 1:1-25.

25 de desembre. Dimecres: NADAL DEL SENYOR. Lectures Nit: Primera Is 9:1-3.5-6; Salm 95; segona Tt 2:11-14; tercera Lc 3:1-14. **Alba:** Primera Is 62:11-12; Salm 96; segona Tt 3:4-7; tercera Lc 2:15-20. **Dia:** Primera Is 52:7-10; Salm 97; segona He 1:1-16; tercera Jo 1:1-18.

26 de desembre. Dijous. St. Esteve. Lectures: Primera Fets 6:8-10.7:54-60; Salm 30; segona Mt 10:17-22.

27 de desembre. Divendres. St. Joan. Lectures: Primera 1 Jo 1:1-4; Salm 96; segona Jo 20:2-8.

28 de desembre. Dissabte: Sts. Innocents. Lectures: Primera 1 Jo 1:5-2:2; Salm 123; segona Mt 2:13-18.

Litúrgia de les Hores.
Setmana 4.

Diumenge. Tot propi.

Dilluns: Tot propi.

Dimarts: Tot propi.

Dimecres: Nadal de Ntre. Sr. Jesucrist. Solemnitat.

Dijous: S. Esteve, primer màrtir. Festa.

Divendres: St. Joan Apòstol i evangelista Festa.

Dissabte: Els Sants Innocents, màrtirs. Festa. Vespres I de demà.

a cura de Pietat Campmajó

El calendari, el temps i les arrugues

A mi em posa nerviós tenir a casa un bloc de calendari d'aquells que cada dia els has d'arrencar el full del dia anterior, perquè m'adono que el temps corre massa. Si durant dos o tres dies oblidó d'esfullar-lo, els fulls, s'esperen, però el temps, no. Algunes dames se sotmeten de bona gana a un **lifting** que els tregui les arrugues de la cara, però cap intervenció plàstica no els pot treure els anys. El temps, com un riu, passa vers la mar que és el morir. Els de la meua edat, ja bracegem a la desembocadura.

■ Pere Campàs Bonay Monestir de L'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Capella pre-romànica de St. Cristòfol de Cabrils

Interessant capella pre-romànica

Sant Cristòfol de Cabrils

Els monuments o edificacions pre-romànics, no són pas gaire freqüents als voltants de Barcelona i hom pensa que cal anar a cercar-los lluny o bé a paratges més o menys allunyats.

Tanmateix aquesta idea no és exacta perquè al poble de Cabrils, hi ha la petita i encisadora capella de Sant Cristòfol, una eloqüent mostra arquitectònica mossàrab, que ens recorda un temps llunyà, actualment mig amagada per les edificacions de "segona estada", encara que abans era voltada de masies com l'anomenada de Can Amat, dignament restaurada i que data del segle XVI.

Una visita a la esglésiola, ens donarà la sorprenent sensació de contemplar un exemplar força interessant, per tal com se suposa construïda entre els segles VI-X essent un dels rars monuments que podem veure en la comarca, en tota la seva senzilla simplicitat.

La façana és en realitat molt escaient, amb una creu visigòtica de pedra al cim, com a acabament de la teulada. Amb tot, el que ens sembla més atractiu, és el finestral que la decora, format per

dos arcs de ferradura típics, i una esbelta columneta central de pedra calcària.

L'autèntica entrada, però, és cara a sol ixent, situada a l'esquerra de la portalada romànica, del segle XIII, la qual es tanca per la part interior mitjançant una barra de fusta corredora que encaixa a la paret, sistema emprat pels romans.

L'interior de la capella és d'una sola nau, amb unes dimensions de 8,80 m. de llarg per 2,95 d'ample i el sostre en lleuger arc de ferradura, com diuen els entesos.

Al defora un modest campanar reposa damunt la teulada del darrera, formant tot plegat un conjunt bell i harmoniós.

En aquesta capella, hi havia un retaule del segle XVI, —en vies de restauració—, que representa uns fets de la vida de sant Cristòfol, amb una escena central superior de la Crucifixió i una altra de Jesucrist a Emaús, mentre a l'esquerra hi ha sant Sebastià i sant Roci a la dreta sant Ambrós, al costat de sant Antoni Abat.

L'altar de la capella és una llosa de pedra granítica sostinguda per un piló també de pedra, així com la pica de

l'aigua beneïda, que representa la testa d'un home amb barba i és tinguda com una representació d'art ibèric.

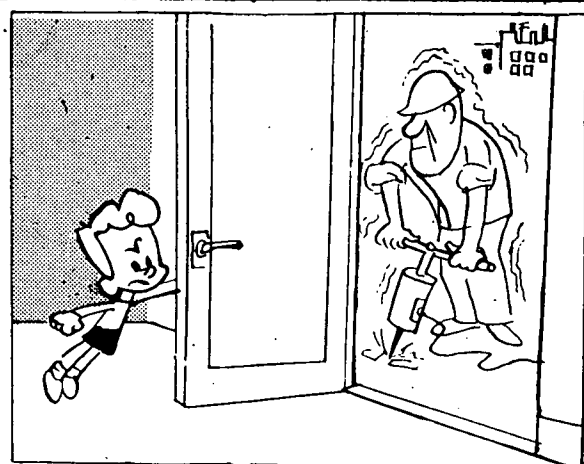
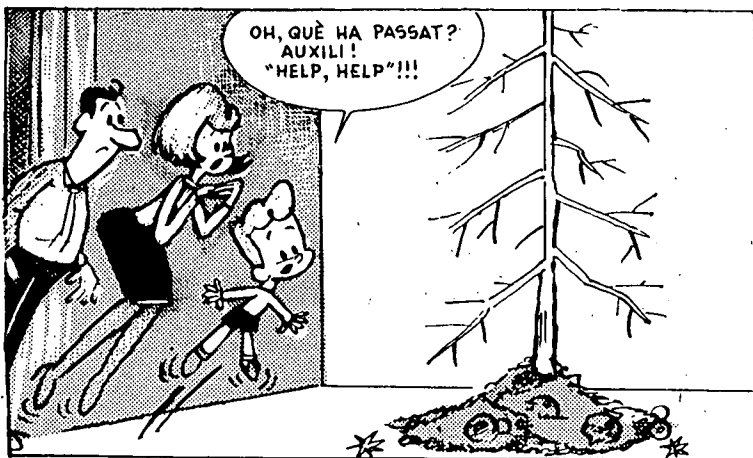
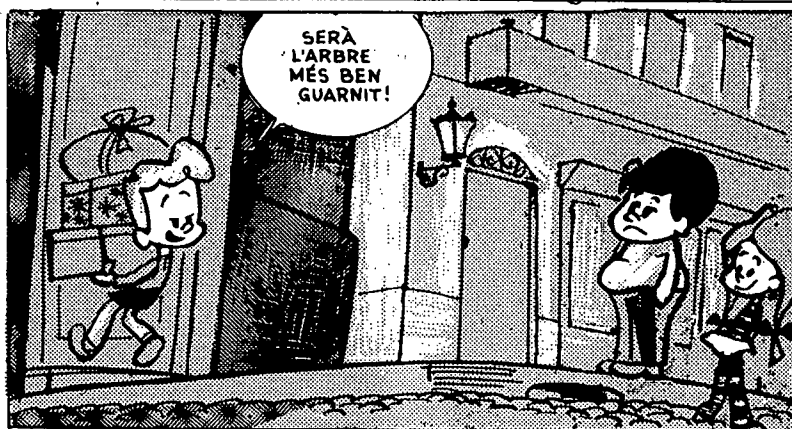
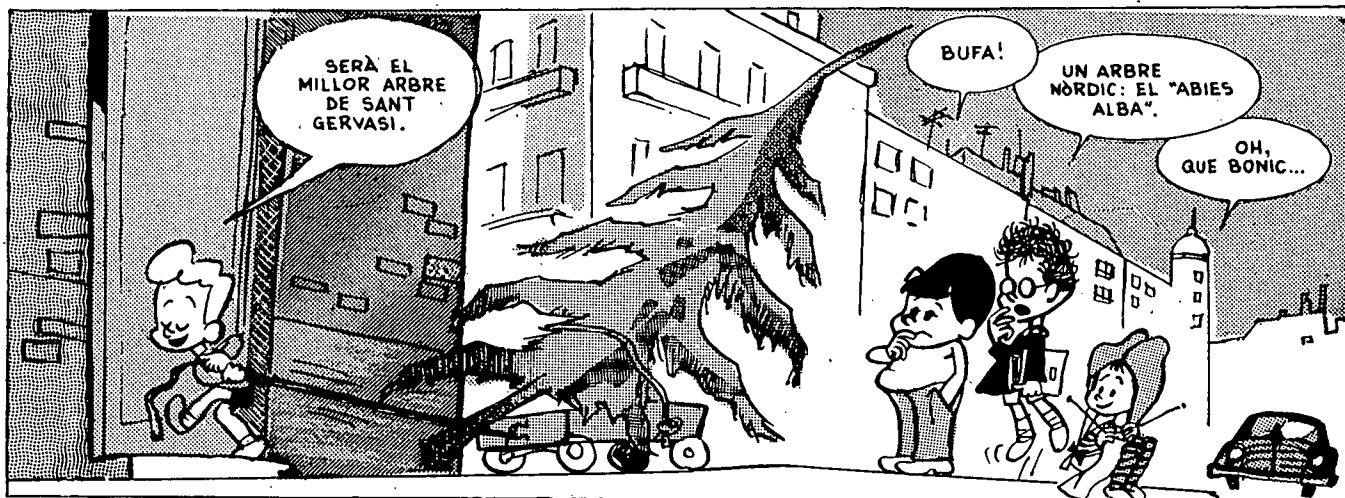
El "Barri del Sant Crist"

Des dels voltants on s'aixeca l'ermita, pot contemplar-se una bona panoràmica del Maresme, essent conegut el lloc amb el nom de "Barri del Sant Crist", formant en realitat un raval o urbanització, com diem ara, del poble de Cabrils, al qual pertany. Aquesta denominació potser li fou donada en recordança de la Capella, que primitivament pogué anomenar-se del Sant Crist, ja que segons sembla, la devoció a sant Cristòfol no fou instituïda fins el segle X i la Capella és anterior a aquest segle.

Heus ací en breus dades, la descripció de l'ermita, una flor entre les flors del Maresme, petita i plena de fragància, com una fita espiritual d'un poble que des de temps llunyà va creure en el Senyor, treballant alhora la terra fecunda de la rodalia que va ofrenar-li, generosa, els fruits de la vida, endolcits amb pau i amor.

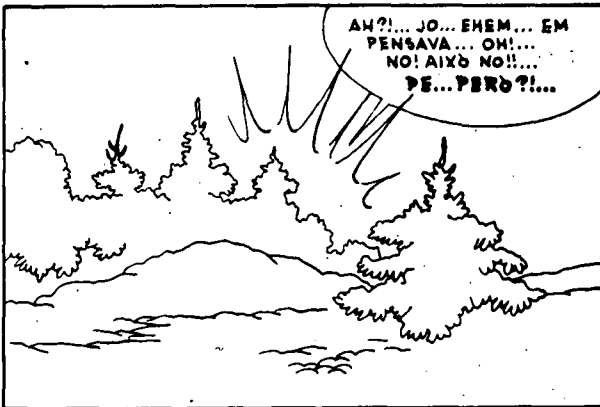
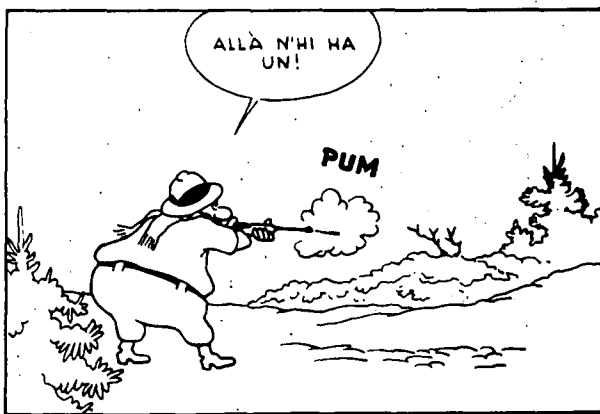
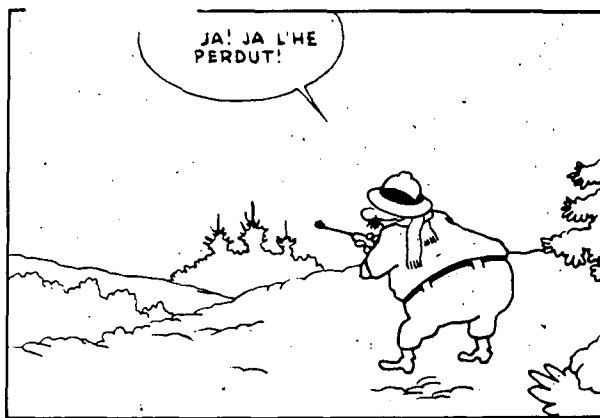
■ Pietat Campmajó

EN QUIMET TRAPELLA

EN BUFA I EN PUMPUM

per M. A. Sayrach

© M. A. SAYRACH

M.A. SAYRACH

Avet Set — Avet Set —

BABARTM

i els seus amics d'excursió

BABAR TORNA DE LA MA D'EDICIONS BEASCOA

Els excursionistes estan cansats i, com que es fa tard, decideixen iniciar la tornada.

De sobte, se sent un que es tanca al bastó de Babar. Llavors diu, indignat:

- El hi hauria pogut prendre mal.

- Jaleshores - diu Flora, preocupada -, què li hauria passat al , tan petitó ?

Quan sent el soroll del parany, Zéfir es tomba buscament i relisca a la .

- Ai ! Que caic ! Oh ! Allà hi ha un monstre... !

- Però, si és un ! -riu Alexander.

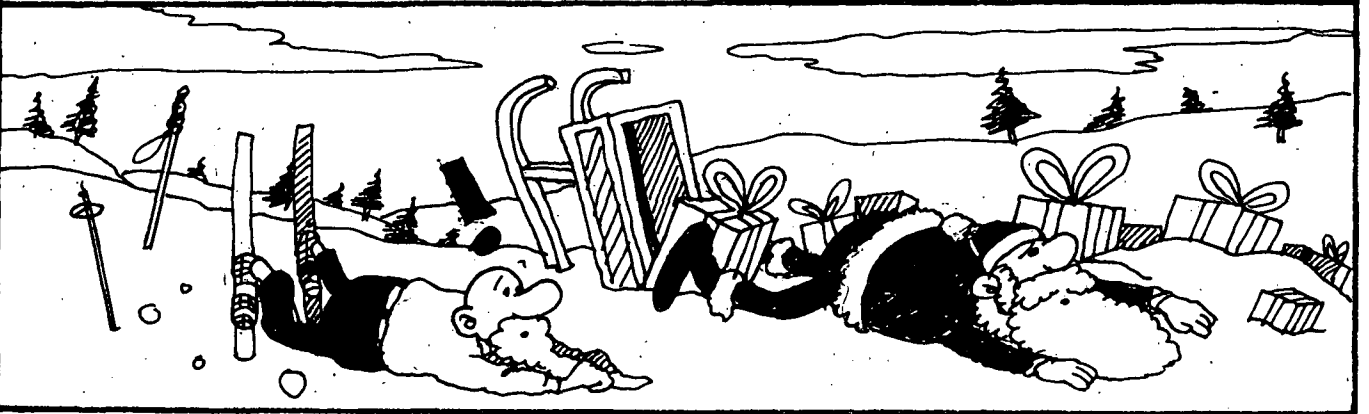
Basat en els personatges creats per Jean i Laurent de Brunhoff

BONES FESTES

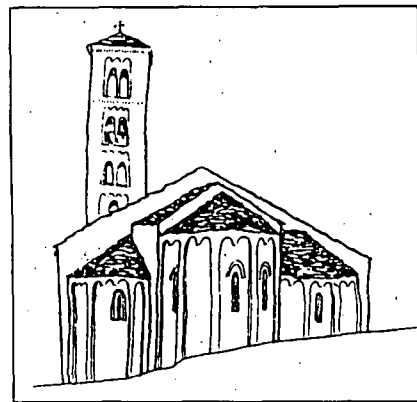

EN BADOSA I EN BASORA

VIURE EN L'ESGLÉSIA

a cura del Dr. Pere Tena

Mirant els pastors

No és només l'ambient popular el que envolta el Nadal d'un cert excés, d'un conjunt d'elements desacostumats, i d'una colla de coses que fan característics aquests dies. També la litúrgia de l'Església s'enriqueix, ja des dels últims dies de l'Advent, amb una quantitat notable de textos propis i amb un ús que podem anomenar "especialitzat" de la sagrada Escripura. I val a dir que, en aquest aspecte, com en el primer esmentat—l'ambient nadalenc—ens passa a tots de restar entre embadalits i astorats, joiósos pel que se'ns ofereix i alhora perplexes per la convicció de no poder abastar-ho tot.

En aquests casos, no sempre hom es para a mirar el que és objectivament més important; resulta àdhuc difícil determinar-ho, alguna vegada. Hom es para a contemplar allò que en un moment determinat atreu la seva atenció per un motiu potser no massa conscient. I succeeix que allò que veu és quelcom que ja ha vist moltes vegades, però que adquireix una llum nova.

• ELS PASTORS

Enguany, amb la lectura de l'evangeli de Lluc, la mirada s'atura sobre uns personatges que només aquest evangelista fa aparèixer en la seva narració del naixement de Jesús: els pastors de Bet-Lèhem.

Són uns personatges ben populars en les representacions del Nadal. Des de les icones bizantines fins a les figures del pessebre, passant per les cançons del folklore nadalenc, difícilment hom passa per alt la presència dels pastors.

Però nosaltres voldríem entrar en la comprensió evangèlica d'aquesta presència. I en aquest cas, és imprescindible que ens acostem a la sagrada escriptura. Més concretament, d'una manera especial, a la primera lectura i al salm del Diumenge IV d'Advent.

El profeta parla del futur rei, fill de David, que, com ell, serà ciutadà de Bet-Lèhem. I, també com David, "es presentarà a fer de pastor" però no pas com un pastor més sinó "amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor". Amb el seu naixement—"quan la mare haurà tingut un fill"—"la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel", és a dir, es reconstruirà el poble de Déu en els seus membres. El naixement serà la senyal de que Déu es recorda del seu poble. I el fruit d'aquest naixement serà la pau, perquè "ell serà la pau".

En el text de Miqueas hi trobem, com en filigrana, la narració de Lluc, amb totes les característiques d'una manera d'expressar l'acompliment de la profecia.

• LA REVELACIÓ EN LA NIT

Sant Lluc comença a parlar dels pastors després de la

narració del naixement de Jesús a Bet-Lèhem. La mare, doncs, ja ha tingut el fill. Aquest fill ha nascut a la ciutat de David, i pot ser anomenat en veritat fill de David, perquè Josep, l'espos de Maria, és "de la casa i de la família de David". Però aquest fill té unes característiques totalment pròpies: "Els seus orígens són llunyans, dels temps eternals" (vegeu Miqueas). Per això l'anunci d'aquest fill es fa en l'ambient de la revelació divina: un àngel del Senyor parla, la llum que ve de la glòria del Senyor rodeja els destinataris. Qui són? "Els germans". Pastors de Bet-Lèhem, com David. Això succeeix de nit, perquè contrasti més la llum amb la foscor, indicant la irrupció de la llum en les tenebres: la llum brilla en les tenebres. I "només la nit coneix el moment..." (Pregó de Pasqua).

El missatge de revelació és contundent: es tracta d'un missatge joiós per a tot el poble. Ha nascut el Salvador, el Messies, el Senyor. Ha nascut la pau, perquè ell és la pau a la terra per als homes que el Senyor Déu estima. Amb ell, el Salvador, s'ha mostrat "fins a quin punt ens estima: Déu.

Qui no s'adona que, tot parlant dels pastors de Bet-Lèhem, sant Lluc està parlant de les experiències del matí de Pasqua? El missatge joiós del naixement és comprès a la llum del missatge definitiu: "Ha ressuscitat!".

• ELS SIGNES

Els pastors van a la cova a comprovar el signe que l'àngel els ha indicat: un nen en bolquers, posat en una menjadora. La mare ha tingut el fill. I continua la referència a Pasqua: primer les dones, després Pere i Joan, aniran al sepulcre, i ho trobaran tot tal com els havia estat anunciat: el sepulcre buit, la mortalla, el llençol. Aleshores "es recordaran de la paraula del Senyor".

En aquest context, adquireix força la referència mariana de Lluc: "Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava". El record de les paraules de l'àngel, del seu compliment, de les visites dels pastors. L'Església continua recordant, fent el "memorial", tal com Jesús ha volgut: "Feu això en memòria meva". Per això també Nadal se celebra sobretot amb l'Eucaristia.

• EL TESTIMONI I LA LLOANÇA

Els pastors donen testimoni, expliquen, i se'n tornen glorificant Déu i lloant-lo. Heus aquí el començament dels Fets dels Apòstols. També els testimonis de la resurrecció proclamen, impulsats per l'Esperit, les meravelles de Déu. La fe que no es transforma en lloança no arriba a la plenitud. Però abans ha de passar per la contemplació. És el que fem nosaltres, quan volem celebrar Nadal de veritat: "Hem contemplat la seva glòria que li pertoca com a Fill del Pare,... (Joan 1.14).

LECTURES DEL DIUMENGE

QUART DIUMENGE D'ADVENT - Cicle "C"

"DE TU, BET-LÈHEM, SORTIRÀ EL QUI HA DE REGIR ISRAEL"

Bet-Lèhem (casa del pa) és un poble ben familiar per als cristians. Aquests dies de Nadal repetirem moltes vegades aquest nom. El profeta anuncia allò que farà gloriosa aquesta petita ciutat: ésser el lloc del naixement del pastor-rei d'Israel. Allí nasqué el rei David, i allí posarà l'evangelista Lluc el naixement de Jesús.

El profeta insisteix en el fruit d'aquest naixement: "Ell serà la pau". Escollint aquesta profecia endevinem el significat de les paraules angèliques de la nit de Nadal: "A la tercera pau als homes..."

Lectura del llibre del profeta Miquees (5,1-4a.)

Això diu el Senyor: "Bet-Lèhem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà, de tu en sortirà el qui ha de regir Israel". Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

"DÉU DE L'UNIVERS, RENOVEU-NOS, FEU-NOS VEURE LA CLAROR DE LA VOSTRA MIRADA, I SEREM SALVATS"

El pastor anunciat pel profeta no és un pastor-rei entre molts, sinó Déu mateix, el Pastor d'Israel invocat pel salmista. Ell és el que ha vingut i ve a salvar-nos. Ell ens ha mostrat la seva mirada a través del rostre de Jesús, nascut a Bet-Lèhem. Aquest és "el fill de l'home" que es presenta amb la força de Déu, perquè és el fill de Déu.

Salm 79: 2ac i 3b,15-16,18-19 (R.: 4)

Pastor d'Israel, escolteu-nos.

Vós que teniu querubins per carrossa, desvetlleu el vostre poder, veniu a salvar-nos.

R.: Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Déu de l'univers, gireu des del cel els vostres ulls, veniu i visiteu aquesta virya, que la vostra mà havia plantat i havia fet robusta i forta. **R.**

Que la vostra mà, reposi sobre l'home que serà el vostre braç dret, el fill de l'home a qui vos doneu la força. No ens apartarem mai més de vos; guardeu-nos la vida perquè invoquem el vostre nom. **R.**

"VINC A FER LA VOSTRA VOLUNTAT"

L'autor d'aquest text posa en llavis de Jesús, ben legítimament, les paraules del salmista que expressa la seva total dedicació a la voluntat de Déu. Aquest és el sentit de la persona de Jesús, des del moment mateix que entrà al món: el compliment de la missió de salvació dels homes: "Per nosaltres els homes i per la nostra salvació, davallà del cel..." És com si, misteriosament, entréssim en l'esperit de Jesús dins el si de Maria, i escolléssim la gran pregària d'ofrena del Fill de Déu fet home, sacerdot vertader i definitiu, que uneix els homes amb el Pare.

Lectura de la carta als cristians hebreus (10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: "No volem oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat". Primer ha dit: "Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els volem ni els exigiu". Encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: "Vinc a fer la vostra voluntat". Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans, i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta "voluntat" de Déu.

"QUI SÓC JO PERQUÈ LA MARE DEL MEU SENYOR VINGUI A VISITAR-ME?"

Seguint la lectura dels evangelis de la infància de Jesús que estem fent durant aquests dies immediats a Nadal, aquest diumenge està dedicat a la delicada escena de la Visitació de la Mare de Déu. Cada any, en efecte, aquest diumenge abans de Nadal ens porta una de les escenes preparatòries al naixement de Jesús.

Les paraules d'Elisabet són representatives de tota la humanitat quan reconeix que, per mitjà de Maria, el Senyor ha vingut entre nosaltres. Maria és la portadora de Jesús als homes, la mitjancerà del do de Déu.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (1, 39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: "Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Felicitat tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà".

LA BÍBLIA A L'ABAST

Maria, model perfecte del "ser deixeble" (Llc 1:39-45)

• LES DUES MARES

Com cada any, el quart diumenge d'Advent ens convida a contemplar la "prehistòria" de Jesús. Enguany llegim la narració, exclusiva de Lluc, de la visitació de Maria a la seva parenta Elisabet. En l'evangeli anomenat de la infància (Llc 1-2), aquesta narració fa com de pont entre el relat de les dues anunciacions i el dels dos naixements. Ara els protagonistes visibles són Maria i Elisabet, les mares dels dos protagonistes invisibles: Jesús i Joan. Després de l'anunci de la concepció de Joan, fet a Zacaries, Elisabet s'havia reclòs a casa seva (vv. 24-25). En el silenci del seu recés donava gràcies a Déu pel favor que li havia fet. Maria té notícia del prodigiós esdeveniment de l'embaràs de la seva parenta, per revelació de l'àngel que acabava d'anunciar-li la seva maternitat. Era el senyal que el missatger de Déu li donava perquè vegés que **a Déu res no li és impossible** (vv. 36-37).

Per aquells dies de l'anunciació de l'àngel, **Maria se n'anà decididament** —amb prestesa— **a la Muntanya, a una ciutat de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet** (v. 39). Les dues futures mares es troben l'una davant de l'altra. Salutació joiosa de Maria, acolliment exultant d'Elisabet. Sant Lluc no ens diu les paraules de la salutació. Donat el caràcter efusiu dels orientals, la salutació de Maria no es deuria limitar a belles paraules convencionals. Del fons del cor de Maria deuria pujar als seus llavis aquell "shalom!" —pau— que li il·luminava els ulls i fonia en estreta abraçada les dues cosines. Sobraven les altres paraules. Maria coneixia ben bé el motiu del seu camí. Per això la seva salutació era portadora de pau —de plenitud de les benediccions de Déu— a la llar de la seva parenta. A Elisabet serà l'Esperit Sant qui li revelarà la realitat de Maria. **Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces** (v. 41-42a). Així l'Esperit Sant confirmava la salutació de Maria, convertia les seves paraules en commoció de vida que feia exultar el Precursor a la presència "del qui havia de venir" i donava compliment al que havia promès a Zacaries (Cf. vv. 15 i 17).

• "BENEÏDA... FELIÇ..."

El primer cant que l'evangelista sant Lluc reporta en el seu llibre és el d'Isabel:

**Beneïda tu entre les dones
i beneït el fruit del teu ventre** (v. 42)

**Feliç la que ha cregut,
perquè el que li ha dit el Senyor es complirà** (v. 45)

Elisabet proclama Maria plena del favor de Déu, que graciosament ha abocat damunt d'ella el seu amor. La causa d'aquesta acció singular de Déu sobre

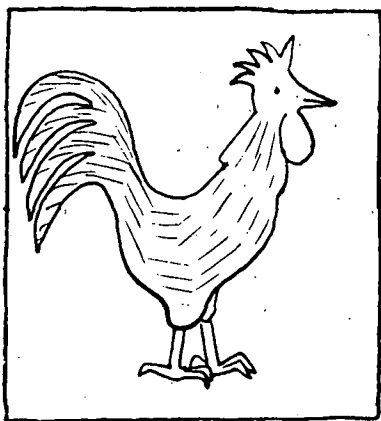
Maria —**entre totes les dones**, superlatiu que vol dir més que cap altra dona— és la seva divina maternitat. És el fruit del seu ventre el qui fa beneïda Maria més que ningú (v. 42) i l'ha emplenada tant de la gràcia de l'amor de Déu que ha fet fecunda la seva virginitat i excelsa la seva humilitat. I ara Maria, la beneïda, portant el Fill de Déu en les seves entranyes, es fa camí de benedicció. **Se n'anà decididament** a portar Jesús a casa la seva cosina. Així sant Lluc ens diu que Jesús ens ve a través de Maria.

Avançant-se en el temps, Elisabet proclama la primera benaurança de l'evangeli: **Feliç tu que has cregut!** (v. 45). Maria és benaurada —feliç— per la fe que ha posat en la paraula de Déu. A diferència d'Eva, infeliç per no haver cregut en la paraula de Déu, Maria és portadora de felicitat per la seva fe. Novament ella marca el camí del creient, de l'autèntic deixeble. Feliç la qui ha cregut que es complirà tot allò que el Senyor li ha dit! La paraula —el testimoniatge— del deixeble porta entusiasme, alegria, fins en els llocs més amagats. **Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes** (v. 44). La paraula —ni que sigui de simple salutació— de l'evangelitzador ple de Crist, comunica joia i entusiasme. És portell d'esperança de cara al futur, fonamentada en el Senyor que salva. Tal com Elisabet proclama, Maria és la Mare del Senyor (v. 43), que ve.

• FENT CAMÍ AMB MARIA

Advent és camí. Camí de segles cap a la descoberta de l'amor de Déu. Camí del deixeble de Jesús en el seguiment del Mestre. El nostre camí cap al misteri de Nadal. El fragment de sant Lluc, que avui proclamem en la celebració eucarística, ens presenta el gran model del ser deixeble que camina: Maria, la Mare de Jesús. Des de la seva pregona humilitat veu com el Senyor fa en ella meravelles, i no sols el deixa fer —**Sóc l'esclava del Senyor: que es compleix en mi les teves paraules** (v. 38)—, sinó que adherint-se del tot a la Paraula, avança pel camí de la fe que la portarà a expressar-la per la caritat. Així, **aïçant-se** —tal com diu literalment el text grec—, **se n'anà decididament** a oferir ajuda i a compartir felicitat amb la seva cosina. De fet, el gest de Maria, és el de l'evangelista: ple de Crist va a anunciar la Bona Nova **decididament**, desafiant riscos i dificultats —pujant de la terra baixa cap a la muntanya— en dinamisme d'enlairament —de resurrecció—. Per això el deixeble, que com Maria s'ha deixat prendre per la gràcia, i ple de la presència del Senyor, té el deler d'anar a anunciar la Bona Nova, és alhora "beneït" i "feliç" —benaurat.

En la darrera tirada del camí d'Advent, fem via amb Maria cap al misteri de Nadal. Ella ens farà descobrir Jesús, que és el vertader i definitiu Camí, la Veritat i la Vida. La nostra total i definitiva realització humana segons el disseny de Déu. El Salvador del món.

COSTUMS I

per Esteve Busquets i Molas

TRADICIONS

El Gall, ofrena i víctima

Tothom sap que el gall és tradicional menja nadalenc: —"Ara ve Nadal, / matarem el gall / i a la tia Pepa / n'hi darem un tall", cantava la mainada. Ara els galls han perdut una mica de categoria. Amb tot, la cançó popular diu que el gall cantava el Naixement mentre les gallines ballaven: "Les gallines van pujant, / juntes van; el gall cantant, / Van ballant el minuet / que el Xiquet molt se n'alegra...".

El gall, amb el capó i la gallina eren ofrenes preferides pels pastors. Duien gallines a la Verge per a fer brou; a Josep, un indiot, o un capó; per l'infant pollastrets... Tot això és troba en l'abundós cançoner nadalenc. A vegades els animals de ploma augmenten: "Jo li duré un parell de pollastres, / capons, gallines, i tudons rostits, / ànecs, galls d'India, coloms i becades / per escalfar-li la fredor del pit".

Eren a totes les taules segons una altra cançó: "Capons i gallines, / és menjar de rics; / tots els veurem magres / i escanyolits...". "Cada casa és una fonda —assegurava una altra— / plens de foc tots els fogons, / per consumir el sacrifici / dels galls d'indis i capons..."

La tradició assegura que antigament el dia de Nadal era de dejuni, però el Concili d'Aquisgrà, de l'any 817, considerà que per a celebrar la festa es podia menjar capó perquè no essent considerats carn no trencaven l'abstinència. I per allò de feta la llei, feta la trampa, del capó en vingué l'indiot... i el què fos, animal de ploma o no.

El gall concretament passà a ser la menja més popular: "Per Nadal, ric i pobre menja gall, diu un refrany. Pel que fa a l'ofrena-víctima, hi havia el

costum força generalitzat, que al punt de la mitjanit s'apallissés el gall com a càstig d'haver cantat per avergonyir a Sant Pere per les tres negatives de Jesús. Si l'animal no moria, li retorçaven el coll. Hom diu que d'això ve que de la missa de mitjanit se'n digui del Gall.

També hi havia indrets on portaven galls a l'església i a l'hora del Glòria, els pessigaven per a fer-los cantar.

Pel que fa a menjar-los, diuen, també, alguns autors, que prové dels antics costums de cavalleria i que ho introduïren en el costumari català els comtes d'Urgell que ho copiaren dels provençals. Era considerat menjar de valents i d'enamorats.

Referent als paons o galls d'indi, o indiots, el nom sembla venir que essent un gall americà, els avis els batejaren amb aquell nom perquè donaven el qualificatiu d'Indies al nou món.

També es diu que fou importat concretament de Mèxic perquè pels asteques era tingut com animal sagrat. Així, Moctezuma hauria obsequiat els conquistadors amb un gran àpat, el plat principal del qual hauria estat aquell animal.

Francesc d'Assís

per F. Gamissans

UN PESSEBRE DE DEBÒ

-Desitjaria celebrar amb tu la propera Nit de Nadal. Però d'una manera especial. Que se'n representés al viu la pobresa i les sofrències de l'infant Jesús en venir al món per a salvar-nos. Per això voldria que en aquella muntanya aparellessis un pessebre de debò. Amb palla. Amb un estable. El bou i la mula.

Així parlava Francesc a un amic seu. Era un tal Joan Vellita, amo i senyor d'una muntanya rocosa. En ella hi havia balmes i coves, amb heura aferrada a les parets. A molts indrets, la muntanya era poblada de bosc espès. Era prop del poble de Greccio.

Tot es féu a punt i a mida. Com sant Francesc volia.

Arribada que fou la nit de Nadal, vingueren a la cova molts dels frares seus de la comarca. També gent senzilla dels pobles voltants. Amb torxes i ciris encesos, i tot cantant, pujaven a poc a poc la muntanya en llargues fileres. Amb la llum feren clara i joiosa aquella nit fosca d'hivern.

Les roques responien, amb ressò, la salmòdia dels frares i les cançons de bressol de la gent.

I de dalt de tot estant, un brandó gros i alt com un xiprer. Il·luminava tot el pla i els senderols tortuosos per les pedres i bardisses. Al portal de la cova Francesc estava esperant a tothom.

Quan hi foren tots, començà la missa, celebrada per un company del sant, en un altar portàtil. Francesc, que era diaca, llegí l'evangeli i adreçà unes paraules a tots els assistents. Els parlà, amb frases dolces, del Rei pobre que, en una nit semblant a la de Greccio, vingué al món.

Res no hi mancà en el pessebre de Greccio. La nit, els estels, la neu. El bosc, la llum, la roca i el foc. Pastors amb els seus ramats. Homes i dones amb les seves ofrenes. Pobresa, humilitat, santedat. I tot al voltant de Crist fet carn i presents, per les paraules del sacerdot, damunt l'altar.

En acabat, la gent ho va celebrar amb torrons d'avellana, neules i vi blanc. Cançons nadalenques ballades al so de les bandúrries, les mandolines i els platerets.

Un pessebre no pas de suro, de paper de plata o de

molsa. Un pessebre de debò. Un pessebre vivent.

Per això sant Francesc estava tan content. Per això sant Francesc és patró dels pessebristes.

DEL LLIBRE "FRANCESC D'ASSÍS, SANT ECOLOGISTA". EDITORIAL CLARET

Busquem l'evangeli del diumenge: NADAL DEL SENYOR (missa de la nit) Evangeli segons sant Lluc, capítol 2, versets de l'1 al 14 (Lc 2:1-14).

Reflexionem: 1. El naixement d'un infant és dels esdeveniments més bonics i esperançadors. La seva presència parla d'amor, de vida i de futur. La gran alegria de totes les comunitats cristianes és la celebració avui del naixement del Fill de Déu fet home. Celebrem que el Fill de Déu i Salvador nostre, volgué néixer com un de nosaltres per salvar-nos a tots nosaltres.

2. Allò que havia estat promès als Patriarques, als Profetes i als justos d'Israel s'ha acomplert avui. Com l'estel ho significava una gran llum ha brillat en el firmament de l'existència humana que il·luminarà el camí de tothom vers la Terra promesa del Regne de Déu.

3. Jesús, el nostre Salvador, neix en unes circumstàncies ben humils i senzilles. I abans que ningú, és reconegut per persones també ben humils i senzilles. Ja es veu ben clar que ell no ve pas a dominar el món amb la força o amb el poder, sinó ab la veritat, l'amor i la pau.

■ El mossèn

JESÚS ENS PARLA

Avet Set esllips per a nenes i nens

Bon Nadal

Ja s'acosten les vacances de Nadal. Ahir vam anar al Mercat de Santa Llúcia i vam comprar un munt de coses, com cada any. Molsa, atzavares, i una pila de coses més.

Aquesta tarda, la Núria, la mare i jo arreglarem la casa per les festes. La Núria farà el pessebre, amb totes aquelles figuretes que reapareixen cada any. I potser deixarà que un dels nens hi posi l'últim detall: la neu.

La mare guarnirà les làmpades

amb boles de vidre de molts colors. I jo penjaré a l'arbre tota una colla de llums i boles, figuretes i tires de paper platejat. Les festes s'han de rebre com cal.

I al rebedor, els tres Reis Mags de l'Orient que va fer el pare donaran la benvinguda a tots els que entrin a casa. I les espelmes de la Vicky, com sempre, seran damunt de la televisió. I el tió també tindrà un lloc important.

I quan la casa estigui llesta, cridarem el pare perquè doni la

seva opinió. I encara que cada any ho posem tot ben igual, de ben segur que enguany quedarà més maco que mai.

I, com per Nadal cada ovella al seu corral, ens tornarem a trobar tots al voltant de la taula. I menjarem neules i torrons, i ho remullarem amb un bon cava.

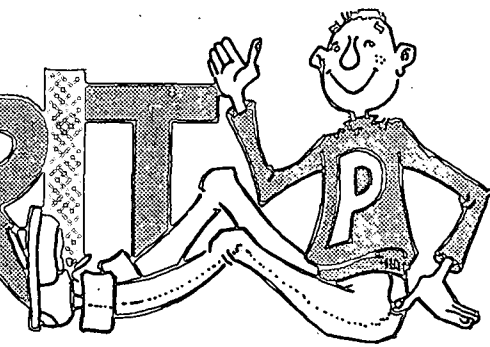
I xerrarem, riurem, cantarem, i us desitjarem a tots plegats

BON NADAL!!!

Avet Set — Avet Set —

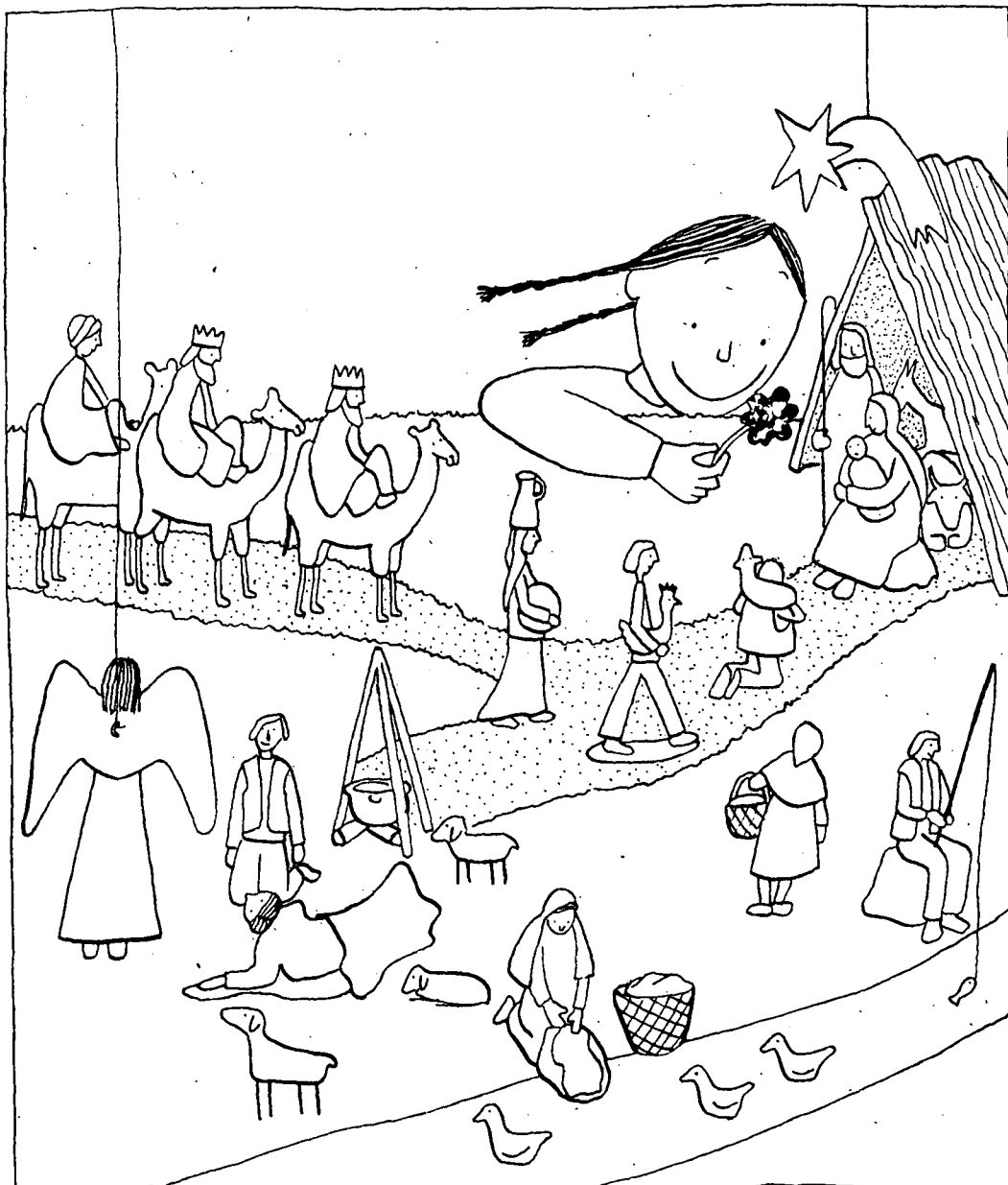

L'EIXERIT

Suplement infantil de Catalunya Cristiana

N.º 595

No n'hi ha prou amb fer el Pessebre. Jo l'altre dia que estava sol a casa, vaig mirar-lo una bona estona... Renoil, que el Fill de Déu s'hagi fet germà i amic nostre, ¿veritat que és molt important?... ¿Tant ens estimes, Jesús?... I mirava Maria i Josep, els pastors, els sants reis i totes les figures que l'envolten... I pensava: A Jesús que

tant ens estima, l'hem d'estimar cada dia més, oi? Com aquesta Eixerida del dibuix que, somrient, li ofrena la flor de la seva amistat i de la seva estimació. BON NADAL, Eixerits i Eixerides d'arreu de Catalunya!!!

L'Eixerit

EN PITU CALSAPEU

ARA VE NADAL ...!

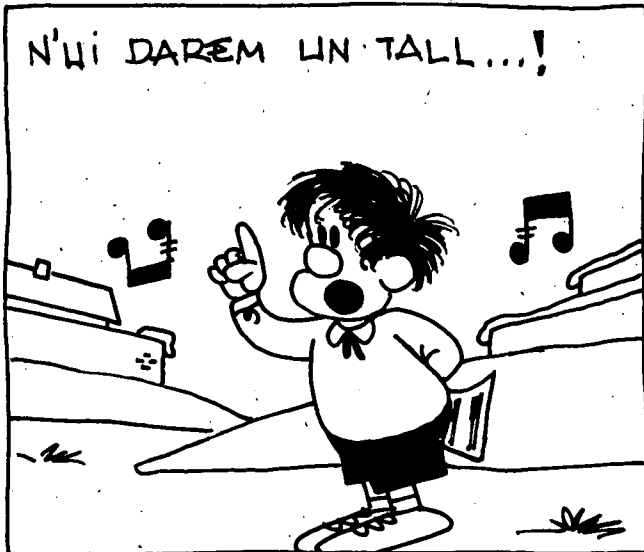
MATAREM EL GALL ...!

I A LA TIA PEPA ...!

N'HI DAREM UN TALL ...!

QUE NO PITU. A LA TIA PEPA
NO LI PODEM DONAR
CAP TALL DE POLLASTRE...

NO VEUS QUE NOTÉ DENTS?
NOMÉS POT MENJAR SOPETES

Avet Set esllips per a nenes i nens

Recel (III)

La porta de l'habitació romania tancada com l'havia deixat la seva filla una estona abans. Com si se sentís protegit de mirades indiscretes que poguessin llegir-li els pensaments, segur que ningú no podria presenciar la seva esfondrada, es cobrí el rostre amb les mans i s'abandonà a un plor sord, saturat de tristesa i desesperança. Reconequé que estava acabat i, en considerar que no li faltava res del necessari i que hauria de ser atès en endavant per la família en tot allò que li fos convenient, es trobà encara més sol i desvalgut. Estava a mercè dels fills, depenia d'ells, ho havia d'admetre i no podia fer-hi res.

El plor va descarregar la tensió interna que l'oprimia i en uns moments es va asserenar. Havia de conformar-se, havia d'aprendre a viure en aquella situació. Havia de practicar-se en la vida d'invàlid. Però, malgrat que no tenia altra opció que admetre el seu estat, no per això havia de dir amén de tot. Protestar ara no tindria sentit, un altre dia es manifestaria la seva desconformitat. Ni tan sols li havien dit a què obeïa l'enrenou de cops i sorolls d'obres que se sentia a la casa des de l'endemà mateix d'haver sortit de la clínica ara feia una setmana. Ell, tanmateix, tampoc no ho havia preguntat perquè l'orgull li ho impedia; hauria volgut, almenys, que li haguessin donat una excusa per inversemblant que fos! De fet, no calia que li ho diguessin. Segur que estaven canviant l'aspecte de la sala i el menjador, que l'estaven decorant en estil modern, abusant de la seva impotència.

Si s'atrevis a desplaçar-se sobre la cadira de rodes! També això hauria d'aprendre. No s'hi veia amb cor, però, a més a més, tampoc no tindria cap utilitat que ho fes; la porta de la seva habitació donava a un corredor per on s'arribava a l'escala que baixava fins al vestíbul. Impossibile de baixar-hi. Per la finestra del celobert que hi havia al corredor tampoc no es podia veure res de les reformes que s'estaven fent a la torre. No tenia més remei que romandre allà, quiet, enclaustrat a l'habitació esperant que algú, per pròpia iniciativa, li expliqués alguna cosa d'aquell rebombori.

Tot encaixava. El mateix dia que va arribar a casa seva ja li van dir que els metges havien recomanat que no sortís de l'habitació durant la primera setmana per no fatigar-se, atès l'estat de debilitat en què es trobava. Ara sabia el motiu de l'aïllament a què l'havien sotmès: més endavant, amb els fets consumats, hauria d'acceptar els canvis, vulgues no vulgues. Per tenir més seguretat encara dels moviments dels fills, quan l'endemà d'haver-se instal·lat el va visitar el cap de producció, li va demanar a boca de canó com anaven les obres a la fàbrica; així, amb una mentida va voler conèixer una veritat. La pregunta sobtada va agafar desprevingut l'empleat que no va tenir esma per fugir d'estudi i li va dir que anaven molt bé, que ja s'estaven acabant. Després, en adonar-se de la indiscreció, va sortir del pas, visiblement nerviós, comentant que eren solament unes reparacions sense importància.

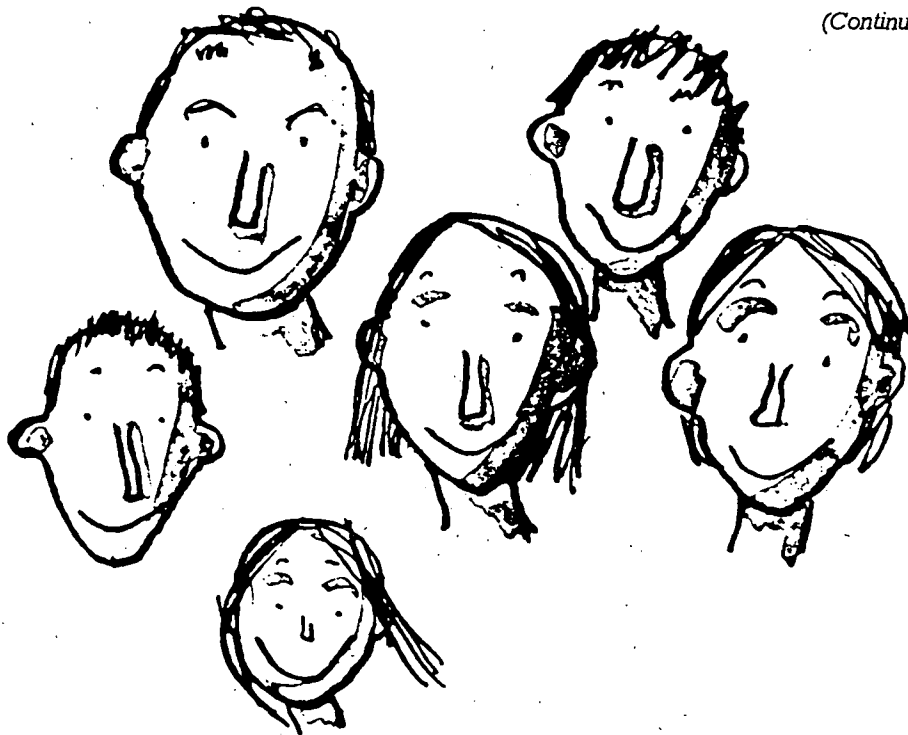
Aquella nit no va poder dormir gens. Les evidències eren tan clares, els indicis acusaven tant els fills que la ira el va mantenir despert tota la nit. No li va quedar ni el vestigi més petit de dubte que ja no el tenien per res, que havien resolt arraconar-lo i ocupar ells el seu lloc, sense ni tan sols consultar-li-ho. Estaven fent d'amos sense que els importés que el pare fos encara un ésser viu, conscient i amb sentiments. Maleït el dia que va atorgar poders

al fill i a la filla! Podien fer el que volguessin sense que ell s'hi pogués oposar.

Va prendre una determinació i l'endemà la va posar en pràctica. Quan va estar segur que tots eren fora de casa, cadascú a la seva feina, va telefonar al notari i el va fer anar a casa seva d'urgència, dient-li que estava molt greu i que no podia esperar. La minyona va creure que era un amic que el visitava per pur compliment. L'endemà signava un nou testament desheretant els fills i deixant tots els seus béns al nét, a l'Esteve, fill de la filla i a l'Agnès, la néta, filla del fill. Això era una bona lliçó. Era segur que l'Esteve, pel sol fet d'estar fent la mili, no havia pres part en el complot familiar. Llevat d'això, tampoc no li haurien deixat intervenir; era un tarambana amb totes les lletres, només pensava amb la colla d'amics disbauxats vestits de cuir negre, sivelles lluent i amb ulleres fosques, que no tenien altre afició que anar de discoteca en discoteca per lligar-se noies de shorts curts i màniga ampla. Per altra banda, l'Agnès, només de deu anys, era la innocència feta criatura. Els fills conservarien el poder de gestió, però la propietat ja no els correspondria i haurien de donar comptes als seus propis fills. En endavant callaria com un peix tot el temps que li quedés de vida: sorpresa pòstuma, la venjança definitiva. Les parpelles se li van mig cloure empeses per la perfídia i la satisfacció de no deixar impune tort que li estaven fent.

Una remor de veus, passos i alegries que s'atañaven el van distreure dels capficaments i va observar la porta amb un interrogant als ulls. Uns segons més tard entrava tota la família en incorporació a la cambra. L'Agnès i l'Esteve obrien la comitiva cantant el "Moltes Felicitats" mentre els fills, la nora i el gendre el besaven i li estrenyien les mans. Després de la cançó i sentint un "visca els tres quarts de segle de l'avi!" va rebre l'abraçada i els petons dels nets.

(Continuarà)

■ J.R.T.

**PER NADAL, VENEN ELS FREDS,
I ELS CAMINS SÓN PLENS DE GEBRE,
MISSA DEL GALL, EL PESSEBRE,
EL TIÓ I ELS PASTORETS.**

(Preludi de "La Flor de Nadal")

LA FLOR DE NADAL

Autor: **Francesc A. Picas**

ELS PASTORETS DE L'AMETLLA DE MEROLA

La Flor de Nadal ha florit de les arrels cristianes de la Catalunya mil·lenària. No deixem que es merceixin les nostres tradicions

Un espectacle teatral realitzat amb la més acurada tècnica moderna. Uns "Pastorets" que inclouen tot el sentit bíblic doctrinal i popular de la Festa de Nadal

El millor obsequi a les famílies i als amics, en aquestes Festes Nadalenques: **La Flor de Nadal**, en la versió que es representa a l'Ametlla de Merola, original de Francesc A. Picas

Una tradició nadalenca que oferim a totes les famílies de Catalunya. Demaneu les entrades anticipadament

DIES DE REPRESENTACIÓ

SANT ESTEVE	26 DESEMBRE	1991
DIUMENGE	29 DESEMBRE	1991
REIS	6 GENER	1992
DIUMENGE	12 GENER	1992
DIUMENGE	19 GENER	1992
DIUMENGE	26 GENER	1992

**HORA DE LES
REPRESENTACIONS:
Tarda 2/4 de 5**

LOCALITATS

INFORMACIÓ, VENDA I RESERVA

A L'AMETLLA DE MEROLA

RAMON RIERA: C/. Vell, 18 - Tel. 839 02 36
cada dia de 7 a 10 del vespre, dissabtes d'11 a 2 de la tarda.

A BARCELONA

JOAN COSTA I FERRER: C/. Menorca, 94-98, 2n. D - Tel. 313 15
49

A MANRESA

VIATGES BAIXAS, S.A.: Carretera de Cardona, 2 - Tel. 872 35 69

ADVERTIMENT IMPORTANT

Les localitats encomanades no recollides ni abonades dins dels 10 dies anteriors a la representació, es donaran per nul·les i es tornaran a posar a la venda.

Prefix telefònic de Barcelona (93)
Situació geogràfica: Carretera de Manresa a Berga,
quilòmetre 21.

Casa d'Espiritualitat del Santuari d'El Miracle

Església i Monestir Benedití.

VISTA GENERAL DEL SANTUARI D'EL MIRACLE. 1. Casa d'Espiritualitat. 2. Casa Gran. 3. Església. 4. Monestir Benedití. 5. Sant Antoni. 6. Celles de St. Benet i Nostre Senyora.

La CASA D'ESPIRITUALITAT, sota la direcció dels monjos benedictins d'El Miracle i de Montserrat i atesa per les Germanes de la Fraternitat de Maria Verge, disposa d'unes instal·lacions adients per acollir al llarg de tot l'any centenars de persones i grups, en la pau del Santuari i el seu entorn, afavorit per la participació a la litúrgia monàstica.

El SANTUARI D'EL MIRACLE és un centre de religiositat integrat per l'Església, pel Monestir Benedití i per la Casa d'Espiritualitat.

L'ESGLÉSIA, on es venera la Mare de Déu d'El Miracle: durant segles, des de la seva aparició l'any 1458, és un centre de pelegrinatges, de romeries, de pregària.

El MONESTIR BENEDITÍ, fundat l'any 1899, i ara dependent de Montserrat, té cura del Santuari, de la litúrgia monàstica i de la direcció de les necessitats pastorals de la Casa d'Espiritualitat.

AL SERVEI DE TOTHOM

MATRIMONIS, JOVES, GENT GRAN,
CATEQUISTES, SACERDOTS, PARRÒQUIES
I COMUNITATS RELIGIOSES

* SERVEIS PÚBLICS D'ACCÉS A EL MIRACLE

- Des de Barcelona i Lleida: Alsina Graells, fins a Solsona.
- Des de Manresa: T.R.A.G., S.A., fins a Solsona.
- Des de Solsona a El Miracle, 12 quilòmetres; la Casa pot enviar un taxi per als qui ho desitgin.

* PER INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Per telèfon: (973) 48 00 45. De 9 a 12 i de 16 a 20, tots els dies.

CASA D'ESPIRITUALITAT. 25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

És aquest conjunt el qui constitueix el Santuari d'El Miracle, lloc escollit de devoció i pietat marianes. Els seus valors religiosos i artístics, heretats en gran part d'altres temps, constitueixen el seu patrimoni actual. Enmig d'una natura plàcida i solitària, és un lloc ideal per al retrobament amb Déu i amb si mateix.

